Псалтыр

РАЗДЗЕЛ 1

1 Дабрашчасны чалавек, які не ходзіць на раду бязбожных, не стаіць на дарозе грэшнікаў і не сядзіць на сядзенні пагардлівых.
2 Але ўцеха ягоная ў законе Гасподнім; і ў законе сваім ён разважае дзень і ноч.
3 І будзе ён, як дрэва, пасаджанае каля патокаў водаў, якое прыносіць плод свой у свой час; і ліст яго не засохне; і ўсё, што ён робіць, будзе мець поспех.
4 Нягоднікі не такія, але падобныя на мякіну, якую вецер разносіць.
5 Таму бязбожнікі ня ўстояць на судзе, ні грэшнікі на сходзе праведнікаў.
6 Бо Гасподзь ведае дарогу праведных, а дарога бязбожных загіне.

РАЗДЗЕЛ 2

1 Чаму лютуюць пагане, і народы замышляюць марнае?
2 Цары зямныя паўстаюць, і правадыры радзяцца разам супроць Госпада і супроць памазанца Ягонага, кажучы:
3 Разарвём путы іхнія і адкінем ад сябе путы іхнія.
4 Той, хто сядзіць у нябёсах, будзе смяяцца, Гасподзь будзе з іх насміхацца.
5 Тады Ён прамовіць да іх у гневе Сваім, і ў гневе Сваім прыгнятае іх.
6 Але Я паставіў Цара Майго на сьвятой гары Маёй Сіёне.
7 Абвяшчу пастанову: Гасподзь сказаў Мне: Ты Сын Мой; у гэты дзень я нарадзіў цябе.
8 Прасі ў Мяне, і Я дам табе народы ў спадчыну і краю зямлі ў валоданьне.
9 жалезным жазлом разаб'еш іх; ты разаб'еш іх, як ганчарны посуд.
10 Дык будзьце мудрымі цяпер, цары, навучыцеся, судзьдзі зямлі.
11 Служыце Госпаду са страхам і радуйцеся з трымценьнем.
12 Пацалуйце Сына, каб Ён не ўгневаўся, і каб вы не загінулі ў дарозе, калі гнеў Ягоны крыху разгарэўся. Дабрашчасныя ўсе, што спадзяюцца на Яго.

РАЗДЗЕЛ 3

1 (Псальма Давіда, калі ён уцякаў ад Авэсалома, сына свайго). шмат тых, што паўстаюць супроць мяне.
2 Шмат хто кажа душы маёй: няма яму дапамогі ў Богу. Сэлах.
3 Але Ты, Госпадзе, шчыт для мяне; слава мая і падняў галаву маю.
4 Я заклікаў да Госпада голасам маім, і Ён пачуў мяне са сьвятой гары сваёй. Сэлах.
5 Я лёг і заснуў; Я прачнуўся; бо Гасподзь падтрымаў мяне.
6 Не буду баяцца дзесяткаў тысячаў людзей, што настроіліся на мяне вакол.
7 Устань, Госпадзе; выратуй мяне, Божа мой, бо Ты ўсіх ворагаў маіх пабіў па скуле; ты зламаў зубы бязбожным.
8 У Госпада збаўленьне: дабраславеньне Тваё на народзе Тваім. Сэлах.

РАЗДЗЕЛ 4

1 (Начальніку музыкі ў Негіноце, Псальма Давіда.) Пачуй мяне, калі я клічу, Божа праўды маёй; памілуй мяне і пачуй малітву маю.
2 Сыны чалавечыя, дакуль вы будзеце славу маю ператвараць у ганьбу? дакуль вы будзеце любіць марнасьць і шукаць здачы? Сэлах.
3 Але ведайце, што пабожнага вылучыў Гасподзь для Сабе: пачуе Гасподзь, калі я паклічу Яго.
4 Стой у страху і не грашы; размаўляй з сэрцам тваім на ложку тваім і маўчы. Сэлах.
5 Прыносьце ахвяры праўды і спадзявайцеся на Госпада.
6 Шмат хто кажа: хто дасьць нам дабро? ГОСПАДЗЕ, узнясі святло аблічча Твайго на нас.
7 Ты ўклаў радасьць у сэрца маё болей, чым за той час, калі памножылася іхняе зерне і віно.
8 І пакладуся ў спакоі, і засну, бо Ты, Госпадзе, адзін даеш мне жыць у бяспецы.

РАЗДЗЕЛ 5

1 (Начальніку песень у Нэгілоце, Псальма Давіда.) Паслухай, Госпадзе, словы мае, разважай мой.
2 Пачуй голас енка майго, Цар мой і Божа мой, бо Табе буду маліцца.
3 Раніцай голас мой пачуеш, Госпадзе; раніцай скіру малітву маю да Цябе і зірну.
4 Бо Ты ня Бог, які любіць бязбожнасьць, і зло няхай не пасяліцца з Табою.
5 Неразумныя не ўстояць перад вачыма Тваімі: Ты ненавідзіш усіх, хто чыніць беззаконьне.
6 Ты зьнішчыш тых, што ліхасловяць: крывавага і падступнага чалавека абрыдзіць Гасподзь.
7 А я ўвайду ў дом Твой па вялікай міласьці Тваёй і ў страху Тваім пакланюся сьвятому храму Твайму.
8 Вядзі мяне, Госпадзе, у праўдзе Тваёй дзеля ворагаў маіх; прама пракладзі шлях перад абліччам маім.
9 Бо няма праўды ў вуснах іхніх; нутро іхняе - вялікая бязбожнасьць; горла іхняе - магіла адкрытая; яны лісьлівіць сваім языком.
10 Зьнішчы іх, Божа; хай загінуць па ўласных радах; выкінь іх з-за мноства грахоў іхніх; бо яны паўсталі супраць цябе.
11 Але хай радуюцца ўсе, што спадзяюцца на Цябе: хай радуюцца вечна, бо Ты абараняеш іх; хай весяляцца ў Табе і тыя, што любяць імя Тваё.
12 Бо Ты, Госпадзе, дабраславіш праведніка; ласкаю, як шчытом, ахінеш яго.

РАЗДЗЕЛ 6

1 (Галоўнаму музыканту Негінота на Шэмініце, Псальма Давіда.) Госпадзе, не дакарай мяне ў гневе Тваім і не карай мяне ў гневе Тваім.

2 Зьмілуйся нада мною, Госпадзе; бо я слабы: Госпадзе,
ацалі мяне; бо косьці мае ўстрывожаныя.
3 Душа мая моцна засмучаная, а Ты, Госпадзе, дакуль?
4 Вярніся, Госпадзе, выратуй душу маю, выратуй мяне
дзеля міласэрнасьці Тваёй.
5 Бо ў сьмерці няма памяці пра цябе: у магіле хто
падзякуе табе?
6 Я стаміўся ад стогнаў маіх; усю ноч засцілаю ложак
свой, каб купацца; Слязамі паліваю ложа сваё.
7 Вока маё ад смутку згасае; ён састарэў ад усіх маіх
ворагаў.
8 Адыдзіце ад Мяне ўсе, хто чыніць беззаконьне; бо
пачуў Гасподзь голас плачу майго.
9 Гасподзь пачуў маленьне маё; СПАДАР пРыме
малітву маю.
10 Няхай усе ворагі мае пасаромеюцца і моцна
засмучацца;

РАЗДЗЕЛ 7

1 (Заповед Давіда, якую ён сьпяваў Госпаду, пра словы
Хуша Веньяміціяніна.) Госпадзе, Божа мой!
2 Каб не разарваў ён душы маёй, як леў, і не разьдзірае
яе на кавалкі, і няма каму выратаваць.
3 Госпадзе Божа мой, калі я зрабіў гэта; калі ў руках
маіх будзе беззаконьне;
4 Калі я адплаціў злом таму, хто быў у міры са мною;
(так, я вызваліў таго, хто без прычыны з'ўляецца маім
ворагам:)
5 Няхай вораг пераследуе душу маю і возьме яе; так,
няхай ён растапча душу маю на зямлі і пакладзе гонар
мой у пыл. Сэлах.
6 Паўстань, Госпадзе, у гневе Тваім, уздыміся ад
лютасьці ворагаў маіх і абудзіся дзеля мяне на суд, які
Ты загадаў.
7 І акружыць цябе грамада народаў; дзеля іх вярніся на
вышыню.
8 Гасподзь будзе судзіць народы; судзі мяне, Госпадзе,
паводле праўды маёй і паводле беззаганнасьці маёй,
якая ўва мне.
9 Няхай скончыцца беззаконьне бязбожных; але
ўмацуй праведнага, бо праведны Бог выпрабоўвае
сэрцы і нутро.
10 Абарона мая ў Бога, Які ратуе справядлівых сэрцам.
11 Бог судзіць праведнага, і Бог кожны дзень гневаецца
на бязбожніка.
12 Калі ён не адвернецца, то навастрыць меч свой; ён
напёр лук свой і падрыхтаваў яго.
13 Ён таксама падрыхтаваў яму прылады сьмерці; ён
пускае свае стрэлы супраць ганіцеляў.
14 Вось, ён пакутуе беззаконьнем, і зачыніў ліха і
нарадзіў ілжу.
15 Ён зрабіў яму і выкапаў яе, і ўпаў у роў, які зрабіў.
16 Бяда яго абернецца на галаву ягоную, і гвалт ягоны
ўпадзе на патыліцу ягоную.
17 Слаўлю Госпада паводле праўды Ягонай і буду
пяяць імя Госпада Ўсявышняга.

РАЗДЗЕЛ 8

1 (Начальніку песень у Гітыце, псальма Давіда.)
Госпадзе, Госпадзе наш, якое вялікае імя Тваё на ўсёй
зямлі! Ты паставіў славу Тваю вышэй за нябёсы.
2 З вуснаў немаўлят і грудных дзяцей Ты вылучыў сілу
супраць ворагаў Тваіх, каб супакоіць ворага і мсьціўца.
3 Калі я гляджу на нябёсы Твае, на творы пальцаў
Тваіх, на месяц і зоркі, якія Ты стварыў;
4 Што такое чалавек, што ты памятаеш пра яго? і сын
чалавечы, што Ты наведваеш яго?
5 Бо Ты зрабіў яго крыху ніжэйшым за анёлаў і
ўвянчаў яго славаю і пашанаю.
6 Ты паставіў яго ўладаром над справамі рук Тваіх; усё
пакарыла пад ногі ягоныя;
7 Усе авечкі і валы, ды і зьвяры палявыя;
8 Птушкі нябесныя і рыбы марскія, і ўсё, што ходзіць
па марскіх дарогах.
9 Госпадзе, Госпадзе наш, якое вялікае імя Тваё на
ўсёй зямлі!

РАЗДЗЕЛ 9

1 (Начальніку музыкі на Мутлабене, Псальма Давіда.)
Я буду славіць Цябе, Госпадзе, усім сэрцам маім; Я
абвяшчу ўсе цуды Твае.
2 Буду весяліцца і весяліцца з Цябе, буду пяяць імя
Тваё, Усявышні.
3 Калі ворагі мае адступяць, яны ўпадуць і загінуць
перад абліччам Тваім.
4 Бо Ты падтрымаў права маё і справу маю; Ты сядзіш
на троне і судзіш справядліва.
5 Ты забараніў народам, Ты зьнішчыў бязбожнікаў, Ты
зьнішчыў імя іхняе на векі вечныя.
6 Ты, вораг, вечны канец разбурэньням, і ты зьнішчыў
гарады; іх памяць загінула разам з імі.
7 Але СПАДАР трывае вечна: Ён падрыхтаваў трон
Свой для суду.
8 І Ён будзе судзіць сьвет па праўдзе, Ён будзе даваць
суд людзям па праўдзе.
9 І будзе Гасподзь прыстанішчам прыгнечаным,
прыстанішчам у час бяды.
10 І тыя, што ведаюць імя Тваё, будуць спадзявацца на
Цябе, бо Ты, Госпадзе, не пакідаў тых, што шукаюць
Цябе.
11 Сьпявайце Госпаду, які жыве на Сіёне, абвяшчайце
народам дзеі Ягоныя.
12 Калі Ён чыніць інквізіцыю за кроў, Ён памятае пра
іх, Ён не забывае енк пакорных.
13 Зьмілуйся нада мною, Госпадзе; паглядзі на маю
бяду, якую церпя ад ненавісьнікаў мяне, Ты, што
падымаеш мяне з брамы сьмерці.
14 Каб абвяшчаць усю хвалу Тваю ў брамах дачкі
Сіёна;
15 Народы патанулі ў яму, якую яны зрабілі;
16 Па судзе, які Ён чыніць, пазнаны СПАДАР; Гігаён.
Сэлах.
17 Бязбожныя абернуцца ў пекла, і ўсе народы, якія
забыліся на Бога.
18 Бо ўбогі не будзе заўсёды забыты: надзея ўбогіх не
загіне навекі.

19 Паўстань, Госпадзе; хай не пераможа чалавек, хай судзяць народы перад вачыма Тваімі.
20 Увядзі іх у страх, Госпадзе, каб пазналі народы, што яны толькі людзі. Сэлах.

РАЗДЗЕЛ 10

1 Чаму Ты стаіш здалёк, Госпадзе? чаму ты хаваешся ў час бяды?
2 Бязбожны ў ганарыстасьці сваёй перасьледуе ўбогага: няхай яны будуць схоплены на выдумкі, якія надумалі.
3 Бо бязбожнік хваліцца пажадлівасьцю сэрца свайго і дабраслаўляе хціўых, якіх ненавідзіць СПАДАР.
4 Бязбожнік праз пыху аблічча свайго ня будзе шукаць Бога: няма Бога ва ўсіх думках ягоных.
5 Шляхі Яго заўсёды цяжкія; суды Твае далёкія ад вачэй ягоных;
6 Ён сказаў у сэрцы сваім: не пахіснуся, бо ніколі ня буду ў бядзе.
7 Вусны ягоныя поўныя праклёну, падману і махлярства; пад языком яго ліха і марнасьць.
8 Ён сядзіць у сховах вёсак, у схаваных месцах забівае нявінных, вочы яго ўпотай глядзяць на бедных.
9 Ён падпільноўвае ўпотай, як леў у логаве сваім: ён падпільноўвае, каб злавіць беднага, ён ловіць беднага, калі зацягне яго ў сетку сваю.
10 Ён прыгінаецца і ўпакорваецца, каб бедны ўпаў ад моцных яго.
11 Ён сказаў у сэрцы сваім: Бог забыўся; ён ніколі гэтага не ўбачыць.
12 Устань, Госпадзе; Божа, падымі руку Тваю: не забудзь пакорлівых.
13 Чаму бязбожнік пагарджае Богам? ён сказаў у сэрцы сваім: не будзеш патрабаваць.
14 Ты бачыў гэта; бо Ты бачыш зло і злосць, каб адплаціць рукою Тваёй; Ты памочнік сіраты.
15 Зламай руку бязбожніку і ліхому чалавеку: шукай ліхадзейства ягонага, пакуль не знойдзеш.
16 Гасподзь Цар на векі вечныя: народы зьніклі зь зямлі Ягонай.
17 Ты пачуў, Госпадзе, жаданне пакорлівых, умацаваў сэрца іхняе, схіліў вуха Тваё да пачуцця.
18 Каб судзіць сірот і прыгнечаных, каб чалавек зямлі больш не прыгнятаў.

РАЗДЗЕЛ 11

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) На Госпада спадзяюся: як вы кажаце душы маёй: ляці, як птушка, на гару тваю?
2 Бо вось, бязбожнікі напінаюць лук свой, рыхтуюць стралу сваю на цяціве, каб таемна страляць у шчырых сэрцам.
3 Калі асновы разбураны, што можа зрабіць праведнік?
4 Гасподзь у сьвятым храме Сваім, трон Гасподні на нябёсах: вочы Яго глядзяць, павекі Яго выпрабоўваюць сыноў чалавечых.
5 Гасподзь выпрабоўвае праведнага, а бязбожнага і гвалтоўнага душа Ягоная ненавідзіць.
6 На бязбожных ён абрыне пасткі, агонь і серку і жудасную буру: гэта доля іхняй чашы.
7 Бо праведны Гасподзь любіць праўду; аблічча ягонае бачыць праведных.

РАЗДЗЕЛ 12

1 (Да галоўнага музыканта на Шэмініце, Псальма Давіда.) Дапамажы, ГОСПАДЗЕ; бо пабожны чалавек спыняецца; бо верных не хапае сярод сыноў чалавечых.
2 Марнасьць гавораць кожны з блізкім сваім, лісьлівымі вуснамі і дваістым сэрцам гавораць.
3 Зьнішчыць Гасподзь усякія вусны лісьлівыя і язык, які гаворыць ганарыста;
4 Якія сказалі: «Языком нашым пераможам»; нашы вусны - нашы ўласныя: хто пан над намі?
5 Дзеля прыгнёту ўбогіх, дзеля стогнаў убогіх цяпер Я паўстану, кажа Гасподзь; Я ахову яго ад таго, хто пыхне на яго.
6 Словы Гасподнія - словы чыстыя, як срэбра, ачышчанае ў горніле зямлі, ачышчанае сем разоў.
7 Ты захаваеш іх, Госпадзе, Ты захаваеш іх ад роду гэтага навекі.
8 Бязбожнікі ходзяць паўсюль, калі ўзвышаюцца наймярзнейшыя людзі.

РАЗДЗЕЛ 13

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Дакуль, Госпадзе, будзеш забываць мяне? назаўжды? дакуль будзеш хаваць ад мяне аблічча Тваё?
2 Дакуль я буду раіцца ў душы маёй, маючы смутак у сэрцы маім кожны дзень? дакуль вораг мой будзе ўзвышацца нада мною?
3 Паглядзі і пачуй мяне, Госпадзе, Божа мой: прасьвятлі вочы мае, каб я не заснуў сном сьмерці;
4 каб не сказаў вораг мой: я перамог яго; і тыя, што хвалююць мяне, радуюцца, калі я ўзрушаны.
5 Але я спадзяюся на міласьць Тваю; сэрца маё ўзрадуецца збаўленьнем Тваім.
6 Я буду сьпяваць Госпаду, бо Ён учыніў мне міласэрнасьць.

РАЗДЗЕЛ 14

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Сказаў дурань у сэрцы сваім: «няма Бога». Яны разбэшчаныя, яны ўчынілі агідныя ўчынкі, няма нікога, хто робіць дабро.
2 Гасподзь паглядзеў зь нябёсаў на сыноў чалавечых, каб убачыць, ці ёсьць хто разумны і шукаючы Бога.
3 Усе адышлі, усе разам апаганіліся: няма нікога, хто робіць дабро, ніводнага.
4 Няўжо ўсе, хто чыніць беззаконьне, ня ведаюць? якія ядуць народ Мой, як яны ядуць хлеб, і не заклікаюць Госпада.
5 Яны былі ў вялікім страху, бо Бог у родзе праведных.
6 Вы пасаромілі параду беднага, бо Гасподзь - прыстанішча яму.
7 О, калі б з Сіёна прыйшло выратаванне Ізраіля! калі Гасподзь верне палон народу Свайго, Якаў будзе радавацца, і Ізраіль будзе весяліцца.

РАЗДЗЕЛ 15

1 (Псальма Давіда.) Госпадзе, хто будзе жыць у жытле Тваім? хто будзе жыць на сьвятой гары Тваёй?
2 Хто ходзіць праведна і чыніць праўду, і гаворыць праўду ў сэрцы сваім.
3 Той, хто не брыдкасловіць языком сваім, не робіць блізкаму свайму зла і не прымае ганьбы на блізкага свайго.
4 У чыіх вачах пагарджаюць мярзотніка; але шануе тых, што баяцца Госпада. Той, хто клянецца сабе на зло і не мяняецца.
5 Той, хто не аддае срэбра свайго на ліхву і не бярэ ўзнагароду на нявіннага. Той, хто робіць гэта, ніколі не пахіснецца.

РАЗДЗЕЛ 16

1 (Міхтам Давіда.) Захавай мяне, Божа, бо на Цябе спадзяюся.
2 Душа мая, ты сказала Госпаду: Ты - Гасподзь мой;
3 Але сьвятым, якія на зямлі, і выдатным, у якіх уся мая радасьць.
4 Памножацца пакуты іхнія, якія сьпяшаюцца за іншым богам; ня буду прыносіць іхніх крывавых ахвяраў і не ўнясу імёнаў іхніх у вусны мае.
5 Гасподзь - доля маёй спадчыны і маёй чашы; Ты падтрымліваеш долю маю.
6 Лініі ўпалі мне ў прыемныя месцы; так, у мяне ёсць добрая спадчына.
7 Дабраслаўлю Госпада, Які даў мне параду;
8 Госпада заўсёды маю перад сабою, бо Ён праваруч мяне, не пахіснуся.
9 Таму цешыцца сэрца маё і весяліцца слава мая, і цела маё супакоіцца ў надзеі.
10 Бо Ты не пакінеш душы маёй у пекле; і не дасі Сьвятому Твайму ўбачыць тленьне.
11 Ты пакажаш мне дарогу жыцьця: перад абліччам Тваім поўня радасьці; па правай руцэ Тваёй — асалоды вечныя.

РАЗДЗЕЛ 17

1 (Малітва Давіда.) Пачуй праўду, Госпадзе, зважай на енк мой, выслухай малітву маю, якая не сыходзіць з фальшывых вуснаў.
2 Хай прысуд мой выйдзе ад аблічча Твайго; няхай вочы твае бачаць роўнае.
3 Ты выпрабаваў сэрца маё; Ты наведаў мяне ўначы; ты выпрабоўваў мяне і нічога не знайшоў; Я пастанавіў, каб вусны мае не пераступілі.
4 Што тычыцца ўчынкаў людзей, то словам вуснаў Тваіх я захаваў сябе ад сьцежак зьнішчальніка.
5 Умацуй крокі мае на сьцежках Тваіх, каб сьлед мой не памыляўся.
6 Я заклікаў Цябе, бо Ты пачуеш мяне, Божа; прыхілі да мяне вуха Тваё і пачуй мову маю.
7 Пакажы цудоўную міласэрнасьць Тваю, Ты, што збаўляеш правіцаю Тваёю тых, што спадзяюцца на Цябе, ад тых, што паўстаюць на іх.
8 Беражы мяне, як зрэнку вока, схавай мяне пад ценем крылаў Тваіх,
9 Ад бязбожнікаў, якія прыгнятаюць мяне, ад сьмяротных ворагаў маіх, якія акружаюць мяне.
10 Замкнутыя ў тлушчы сваім, гавораць вуснамі сваімі.
11 Яны атачылі нас у ступах нашых, павярнулі вочы свае да зямлі;
12 Як леў, які жадае сваёй здабычы, і як малады леў, які хаваецца ў сховах.
13 Паўстань, Госпадзе, расчаруй яго, скінь яго; вызвалі душу маю ад бязбожнікаў, які ёсьць меч Твой;
14 Ад людзей, якія рука Твая, Госпадзе, ад людзей сьвету, якія маюць сваю долю ў гэтым жыцьці, і чый жывот Ты напаўняеш схаваным скарбам Тваім: яны поўныя дзяцей, а рэшту маёмасьці сваёй пакідаюць сваім дзеткі.
15 А я ў праўдзе ўгледжу аблічча Тваё, падабенствам Тваім насычуся, калі прачнуся.

РАЗДЗЕЛ 18

1 (Начальніку песень, псальма Давіда, раба Гасподняга, які прамовіў Госпаду словы гэтай песьні ў той дзень, калі Гасподзь вызваліў яго ад рукі ўсіх ворагаў ягоных і ад рукі Саўла : І сказаў ён: буду любіць Цябе, Госпадзе, сіла мая.
2 Гасподзь - скала мая і цьвярдыня мая і Збавіцель мой; Бог мой, сіла мая, на Якога буду спадзявацца; шчыт мой, і рог выратаваньня майго, і высокая вежа мая.
3 Паклікаю хваласлаўнага Госпада, і ўратуюся ад ворагаў маіх.
4 Смуткі сьмяротныя агарнулі мяне, і патокі бязбожных напалохалі мяне.
5 Смуткі пякельныя агарнулі мяне, пасткі сьмерці перашкодзілі мне.
6 У бядзе маёй я заклікаў Госпада і клікаў да Бога майго: Ён пачуў голас мой з храма Свайго, і енк мой дайшоў перад Ім да вушэй Ягоных.
7 І задрыжала зямля і задрыжала; заварушыліся і пахіснуліся падмуркі пагоркаў, бо Ён разгневаўся.
8 З ноздраў Яго падымаўся дым, і з вуснаў Ягоных агонь пажыральны: вуголле распаленае ім.
9 Ён схіліў нябёсы і сышоў, і цемра была пад нагамі Ягонымі.
10 І сеў ён на херувіма і паляцеў, і паляцеў на крылах ветру.
11 Ён зрабіў цемру сваім схоўішчам; вакол яго павільёна былі цёмныя воды і густыя хмары нябёсаў.
12 Ад зьзяньня, якое было перад ім, прайшлі густыя хмары ягоныя, град і вугольле вогненнае.
13 І загрымеў Гасподзь у нябёсах, і Ўсявышні падаў голас Свой; град і вуголле.
14 Так, ён паслаў свае стрэлы і расьсеяў іх; і ён страляў маланкамі і збіваў іх з панталыку.
15 Тады ўбачыліся рэчышчы водаў, і асновы сусьвету адкрыліся ад пагрозы Тваёй, Госпадзе, ад дыханьня дыханьня ведрамі Тваімі.
16 Ён паслаў зь вышыні, ён узяў мяне, ён выцягнуў мяне з многіх вод.
17 Ён вызваліў мяне ад моцнага ворага майго і ад ненавісьнікаў маіх, бо яны былі мацнейшыя за мяне.
18 Яны папярэдзілі мяне ў дзень пагібелі маёй, але Гасподзь быў апораю маёю.

19 І вывеў мяне на шырокае месца; Ён вызваліў мяне, бо Яму падабалася.
20 Гасподзь аддаў мне паводле праўды маёй; паводле чысьціні рук маіх Ён адплаціў мне.
21 Бо я захоўваў шляхі Гасподнія і не адступаўся ад Бога майго.
22 Бо ўсе суды Ягоныя былі перада мною, і я не адхіляў ад сябе пастановаў Ягоных.
23. І я быў справядлівы перад Ім, і ахоўваў сябе ад беззаконьня майго.
24 За тое аддаў мне Гасподзь паводле праўды маёй, паводле чысьціні рук маіх перад вачыма Ягонымі.
25 З міласэрнымі Ты будзеш міласэрны; з чалавекам справядлівым ты пакажаш сябе сумленным;
26 З чыстымі ты пакажаш сябе чыстым; і з падступным ты пакажаш сябе падступным.
27 Бо Ты выратуеш народ прыгнечаны; але прынясе высокія погляды.
28 Бо ты запальваеш сьвечку маю; Гасподзь Бог мой асьвятляе цемру маю.
29 Бо з табою я пераадолеў войска; і, клянуся маім Богам, я пераскочыў праз сцяну.
30 У Бога шлях Ягоны дасканалы, слова Гасподняе выпрабаванае: Ён шчыт для ўсіх, хто спадзяецца на Яго.
31 Бо хто Бог, акрамя Госпада? ці хто скала, акрамя Бога нашага?
32 Бог апярэзвае мяне сілай і робіць бездакорным шлях мой.
33 Ён робіць ногі мае, як у аленяў, і ставіць мяне на вышыні мае.
34 Ён вучыць мае рукі ваяваць, так што сталёвы лук разбіты рукамі маімі.
35 Ты даў мне шчыт збаўленьня Твайго, і правіца Твая падтрымала мяне, і лагоднасьць Твая ўзьвялічыла мяне.
36 Ты пашырыў пада мною крок мой, каб ногі мае не хіліліся.
37 Я гнаўся за ворагамі маімі і дагнаў іх, і не вяртаўся, пакуль яны не былі вынішчаны.
38 Я параніў іх, што яны не маглі ўстаць: яны ўпалі пад ногі мае.
39 Бо Ты аперазаў мяне сілаю на бітву, упакорыў пада мною тых, што паўсталі на мяне.
40 Ты даў мне шыі ворагаў маіх; каб зьнішчыць тых, што ненавідзяць мяне.
41 Яны крычалі, але нікога не было, каб выратаваць іх: нават да Госпада, але Ён не адказаў ім.
42 Тады Я здрабніў іх, як пыл перад ветрам, выкінуў іх, як бруд на вуліцы.
43 Ты вызваліў мяне ад сваркі народу; і Ты паставіў мяне галавой народаў; народ, якога я ня ведаў, будзе служыць мне.
44 Як толькі пачуюць аба мне, паслухаюцца мяне; чужынцы падпарадкуюцца мне.
45 Чужынцы зьнікнуць і страшацца з блізкіх месцаў сваіх.
46 Жывы Гасподзь; і блаславёная скала мая; і хай будзе праслаўлены Бог збаўлення майго.
47 Бог помсьціць мне і скарыць мне народ.
48 Ён выбаўляе мяне ад ворагаў маіх, і Ты ўзвышаеш мяне над тымі, што паўстаюць на мяне, Ты выбаўляеш мяне ад чалавека жорсткага.
49 Таму буду славіць Цябе, Госпадзе, сярод народаў і сьпяваць імя Тваймо.
50 Вялікае вызваленне дае ён цару свайму; і ўчыніць міласьць памазанцу Свайму Давіду і нашчадкам ягоным навечна.

РАЗДЗЕЛ 19

1 (Начальніку музыкаў, Псальма Давіда.) Нябёсы абвяшчаюць славу Божую; і цьвердзь сьведчыць аб дзеях рук Ягоных.
2 Дзень дню перадае словы, і ноч ночы дае веды.
3 Няма мовы і мовы, дзе б не чулі голасу іхняга.
4 Па ўсёй зямлі разышлася слова іхняе, і словы іхнія - да краю сьвету. У іх Ён паставіў скінію для сонца,
5 Як жаніх, які выходзіць з пакоя свайго, і радуецца, як дужы мужчына, каб бегчы.
6 Ад краю нябёсаў выхад Ягоны, і да краю яго вяршыня Ягоная, і няма нічога, што схаваецца ад спёкі ягонай.
7 Закон Гасподні дасканалы, навяртае душу; сьведчаньне Гасподняе цьвёрдае, робіць мудрым простых.
8 Статуты Гасподнія справядлівыя, весяляць сэрца; запаведзь Гасподняя чыстая, прасьвятляе вочы.
9 Страх Гасподні чысты, трывае вечна; суды Гасподнія праўдзівыя і справядлівыя ва ўсім.
10 Яны больш жаданыя за золата, нават за мноства чыстага золата, саладзейшыя за мёд і соты.
11 І імі папярэджаны слуга Твой, і вялікая ўзнагарода за захаваньне іх.
12 Хто можа зразумець свае памылкі? ачысьці мяне ад таемных заганаў.
13 Утрымай раба Твайго і ад саманадзейнасьці; няхай яны не пануюць нада мною: тады я буду справядлівым і невінаваты ў вялікім граху.
14 Няхай словы вуснаў маіх і думкі сэрца майго будуць прыемныя перад вачыма Тваімі, Госпадзе, сіла мая і Адкупіцель мой.

РАЗДЗЕЛ 20

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Няхай пачуе цябе Гасподзь у дзень гора; ахоўвае цябе імя Бога Якава;
2 Пашле табе дапамогу са сьвятыні і ўмацуе цябе з Сіёна;
3 Успомні ўсе ахвяры твае і прымі цэласпаленьне тваё; Сэлах.
4 Аддай табе па сэрцы тваім і выканай усе намеры твае.
5 Будзем радавацца выратаваньню Твайму, і ў імя Бога нашага ўзьнясем сьцягі нашыя: хай выканае Гасподзь усе жаданні твае.
6 Цяпер я ведаю, што Гасподзь ратуе памазанца Свайго; Ён пачуе яго з нябёсаў сьвятых Сваіх збаўчай сілаю правіцы Сваёй.
7 Адны спадзяюцца на калясьніцы, а другія ў коней, а мы будзем памятаць імя Госпада Бога нашага.
8 Яны паваленыя і ўпалі, а мы ўваскрэслі і выправіліся.
9 Ратуй, Госпадзе: хай пачуе нас цар, калі клічам.

РАЗДЗЕЛ 21

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Радуецца цар сілаю Тваёю, Госпадзе; і як ён узрадуецца збаўленьню Твайму!
2 Ты даў яму жаданьне сэрца ягонага і не адмовіў у просьбе вуснаў ягоных. Сэлах.
3 Бо Ты папярэджваеш яго дабраславеньнямі дабрыні, усклаў на галаву яго вянок з чыстага золата.
4 Ён прасіў у Цябе жыцьця, і Ты даў яму, даўжыні дзён на векі вечныя.
5 Вялікая слава яго ў збаўленьні Тваім: гонар і веліч Ты ўсклаў на яго.
6 Бо Ты ўчыніў яго дабраслаўёным навекі, усьцешыў яго абліччам Тваім.
7 Бо цар спадзяецца на Госпада, і зь міласьці Ўсявышняга не пахіснецца.
8 Рука твая знойдзе ўсіх ворагаў тваіх; правіца твая знойдзе ненавісьнікаў тваіх.
9 Ты зробіш іх, як распаленую печ у час гневу Твайго: паглыне іх Гасподзь у гневе Сваім, і агонь зжарэ іх.
10 Плод іхні зьнішчыш зь зямлі, і семя іхняе з сыноў чалавечых.
11 Бо яны задумалі супроць цябе ліхое, задумалі ліхадзейства, якога ня ў сілах выканаць.
12 За тое Ты прымусіш іх павярнуць сьпіну, калі наставіш стрэлы Твае на цівах Тваіх супроць іх.
13 Узьвялічыся, Госпадзе, у сіле Тваёй; так будзем апяваць і славіць сілу Тваю.

РАЗДЗЕЛ 22

1 (Начальніку музыкі на Айелет Шахар, псальма Давіда.) Божа мой, Божа мой, чаму Ты мяне пакінуў? чаму Ты так далёкі ад дапамогі мне і ад словаў рыканьня майго?
2 Божа мой, я крычу ўдзень, але Ты ня чуеш; і ўначы, і не маўчу.
3 Але Ты сьвяты, Ты, што жывеш у хвалах Ізраіля.
4 Спадзяваліся на Цябе айцы нашыя, спадзяваліся, і Ты выбаўляў іх.
5 Заклікалі да Цябе і выратаваліся, спадзяваліся на Цябе і не пасаромеліся.
6 Але я чарвяк, а не чалавек; ганьба людзей і пагарда людзей.
7 Усе, што бачаць мяне, сьмяюцца зь мяне, губы выкрываюць, галавой ківаюць, кажучы:
8 Ён спадзяваўся на Госпада, што Ён выбавіць яго;
9 Але Ты дастаў мяне з улоньня маці: Ты даў мне надзею, калі я быў на грудзях маці маёй.
10 Я быў кінуты на Цябе ад улоньня маці: Ты Бог мой ад улоньня маці маёй.
11 Не аддаляйся ад мяне; бо бяда блізка; бо няма каму дапамагчы.
12 Мноства быкоў акружылі мяне, моцныя быкі Васанскія акружылі мяне.
13 Яны разявілі на мяне пашчы свае, як леў, які прагне і рыкае.
14 Я выліўся, як вада, і ўсе косьці мае рассыпаліся; сэрца маё, як воск; яно растала ў нутры маім.
15 Сіла мая высахла, як чарапок; і язык мой прыліп да сківіц маіх; і Ты ўвёў мяне ў пыл сьмерці.
16 Бо сабакі акружылі мяне, зборышча бязбожных акружыла мяне, пракалолі рукі мае і ногі мае.
17 Я магу пералічыць усе косьці мае: яны глядзяць і ўглядаюцца ў мяне.
18 Яны падзяляюць вопратку Маю паміж сабой і кідаюць жэрабя на вопратку маю.
19 Але Ты не аддаляйся ад мяне, Госпадзе: моц мая, сьпяшайся на дапамогу мне.
20 Выратуй душу маю ад мяча; мой мілы ад улады сабакі.
21 Выратуй мяне ад пашчы льва, бо Ты пачуў мяне ад рагоў аднарогаў.
22 Абвяшчу імя Тваё братам маім, буду славіць Цябе сярод супольства.
23 Хто баіцца Госпада, слаўце Яго; усё семя Якава, праслаўляйце яго; і бойцеся Яго, усё племя Ізраілева.
24 Бо Ён не пагрэбаваў і не пагардзіў пакутай прыгнечаных; і не схаваў ад яго аблічча Свайго; але калі закрычаў да яго, той пачуў.
25 Табе слава мая на сходзе вялікім; абяцаньні мае выканаю перад тымі, што баяцца Яго.
26 Пакорлівыя будуць есьці і насычацца; славяць Госпада тыя, хто шукае Яго; сэрца вашае будзе жыць вечна.
27 Усе канцы сьвету ўспомняць і зьвернуцца да Госпада, і ўсе плямёны народаў паклоняцца Табе.
28 Бо царства ў СПАДАРА, і Ён - валадар сярод народаў.
29 Усе тлустыя на зямлі будуць есьці і паклоняцца, усе, што сыходзяць у пыл, схіліцца перад ім, і ніхто ня можа захаваць жыцьцё сваёй душы.
30 Насеньне будзе служыць яму; гэта будзе залічана Госпаду за род.
31 Яны прыйдуць і абвяшчаць народу, які народзіцца, праўду Ягоную, што Ён учыніў гэта.

РАЗДЗЕЛ 23

1 (Псальма Давіда.) Гасподзь - пастыр мой; Я не буду хацець.
2 Ён ставіць мяне ляжаць на зялёных пашах, вядзе мяне да ціхіх вод.
3 Ён аднаўляе душу маю, вядзе мяне сьцежкамі праўды дзеля імя свайго.
4 Так, калі я пайду далінай сьмяротнага ценю, я не ўбаюся зла, бо Ты са мною; Твой жазло і Твой посах суцяшаюць мяне.
5 Ты падрыхтаваў перада мною трапезу перад маімі ворагамі; алеем памазаў галаву маю; чаша мая пераліваецца.
6 Дабрыня і міласьць будуць са мною ва ўсе дні жыцьця майго, і я буду жыць у доме Гасподнім вечна.

РАЗДЗЕЛ 24

1 (Псальма Давіда.) Гасподняя зямля і ўсё, што на ёй; свет і тыя, што жывуць у ім.
2 Бо Ён заснаваў яго на морах і ўмацаваў яго на патоках.
3 Хто ўзыдзе на гару Гасподнюю? ці хто будзе стаяць на сьвятым месцы Яго?

4 Хто мае чыстыя рукі і чыстае сэрца; які не аддаў
душы сваёй марнасці і не прысягнуў падступна.
5 Ён атрымае дабраславеньне ад Госпада і праўду ад
Бога збаўленьня свайго.
6 Гэта род тых, што шукаюць Яго, якія шукаюць твару
твайго, Якаў. Сэлах.
7 Падніміце галовы вашыя, брамы; і будзьце ўзьнятыя,
вечныя дзьверы; і ўвойдзе Цар славы.
8 Хто гэты Цар славы? СПАДАР, моцны і магутны,
СПАДАР, моцны ў бітве.
9 Падніміце галовы вашыя, брамы; нават падыміце іх,
вечныя дзьверы; і ўвойдзе Цар славы.
10 Хто гэты Цар славы? Гасподзь Саваоф, Ён Цар
славы. Сэлах.

РАЗДЗЕЛ 25

1 (Псальма Давіда.) Да Цябе, Госпадзе, узносю душу
маю.
2 Божа мой, я спадзяюся на Цябе: няхай не будзе мне
сорамна, няхай не перамагаюць нада мною ворагі мае.
3 Няхай не пасаромеюцца ўсе, хто спадзяецца на Цябе;
4 Пакажы мне шляхі Твае, Госпадзе; навучы мяне
сцежкам Тваім.
5 Вядзі мяне ў праўдзе Тваёй і навучы мяне, бо Ты Бог
збаўленьня майго; на Цябе я чакаю ўвесь дзень.
6 Успомні, Госпадзе, міласэрнасьць Тваю і міласьць
Тваю; бо яны спрадвечныя.
7 Не ўспамінай грахоў маладосьці маёй і беззаконьняў
маіх: па міласэрнасьці Тваёй успомні мяне дзеля
дабрыні Тваёй, Госпадзе.
8 Добры і справядлівы СПАДАР, таму Ён навучае
грэшнікаў у дарозе.
9 Пакорлівых Ён вядзе ў судзе, і пакорлівых навучыць
шляху Свайму.
10 Усе сьцежкі Гасподнія - міласьць і праўда для тых,
хто захоўвае запавет Ягоны і сьведчаньні Ягоныя.
11 Дзеля імя Твайго, Госпадзе, даруй беззаконьне маё;
бо гэта выдатна.
12 Хто баіцца Госпада? яго ён будзе вучыць шляхам,
які сам выбера.
13 Душа ягоная будзе жыць спакойна; і нашчадкі яго
ўспадкуюць зямлю.
14 Тайна Госпада ў тых, што баяцца Яго; і аб'явіць ім
запавет Свой.
15 Вочы мае заўсёды да Госпада; бо ён выцягне ногі
мае зь сеткі.
16 Зьвярніся да мяне і зьлітуйся нада мною; бо я
спустошаны і пакутны.
17 Скрухі сэрца майго павялічыліся;
18 Паглядзі на пакуты мае і боль мой; і даруй усе мае
грахі.
19 Зважай на ворагаў маіх; бо іх шмат; і яны
ненавідзяць мяне жорсткай нянавісцю.
20 Ахоўвай душу маю і выбаў мяне; бо я спадзяюся на
цябе.
21 Незачыненасьць і справядлівасьць хай ахоўваюць
мяне; бо я чакаю цябе.
22 Выратуй Ізраіля, Божа, ад усіх бедаў ягоных.

РАЗДЗЕЛ 26

1 (Псальма Давіда.) Судзі мяне, Госпадзе; бо я хадзіў у
беззаганнасьці маёй; таму я не буду слізгаць.
2 Выпрабуй мяне, Госпадзе, і выпрабуй мяне;
паспрабуйце мае лейцы і маё сэрца.
3 Бо міласьць Твая перад вачыма маімі, і я хадзіў у
праўдзе Тваёй.
4 Я не сядзеў з пустымі людзьмі і не пайду з
крывадушнікамі.
5 Зьненавідзеў я збор злачынцаў; і не сядзе з
бязбожнікамі.
6 Умыю рукі мае ў нявіннасьці, і абыду ахвярнік Твой,
Госпадзе!
7 Каб я абвяшчаў голасам падзякі і расказваў пра ўсе
цуды Твае.
8. Палюбіў я, Госпадзе, жытло дома Твайго і месца, дзе
жыве слава Твая.
9 Не зьбірай душы маёй з грэшнікамі, ні жыцьця майго
з крывавымі людзьмі;
10 У чыіх руках ліха, і правіца іх поўная хабару.
11 А я буду хадзіць у сваёй беззаганнасьці: выбаў мяне
і будзь міласэрны нада мною.
12 Нага мая стаіць на роўным месцы: у сходах я буду
дабраслаўляць Госпада.

РАЗДЗЕЛ 27

1 (Псальма Давіда.) Гасподзь - святло маё і збаўленне
маё; каго мне баяцца? СПАДАР - сіла жыцця майго;
каго мне баяцца?
2 Калі бязбожнікі, ворагі мае і непрыяцелі мае, напалі
на мяне, каб з'есці цела маё, яны спатыкнуліся і ўпалі.
3 Хоць бы войска разьмясьцілася супроць мяне, сэрца
маё не спалохаецца;
4 Аднаго жадаў я ў Госпада, таго буду шукаць; каб я
мог жыць у доме Гасподнім ва ўсе дні жыцьця майго,
каб сузіраць прыгажосьць Госпада і пытацца ў храме
Ягоным.
5 Бо ў час бяды Ён схавае мяне ў павільёне Сваім; ён
паставіць мяне на камень.
6 І цяпер галава мая падымецца над ворагамі маімі
вакол мяне; Я буду сьпяваць, так, я буду сьпяваць
хвалу Госпаду.
7 Пачуй, Госпадзе, калі я клічу голасам маім; зьмілуйся
нада мною і пачуй мяне.
8 Калі ты сказаў: шукайце аблічча Майго; сэрца маё
гаворыць Табе: аблічча Твайго, Госпадзе, буду шукаць.
9 Не хавай аблічча Твайго ад мяне; не адкінь у гневе
раба Твайго; не пакідай мяне і не пакідай мяне, Божа
збаўлення майго.
10 Калі бацька мой і маці мая пакінуць мяне, тады
Гасподзь возьме мяне.
11 Навучы мяне, Госпадзе, шляхам Тваім і вядзі мяне
простым шляхам ад ворагаў маіх.
12 Не аддавай мяне на волю ворагаў маіх, бо паўсталі
супроць мяне ілжывыя сьведкі і тыя, што дыхаюць
жорсткасьцю.
13 Я б зьнямогся, калі б ня верыў, што бачу дабрыню
Госпада на зямлі жывых.
14 Спадзявайся на Госпада, будзь сьмелы, і Ён умацуе
сэрца тваё;

РАЗДЗЕЛ 28

1 (Псальма Давіда.) Да Цябе буду клікаць, Госпадзе,
скала мая; не маўчы нада мною;
2 Пачуй голас маленьня майго, калі я клічу да Цябе,
калі ўздымаю рукі мае да сьвятога Твайго сьвятога.
3 Не вядзі мяне зь бязбожнікамі і з тымі, хто чыніць
беззаконьне, якія гавораць аб міры з суседзямі сваімі, а
ў сэрцах іхніх нягода.
4 Аддай ім паводле ўчынкаў іхніх і паводле
ліхадзейства іхніх; аддай ім паводле дзеяў рук іхніх;
аддай ім пустыню іхнюю.
5 За тое, што яны ня зважаюць на дзеі Гасподнія і на
дзеі рук Ягоных, дык Ён разбурыць іх і не адбудуе.
6 Дабраславёны Гасподзь, бо Ён пачуў голас маленняў
маіх.
7 Гасподзь - сіла мая і шчыт мой; Спадзявалася сэрца
маё на Яго, і я атрымаў дапамогу; і песьняй маёй буду
славіць Яго.
8 СПАДАР - сіла іх, і Ён - сіла выратавання памазанца
Свайго.
9 Выратуй народ Твой і дабраславі спадчыну Тваю,
пасві іх і ўзвышай навекі.

РАЗДЗЕЛ 29

1 (Псальма Давіда.) Аддайце Госпаду, моцныя, аддайце
Госпаду славу і сілу.
2 Аддайце Госпаду славу імя Ягонага; пакланяцца
Госпаду ў красе святасці.
3 Голас Гасподні над водамі, Бог славы грымее,
Гасподзь над водамі вялікімі.
4 Моцны голас СПАДАРОВЫ; голас Госпада поўны
велічы.
5 Голас Гасподні ломіць кедры; так, Гасподзь ламае
кедры Ліванскія.
6 Ён прымушае іх скакаць, як цяля; Ліван і Сірыён, як
маладыя аднарог.
7 Голас Гасподні раздзяляе полымя агню.
8 Голас Гасподні скалынае пустыню; страсяне
СПАДАР пустыню Кадэш.
9 Голас Гасподні цяліць аленяў і адкрывае лясы, і ў
храме Яго кожны гаворыць аб славе Ягонай.
10 Гасподзь сядзіць над патокам; так, СПАДАР сядзіць
Царом вечна.
11 Дасьць Гасподзь сілу народу Свайму; дабраславіць
Гасподзь народ Свой мірам.

РАЗДЗЕЛ 30

1 (Псальма і песьня на асьвячэньне дому Давідавага.)
Праслаўляю Цябе, Госпадзе; бо Ты падняў мяне і не
прымусіў ворагаў маіх цешыцца нада мною.
2 Госпадзе, Божа мой, я клікаў Цябе, і Ты ацаліў мяне.
3 Ты, Госпадзе, вывеў з магілы душу маю, захаваў мяне
жывым, каб я не сышоў у магілу.
4 Сьпявайце Госпаду, сьвятыя Ягоныя, і славіце
памяць сьвятасьці Ягонай.
5 Бо хвіліну трывае гнеў Ягоны; жыцьцё ў яго ласцы:
ноч плача, а раніцай радасьць.
6 І ў росквіце маім я сказаў: ніколі не пахіснуся.
7 Тваёй ласкаю, Госпадзе, Ты ўмацаваў гару маю,
схаваў аблічча Тваё, і я ўстрывожыўся.
8 Я клікаў Цябе, Госпадзе; і я маліўся Госпаду.
9 Якая карысьць ад крыві маёй, калі я сыду ў магілу?
Хіба прах будзе славіць Цябе? ці абвяшчаць праўду
тваю?
10 Пачуй, Госпадзе, і зьмілуйся нада мною: Госпадзе,
будзь мне памочнікам.
11 Тыператварыў для мяне плач мой у танцы; Ты
зьняў зь мяне вярэту і апяразаў мяне радасьцю;
12 каб слава мая апявала Табе і не маўчала. Госпадзе,
Божа мой, я буду дзякаваць Табе вечна.

РАЗДЗЕЛ 31

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) На Цябе,
Госпадзе, спадзяюся я; дай мне ніколі не пасароміцца:
вызвалі мяне ў праўдзе Тваёй.
2 Прыхілі да мяне вуха Тваё; выбаўляй мяне хутчэй;
будзь мне моцнаю цьвярдыняю, абаронаю для
выратаваньня мяне.
3 Бо ты скала мая і цьвярдыня мая; таму дзеля імя
Твайго вядзі мяне і вядзі мяне.
4 Выцягні мяне зь сеткі, якую таемна раскінулі для
мяне, бо ты сіла мая.
5 У рукі Твае аддаю дух мой: Ты адкупіў мяне,
Госпадзе, Божа праўды.
6 Я зьненавідзеў тых, што глядзяць на ілжывую
марнасьць, але спадзяюся на Госпада.
7 Буду весяліцца і цешыцца зь міласэрнасьці Тваёй, бо
Ты паглядзеў на бяду маю; Ты спазнаў душу маю ў
нягодах;
8 І не аддаў мяне ў рукі ворага: Ты паставіў ногі мае ў
вялікім пакоі.
9 Зьмілуйся нада мною, Госпадзе, бо я ў бядзе: вока
маё змарнела ад смутку, і душа мая, і жывот мой.
10 Бо жыцьцё маё вычарпалася ў скрусе, і гады мае ў
уздыханьнях;
11. Я быў ганьбай ва ўсіх маіх ворагаў, але асабліва ў
суседзяў маіх, і страхам для знаёмых маіх: тыя, хто
бачыў мяне на вуліцы, уцякалі ад мяне.
12 Забыты я, як мёртвы, з розуму, як разьбіты сасуд.
13 Бо я чуў паклёп ад многіх: страх быў з усіх бакоў;
калі яны раіліся супроць мяне, яны задумалі пазбавіць
мяне жыцця.
14 Але я спадзяваўся на Цябе, Госпадзе: я сказаў: Ты
Бог мой.
15 Час мой у руцэ Тваёй: вызвалі мяне ад рук ворагаў
маіх і ад тых, што гнаюць мяне.
16 Зазьзяй абліччам Тваім над рабом Тваім, уратуй
мяне дзеля міласьці Тваёй
17 Дай мне не пасароміцца, Госпадзе; бо я заклікаў
цябе: хай пасаромеюцца бязбожнікі і маўчаць у магіле.
18 Хай замоўкнуць вусны ілжывыя; якія з гонарам і
пагардай гавораць крыўды супраць праведнікаў.
19 Якая вялікая дабрыня Твая, якую Ты захаваў для
тых, што баяцца Цябе; якую Ты стварыў для тых, што
спадзяюцца на Цябе перад сынамі чалавечымі!
20 Ты схаваеш іх у таямніцы аблічча Твайго ад пыхі
чалавечай, у шатры захаваеш іх ад сваркі языкоў.
21 Дабраславёны Гасподзь, бо Ён учыніў мне
цудоўную міласьць Сваю ў горадзе ўмацаваным.

22 Бо я сказаў у сьпешцы маёй: я адсечаны ад вачэй
тваіх;
23 Любіце Госпада, усе сьвятыя Ягоныя, бо СПАДАР
ахоўвае верных і шчодра ўзнагароджвае ганарыстых.
24 Будзьце мужныя, і Ён умацуе сэрца вашае, усіх, хто
спадзяецца на Госпада.

РАЗДЗЕЛ 32

1 (Псальма Давіда, сл.) Шчаслівы той, чые правіны
дараваны, чый грэх пакрыты.
2 Дабрашчасны чалавек, якому Гасподзь не залічыць
беззаконьня і ў духу якога няма хітрасьці.
3 Калі я маўчаў, косьці мае састарэлі ад рыку майго
ўвесь дзень.
4 Бо ўдзень і ўначы рука Твая цяжэла нада мною:
вільгаць мая ператварылася ў летнюю засуху. Сэлах.
5 Я прызнаў перад табою грэх мой і не ўтаіў
беззаконьня майго. Я сказаў: прызнаюся Госпаду ў
грахах маіх; і Ты дараваў віну грэху майго. Сэлах.
6 Бо кожны пабожны няхай будзе маліцца табе ў той
час, калі ты знойдзешся;
7 Ты мой сховішча; Ты захаваеш мяне ад бяды;
акружыш мяне песьнямі выратаваньня. Сэлах.
8 Я буду настаўляць цябе і настаўляць цябе дарогаю,
якой табе ісьці, буду кідаць цябе вокам Маім.
9 Ня будзьце, як конь, як мул, што ня маюць розуму:
рот іх трэба трымаць удзілам і аброцьцю, каб яны не
набліжаліся да цябе.
10 Многа пакут у бязбожнага, а хто спадзяецца на
Госпада, таго акружыць ласка.
11 Весялецеся ў Госпадзе і радуйцеся, праведнікі, і
радуйцеся, усе шчырыя сэрцам.

РАЗДЗЕЛ 33

1 Радуйцеся ў Госпадзе, праведнікі, бо праведным
належыць хвала.
2 Хваліце Госпада на гусьлях, сьпявайце Яму на
псалтыры і на дзесяціструнным інструмэнце.
3 Сьпявайце яму новую песьню; іграць умела з гучным
шумам.
4 Бо слова Госпаднее справядлівае; і ўсе справы
Ягоныя зроблены ў праўдзе.
5 Ён любіць праўду і суд: зямля поўная дабрыні
Госпадняй.
6 Словам Госпаднім створаныя нябёсы; і ўсё войска
іхняе дыханьнем вуснаў Ягоных.
7 Ён зьбірае марскія воды, як кучу, складае бездані ў
сховішчах.
8 Няхай баіцца Госпада ўся зямля, хай баяцца Яго ўсе
жыхары сьвету.
9 Бо Ён сказаў, і сталася; — скамандаваў ён, і яно
ўстаяла.
10 Гасподзь разбурае намеры народаў, разбурае
намеры народаў.
11 Рада Госпада стаіць вечна, думкі сэрца Ягонага - у
роды родаў.
12 Шчасьлівы народ, у якога Гасподзь ёсьць Бог; і
народ, які Ён выбраў сабе ў спадчыну.
13 Гасподзь глядзіць зь нябёсаў; ён бачыць усіх сыноў
чалавечых.
14 З месца жытла Свайго Ён глядзіць на ўсіх жыхароў
зямлі.
15 Ён стварае сэрцы іх аднолькавымі; ён разглядае ўсе
справы іхнія.
16 Няма караля, які ўратуецца мноствам войска:
моцнага не ўратуе вялікая сіла.
17 Конь марная рэч для выратаваньня: і вялікай сілай
сваёй ён ня выратуе.
18 Вось, вока Госпадняе на тых, што баяцца Яго, на
тых, што спадзяюцца на міласьць Ягоную;
19 Каб выратаваць душы іхнія ад сьмерці і захаваць іх
у голадзе.
20 Душа наша спадзяецца на Госпада: Ён наша
дапамога і наш шчыт.
21 Бо сэрца нашае ўзрадуецца ў Ім, бо мы спадзяемся
на сьвятое імя Ягонае.
22 Хай будзе міласэрнасьць Твая, Госпадзе, на нас, як
спадзяемся на Цябе.

РАЗДЗЕЛ 34

1 (Псальма Давіда, калі ён зьмяніўся перад Авімэлэхам,
які прагнаў яго, і ён пайшоў.) Я буду дабраслаўляць
Госпада ва ўсе часы: хвала Яго заўсёды ў вуснах маіх.
2 Госпадам пахваліцца душа мая: пачуюць пакорныя і
ўзрадуюцца.
3 Узьвялічце са мною Госпада і ўзвялічым імя Яго
разам.
4 Я шукаў Госпада, і Ён пачуў мяне, і вызваліў мяне ад
усіх маіх страхаў.
5 Яны глядзелі на яго і прасьвятлелі, і твары іхнія не
саромеліся.
6 Гэты бедны закрычаў, і пачуў яго Гасподзь і
выратаваў яго ад усіх бед ягоных.
7 Анёл Госпадні стаіць табарам вакол тых, што баяцца
яго, і ратуе іх.
8 Пакаштуйце і ўбачыце, які добры Гасподзь:
шчасьлівы чалавек, які спадзяецца на Яго.
9 Бойцеся Госпада, сьвятыя Ягоныя, бо ня маюць
нястачы тыя, што баяцца Яго.
10 Маладыя львы нястачаюць і церпяць голад, а тыя,
што шукаюць Госпада, не застануцца без дабра.
11 Хадзеце, дзеці, паслухайцеся мяне: я навучу вас
страху Госпадняга.
12 Хто жадае жыцьця і любіць шмат дзён, каб бачыць
дабро?
13 Стрымлівай язык твой ад ліхога і вусны твае ад ліхіх
слоў.
14 Ухіляйся ад зла і рабі дабро; шукайце міру і ідзіце за
ім.
15 Вочы Госпаднія на праведных, і вушы Ягоныя на
енк іхні.
16 Аблічча Госпаднее супроць тых, што робяць ліха,
каб знішчыць памяць пра іх з зямлі.
17 Праведнік кліча, і Гасподзь чуе, і збаўляе іх ад усіх
бедаў іхніх.
18 Блізкі Гасподзь да тых, хто са скрушаным сэрцам; і
спакорленых духам ратуе.
19 Шмат пакутаў у праведніка, але ад усіх іх Гасподзь
вызваляе яго.
20 Ён захоўвае ўсе косьці ягоныя: ніводная зь іх не
зламаная.

21 Зло заб'е бязбожных, а тыя, што ненавідзяць праведніка, будуць спустошаны.
22 Гасподзь вызваляе душы рабоў Сваіх, і ніхто з тых, што спадзяюцца на Яго, ня будзе пакінуты.

РАЗДЗЕЛ 35

1 (Псальма Давіда.) Заступіся за справу маю, Госпадзе, з тымі, што спрачаюцца са мною; змагайся з тымі, што змагаюцца са мною.
2 Вазьмі шчыт і шчыт і стань на дапамогу мне.
3 Выцягніце таксама дзіду і зачыніце дарогу тым, што пераследуюць мяне; скажы душы маёй: я збаўленне тваё.
4 Няхай пасаромеюцца і пасаромяцца тыя, што шукаюць душы маёй;
5 Няхай будуць яны, як мякіна на ветры, і хай анёл Гасподні гоніць іх.
6 Няхай шлях іхні будзе цёмны і сьлізкі, і анёл Гасподні хай перасьледуе іх.
7 Бо без прычыны схавалі яны для мяне свае сеткі ў яму, якую без прычыны выкапалі для маёй душы.
8 Няхай знянацку прыйдзе на яго пагібель; і няхай злавіць яго сетка, якую ён схаваў, у гэтую пагібель няхай ён упадзе.
9 І ўзрадуецца душа мая ў Госпадзе, узрадуецца збаўленьнем Ягоным.
10 Усе косьці мае скажуць: «Госпадзе, хто падобны да Цябе, што выбаўляеш беднага ад мацнейшага за яго, і беднага і ўбогага ад рабаўніка яго?»
11 Паўсталі ілжэсьведкі; яны абвінавацілі мяне ў тым, чаго я ня ведаў.
12 Адплацілі мне злом за дабро на пагібель душы маёй.
13 А я, калі яны хварэлі, апранаўся ў вярэту; я ўпакорваў постам душу маю; і малітва мая вярнулася ва ўлонне маё.
14 Я паводзіў сябе, нібы ён быў мне сябрам ці братам: я моцна схіліўся, як той, хто аплаквае сваю маці.
15 Але ў нягодах маіх яны ўзрадаваліся і сабраліся разам; яны рвалі мяне і не пераставалі:
16 З крывадушнымі насьмешнікамі ў гасьцінах скрыгаталі на мяне зубамі сваімі.
17 Госпадзе, дакуль будзеш глядзець? выратуй душу маю ад пагібелі іхняй, каханую маю ад ільвоў.
18 Я буду славіць Цябе ў вялікім зборы, буду славіць Цябе ў многіх людах.
19 Няхай не цешацца нада мною ворагі мае несправядліва, і няхай не падміргваюць вокам тыя, што ненавідзяць мяне без прычыны.
20 Бо яны не гавораць аб міры, але замышляюць падступныя справы супроць спакойных на зямлі.
21 Так, яны шырока раскрылі рот свой на мяне і сказалі: ага, ага, вока наша бачыла гэта.
22 Гэта Ты бачыў, Госпадзе: не маўчы; Госпадзе, не адыдзі ад мяне.
23 Узьнясіся і абудзіся да суду майго, да справы маёй, Божа мой і Госпад мой.
24 Судзі мяне, Госпадзе, Божа мой, паводле праўды Тваёй; і хай не радуюцца нада мною.
25 Няхай не кажуць у сэрцы сваім: «О, так бы і нам», хай не кажуць: «Мы праглынулі яго».
26 Няхай пасаромеюцца і збянтэжацца разам тыя, што радуюцца крыўдзе маёй;
27 Няхай радуюцца і весяляцца тыя, хто падтрымлівае маю праўду, і хай заўсёды кажуць: "Хай будзе вялікі Гасподзь, Які жадае дабрабыту раба Свайго".
28 І язык мой будзе казаць пра праўду Тваю і пра хвалу Тваю ўвесь дзень.

РАЗДЗЕЛ 36

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда, раба Гасподняга.) Злачынства бязбожнага гаворыць у сэрцы маім, што няма страху Божага перад вачыма ягонымі.
2 Бо ён ліслівіць сабе ў вачах сваіх, пакуль беззаконне ягонае не прызнаецца ненавісным.
3 Словы вуснаў ягоных - беззаконьне і падступства: ён перастаў быць мудрым і рабіць дабро.
4 Ён замышляе ліха на ложку сваім; ён ставіць сябе нядобра; ён не грэбуе злом.
5 Міласэрнасьць Твая, Госпадзе, у нябёсах; і вернасць Твая дасягае аблокаў.
6 Праведнасьць Твая - як вялікія горы; суды Твае - бездань вялікая;
7 Якая вялікая міласьць Твая, Божа! таму сыны чалавечыя спадзяюцца пад ценем крылаў Тваіх.
8 Яны насыцяцца тлушчам дома Твайго; і Ты напоіш іх ракою Тваіх асалодаў.
9 Бо ў Цябе крыніца жыцьця: у сьвятле Тваім убачым сьвятло.
10 Працягвай міласьць Тваю да тых, што ведаюць Цябе; і справядлівасьць Твая для шчырых сэрцам.
11 Няхай не наступіць на мяне нага ганарыстасці, і рука бязбожных хай не зрушыць мяне.
12 Там упалі тыя, хто чыніць беззаконьне: яны паваленыя і ня змогуць падняцца.

РАЗДЗЕЛ 37

1 (Псальма Давіда.) Не смутуйся з-за злачынцаў і не зайздросці на тых, хто чыніць беззаконне.
2 Бо хутка яны будуць скошаны, як трава, і засохнуць, як зеляніна.
3 Спадзявайся на Госпада і рабі дабро; так будзеш жыць на зямлі і сапраўды будзеш сыты.
4 Цешыся таксама Госпадам; і ён выканае табе жаданні сэрца твайго.
5 Аддай дарогу тваю Госпаду; таксама давярайце яму; і ён здзейсніць гэта.
6 І выведзе праўду тваю, як сьвятло, і суд тваю, як поўдзень.
7 Спачывай у Госпадзе і цярпліва чакай Яго; не смутуйся з-за таго, хто мае поспех у дарозе сваёй, з-за чалавека, які здзяйсняе ліхія задумы.
8 Пакінь гнеў і пакінь гнеў;
9 Бо злачынцы будуць вынішчаны, а тыя, што спадзяюцца на Госпада, успадкуюць зямлю.
10 Бо яшчэ нядоўга, і бязбожнага ня будзе, і ты ўбачыш месца ягонае, і ня будзе яго.
11 А лагодныя ўспадкуюць зямлю; і будуць цешыцца мірам у багацці.
12 Бязбожнік будуе змову супраць праведнага і скрыгоча на яго зубамі сваімі.

13 Гасподзь будзе сьмяяцца зь яго, бо бачыць, што надыходзіць дзень ягоны.
14 Нягоднікі выхапілі меч і напнулі лук свой, каб паваліць убогіх і ўбогіх і забіць тых, хто трымаецца сумленна.
15 Меч іхні ўвойдзе ў сэрца іхняе, і лукі іхнія будуць зламаныя.
16 Нязначнае, што мае праведнік, лепшае за багацьце многіх бязбожнікаў.
17 Бо рукі бязбожных будуць зламаныя, а СПАДАР падтрымлівае праведнікаў.
18 Ведае Гасподзь дні праведных, і спадчына іхняя будзе вечная.
19 Ня будуць пасаромленыя ў час ліхі, і ў дні голаду насыцяцца.
20 А бязбожнікі загінуць, і ворагі Госпада будуць, як тлушч ягнят; у дым яны згаснуць.
21 Бязбожны пазычае і не аддае, а праведнік мілуе і аддае.
22 Бо дабраславёныя Ім успадкуюць зямлю; і праклятыя ім будуць зьнішчаныя.
23 Ступні добрага чалавека ўпарадкоўвае СПАДАР, і Яму даспадобы шлях ягоны.
24 Хоць ён і ўпадзе, ён не будзе зусім кінуты, бо Гасподзь падтрымлівае яго рукою Ягонай.
25 Я быў малады, а цяпер стары; але ня бачыў я праведніка пакінутым, ні нашчадкаў ягоных, якія прасілі б хлеба.
26 Ён заўсёды міласэрны і пазычае; і насеньне яго дабраславёнае.
27 Ухіляйся ад зла і рабі дабро; і жыць вечна.
28 Бо Гасподзь любіць суд і не пакідае сьвятых Сваіх; яны захоўваюцца назаўсёды, а семя бязбожных будзе знішчана.
29 Праведнікі ўспадкуюць зямлю і будуць жыць на ёй вечна.
30 Вусны праведніка гавораць мудрасьць, і язык яго гаворыць пра суд.
31 Закон Бога ягонага ў сэрцы ягоным; ніводзін з крокаў ягоных не саслізне.
32 Бязбожнік сочыць за праведнікам і шукае забіць яго.
33 Гасподзь не пакіне яго ў руцэ ягонай і не асудзіць яго на судзе.
34 Спадзявайся на Госпада і трымайся дарогі Ягонай, і Ён узвысіць цябе ў валоданьне зямлёю;
35 Я бачыў бязбожніка ў вялікай моцы, які раскінуўся, як зялёны лаўр.
36 Але ён памёр, і вось, няма яго; і я шукаў яго, але не знайшоў.
37 Зважай на чалавека дасканалага і глядзі на праведнага, бо канец чалавека гэтага - мір.
38 Але злачынцы будуць знішчаны разам, канец бязбожнікаў будзе адсечаны.
39 Але ад Госпада збаўленьне праведнікаў: Ён сіла іхняя ў час бяды.
40 І Гасподзь дапаможа ім і выбавіць іх, выбавіць іх ад бязбожных і выратуе іх, бо яны спадзяюцца на Яго.

РАЗДЗЕЛ 38

1 (Псальма Давіда, на памяць.) Госпадзе, не дакарай мяне ў гневе Тваім і не карай мяне ў гневе Тваім.
2 Бо стрэлы Твае ўвайшлі ўва мне, і рука Твая моцна цісьне мяне.
3 Няма здароўя ў целе маім ад гневу Твайго; і няма супакою ў касьцях маіх ад граху майго.
4 Бо беззаконьні мае перавысілі галаву маю, як цяжар цяжкі, яны для мяне цяжкія.
5 Раны мае сьмярдзяць і гніюць ад неразумнасьці маёй.
6 Я трывожуся; Я моцна ўпакораны; Я хаджу ў жалобе ўвесь дзень.
7 Бо сьцёгны мае напоўнены агіднай хваробай, і няма здароўя ў целе маім.
8 Я аслабеў і моцна разьбіты: я зароў ад трывогі сэрца майго.
9 Госпадзе, усё жаданне маё перад Табою; і стогн мой не схаваны ад Цябе.
10 Сэрца маё тужыць, сіла мая слабее, і сьвятла вачэй маіх няма ў мяне.
11 Палюбоўнікі мае і сябры мае аддаляюцца ад раны маёй; і сваякі мае стаяць здалёк.
12 І тыя, што шукаюць душы маёй, расстаўляюць мне пасткі, і тыя, што шукаюць ліха майго, гавораць ліхія рэчы і кожны дзень выдумляюць ашуканства.
13 Але я, як глухі, ня чуў; і я быў як нямы чалавек, які не адкрывае вуснаў сваіх.
14 Такім чынам, я быў як чалавек, які ня чуе і ў вуснах якога няма папрокаў.
15 Бо на Цябе, Госпадзе, спадзяюся; Ты пачуеш, Госпадзе, Божа мой.
16 Бо я сказаў: выслухайце мяне, каб не ўзрадаваліся нада мною;
17 Бо я гатовы спыніцца, і смутак мой заўсёды перада мною.
18 Бо я абвяшчу беззаконьне маё; Я буду шкадаваць за свой грэх.
19 Але ворагі мае жывыя і дужыя, і памножыліся тыя, што ненавідзяць мяне несправядліва.
20 І тыя, што плацяць злом за дабро, ворагі мае; таму што я прытрымліваюся таго, што добра.
21 Не пакідай мяне, Госпадзе: Божа мой, не аддаляйся ад мяне.
22 Спяшайся на дапамогу мне, Госпадзе, збаўленне маё.

РАЗДЗЕЛ 39

1 (Начальніку музыкаў, Ідытуну, Псальма Давіда.) Я сказаў: буду сьцерагчыся шляхоў маіх, каб не грашыць языком маім; буду трымаць вусны мае аброцьцю, пакуль бязбожнік наперадзе. я.
2 Я анямеў ад цішыні, маўчаў нават ад дабра; і смутак мой узбудзіўся.
3 Сэрца маё было гарачым ува мне, калі я думаў, што агонь гарыць; тады я гаварыў языком маім,
4 Госпадзе, дай мне ведаць канец мой і меру дзён маіх, якая яна; каб я ведаў, наколькі я слабы.
5 Вось, Ты зрабіў дні мае, як далонь; і век мой як нішто перад табою: сапраўды, кожны чалавек у сваім лепшым стане - поўная марнасць. Сэлах.
6 Сапраўды, кожны чалавек ходзіць у марнай весялосці; сапраўды, яны марна трывожацца: ён назапашвае багацце, а не ведае, хто яго збярэ.
7 А цяпер, Госпадзе, чаго мне чакаць? мая надзея на Цябе.

8 Выратуй мяне ад усіх грахоў маіх, не рабі мяне
ганьбай неразумных.
9 Я быў нямы, я не адчыніў вуснаў маіх; таму што ты
зрабіў гэта.
10 Адвядзі ад мяне ўдар Твой: я зьнішчаны ад удару
рукі Тваёй.
11 Калі Ты карамі папраўляеш чалавека за беззаконьне,
робіш так, каб краса яго зьнішчала, як моль; Сэлах.
12 Пачуй малітву маю, Госпадзе, і выслухай енк мой;
не маўчы перад сьлязьмі маімі, бо я прыхадзень у цябе
і прыхадзень, як і ўсе бацькі мае.
13 О, пашкадуй мяне, каб я аднавіў сілы, перш чым
пайду адсюль і мяне больш не будзе.

РАЗДЗЕЛ 40

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Цярпліва чакаў
я Госпада; і ён схіліўся да мяне і пачуў енк мой.
2 Ён вывеў мяне з жахлівай ямы, з глiністай глеі, і
паставіў ногі мае на камень, і ўмацаваў хады мае.
3 І ўклаў у вусны мае песьню новую, хвалу Богу
нашаму: многія ўбачаць гэта і спалохаюцца, і будуць
спадзявацца на Госпада.
4 Шчасьлівы чалавек, які спадзяецца на Госпада і не
паважае ганарыстых і тых, што адхіляюцца ад хлусьні.
5 Многа, Госпадзе, Божа мой, цудаў Тваіх, якія Ты
ўчыніў, і думак Тваіх да нас: іх нельга палічыць у Табе;
можна пранумараваць.
6 Ахвяры і прынашэньня ты не пажадаў; Ты адкрыў
мне вушы: цэласпаленьня і ахвяры за грэх Ты не
патрабаваў.
7 Тады я сказаў: вось, іду; у кнізе напісана пра мяне,
8 Я жадаю выконваць волю Тваю, Божа мой, і закон
Твой у сэрцы маім.
9 Я абвяшчаў праўду ў вялікім сходзе; вось, я не
стрымаў вуснаў маіх, Госпадзе, Ты ведаеш.
10 Я не хаваў праўды Тваёй у сэрцы маім; Я абвяшчаў
вернасць Тваю і збаўленне Тваё, міласці Тваёй і
праўды Тваёй не ўтойваў ад вялікага сходу.
11 Не адмаўляй ад мяне міласэрнасьці Тваёй, Госпадзе;
12 Бо незлічоныя зла акружылі мяне: беззаконні мае
ахапілі мяне, так што я не магу глядзець; іх больш, чым
валасоў на галаве маёй;
13 Спадабаецца, Госпадзе, выбавіць мяне; Госпадзе,
пасьпяшайся на дапамогу мне.
14 Няхай пасаромеюцца і пасаромеюцца ўсе, што
шукаюць душы маёй, каб загубіць яе; хай адкінуцца
назад і пасаромяцца тыя, што жадаюць мне зла.
15 Хай будуць спустошаныя ў ўзнагароду за ганьбу
сваю тыя, што кажуць мне: ага, ага!
16 Няхай радуюцца і весяляцца Табою ўсе, што
шукаюць Цябе; хай заўсёды кажуць тыя, што любяць
збаўленьне Тваё: хай вялічыцца Гасподзь!
17 Але я бедны і ўбогі; але Гасподзь думае пра мяне:
Ты мая дапамога і мой выратавальнік; не марудзь,
Божа мой.

РАЗДЗЕЛ 41

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Шчасьлівы, хто
клапоціцца пра ўбогага: Гасподзь выбавіць яго ў час
бяды.
2 Гасподзь захавае яго і захавае яго жывым; і
дабраславёны будзе ён на зямлі, і не аддасі яго на волю
ворагаў ягоных.
3 Гасподзь умацуе яго на пасьцелі знямогі;
4 Я сказаў: Госпадзе, будзь міласэрны нада мною: ацалі
душу маю; бо я зграшыў перад табою.
5 Ворагі мае абгаворваюць мяне: калі ён памрэ, і імя
ягонае загіне?
6 І калі ён прыйдзе да мяне, гаворыць пустое; калі ён
едзе за мяжу, ён расказвае гэта.
7 Усе ненавісьнікі мяне шэпчуцца супроць мяне:
супроць мяне замышляюць крыўду мне.
8 Ліхая хвароба, кажуць яны, прыляпілася да яго, і
цяпер, калі ён ляжыць, ён ужо не ўстане.
9 Так, сябар мой, на якога я спадзяваўся, які еў хлеб
мой, падняў на мяне пяту сваю.
10 Але Ты, Госпадзе, зьмілуйся нада мною і падымі
мяне, каб я адплаціў ім.
11. З гэтага я пазнаю, што Твая ласка да мяне, бо вораг
мой не перамагае мяне.
12 А мяне Ты падтрымліваеш у беззаганнасьці маёй і
ставіш мяне перад аблічам Тваім навекі.
13 Дабраславёны Гасподзь Бог Ізраілеў адвеку і давеку.
Амін і амін.

РАЗДЗЕЛ 42

1 (Начальніку музыкаў Масхілу для сыноў Карэя.) Як
алень прагне водных патокаў, так душа мая прагне
Цябе, Божа.
2 Прагне душа мая Бога, Бога жывога: калі я прыйду і
зьяўлюся перад Богам?
3 Сьлёзы мае былі ежай мне ўдзень і ўначы, калі
заўсёды гаварылі мне: дзе Бог твой?
4 Калі я ўспамінаю гэта, я выліваю душу сваю ўва мне:
бо я ішоў з натоўпам, я ішоў з імі ў дом Божы, з
голасам радасці і хвалы, з натоўпам, што святкаваў.
5 Чаму ты ўпадаеш, душа мая? і чаму ты турбуешся
пра мяне? спадзявайся на Бога, бо я яшчэ буду славіць
Яго за дапамогу аблічча Ягонага.
6. Божа мой, душа мая аслабла ўва мне; таму ўспомню
пра Цябе з зямлі Ярданскай і з Гермонітаў, з гары
Міцар.
7 Бездань кліча бездань шумам вадасцёкаў Тваіх;
8 Але Гасподзь накажа міласэрнасьць Сваю ўдзень, і
ўначы песьня Ягоная будзе са мною, і малітва мая да
Бога жыцьця майго.
9 Скажу Богу, скала мая: чаму ты забыў мяне? навошта
я смуткую ад прыгнёту ворага?
10 Як меч у косьці мае, ворагі мае зьневажаюць мяне; а
яны кожны дзень кажуць мне: дзе твой Бог?
11 Чаму ты ўпадаеш, душа мая? і чаму ты трывожышся
ўва мне? спадзяйся на Бога, бо я буду яшчэ славіць Яго,
Які ёсць аздараўленне аблічча майго і Бог мой.

РАЗДЗЕЛ 43

1 Судзі мяне, Божа, і заступіся за маю справу супраць
бязбожнага народу; вызвалі мяне ад чалавека
падступнага і несправядлівага.
2 Бо Ты Бог сілы маёй: чаму Ты адкідаеш мяне?
навошта я смуткую ад прыгнёту ворага?

3 Пашлі святло Тваё і праўду Тваю; хай прывядуць
мяне на сьвятую гару Тваю і ў жытлішчы Твае.
4 Тады я пайду да ахвярніка Божага, да Бога радасьці
маёй, і на арфе буду славіць Цябе, Божа мой.
5 Чаму ты ўпадаеш, душа мая? і чаму ты трывожышся
ўва мне? Спадзявайся на Бога, бо я буду яшчэ славіць
Яго, Які ёсць аздараўленне аблічча майго і Бог мой.

РАЗДЗЕЛ 44

1 (Начальніку музыкаў сыноў Карэевых, Масхілу.) Мы
чулі вушамі нашымі, Божа, бацькі нашыя расказвалі
нам, якую працу Ты рабіў у дні іхнія, у часы даўнія.
2 Як Ты рукою Тваёю выгнаў народы і пасадзіў іх; як
Ты ўціскаў народ і выганяў яго.
3 Бо ня сваім мечам яны завалодалі зямлёю, і ня іхняя
рука ўратавала іх, але Твая правіца і Твая рука і
сьвятло аблічча Твайго, бо Ты меў ласку да іх.
4 Ты Цар мой, Божа; загадай выратаваць Якава.
5 Цябою мы разаб'ём ворагаў нашых, імем Тваім
патопчам тых, што паўстаюць на нас.
6 Бо не буду спадзявацца на лук мой, і меч мой не
ўратуе мяне.
7 Але Ты выратаваў нас ад ворагаў нашых і пасароміў
тых, што ненавідзелі нас.
8 Богам мы хвалімся ўвесь дзень і славім імя Тваё
вечна. Сэлах.
9 Але Ты адкінуў і пасароміў нас; і не выйшаў з нашым
войскам.
10 Ты вяртаеш нас ад ворага, і тыя, што ненавідзяць
нас, рабуюць сабе.
11 Ты даў нас, як авечак, прызначаных на ежу; і
расьсеяў нас сярод паганаў.
12 Ты прадаеш народ твой за нішто і не павялічваеш
багацьця твайго коштам яго.
13 Ты робіш нас ганьбай для суседзяў нашых, пагардай
і пасьмешкай для тых, што вакол нас.
14 Ты робіш нас прытчаю ў народаў, хітаньнем галавы
ў народах.
15. Смутак мой заўсёды перада мною, і сорам твару
майго пакрыў мяне,
16 Бо голас таго, хто зьневажае і блюзьніць; па
прычыне ворага і мсціўца.
17 Усё гэта спасцігла нас; але мы не забыліся пра Цябе
і не ўступілі ў запавет Твой.
18 Сэрца наша не адвярнулася, і крокі нашыя не
ўхіліліся ад дарогі Тваёй;
19 Хаця Ты моцна разьбіў нас замест цмокаў і пакрыў
нас сьмяротным ценем.
20 Калі мы забылі імя Бога нашага, або працягнулі рукі
нашыя да бога чужога;
21 Хіба Бог не выведае гэтага? бо ён ведае таямніцы
сэрца.
22 Так, дзеля Цябе нас забіваюць увесь дзень; нас
палічылі за авечак на зарэз.
23 Прачніся, чаму сьпіш, Госпадзе? паўстань, не
адкідай нас навекі.
24 Навошта хаваеш аблічча Тваё і забываеш пра скруху
нашу і прыгнёт наш?
25 Бо душа наша схілілася да пылу, чэрава наша
прыліпла да зямлі.
26 Паўстань на дапамогу нам і выбаў нас дзеля
міласэрнасьці Тваёй.

РАЗДЗЕЛ 45

1 (Начальніку музыкаў у Шашаніме, для сыноў Карэя,
Масхіл, Песьня каханьня.) Сэрца маё гаворыць пра
добрую справу: я кажу пра рэчы, якія я зрабіў,
дакрануўшыся да цара: язык мой - пяро гатовы
пісьменнік.
2 Ты прыгажэйшая за сыноў чалавечых: ласка выліта ў
вусны Твае, таму дабраславіў Цябе Бог навекі.
3 Аперажыся мечам Тваім па сцягне Тваім,
наймагутнейшы, славай Тваёй і веліччу Тваёй.
4 І ў велічы Тваёй сядзі з посьпехам дзеля праўды,
лагоднасьці і праўды; і правіца твая навучыць цябе
страшным рэчам.
5 Вострыя стрэлы Твае ў сэрцы ворагаў цара; праз што
людзі падпадаюць пад цябе.
6 Прастол Твой, Божа, на векі вечныя;
7 Ты любіш праўду і ненавідзіш бязбожнасьць, таму і
памазаў Цябе, Божа, Бог Твой алеем радасьці больш за
таварышаў Тваіх.
8 Уся вопратка твая пахне сьмірнай, і алоэ, і касіяй з
палацаў са слановай косьці, чым яны цябе радавалі.
9 Царскія дочкі былі сярод тваіх шаноўных жанчын;
праваруч ад цябе стаяла царыца ў золаце Афірскім.
10 Слухай, дачка, і ўваж, і прыхілі вуха тваё; забудзь
таксама людзей тваіх і дом бацькі твайго;
11. І кароль жадае прыгажосці тваёй, бо ён твой
Гасподзь; і пакланяйся яму.
12 І будзе там дачка Тыра з дарам; нават багатыя сярод
людзей будуць прасіць цябе.
13 Царская дачка ўся слаўная ўнутры: вопратка яе з
каванага золата.
14 Яе прывядуць да цара ў шыкоўным адзеньні;
дзяўчатаў, якія ідуць за ёю, прывядуць да цябе.
15 З радасьцю і радасьцю прывядуць іх, увойдуць у
царскі палац.
16 Замест бацькоў тваіх будуць дзеці твае, якіх ты
паставіш князямі на ўсёй зямлі.
17 Імя Тваё зраблю памятным ва ўсе роды, і будуць
славіць Цябе народы ва векі вечныя.

РАЗДЗЕЛ 46

1 (Начальніку музыкаў сыноў Карэевых, Песьня над
Аламотам.) Бог — наш прытулак і моц, у бядзе
сапраўдная дапамога.
2 Таму мы не спалохаемся, хоць бы зямля зрушылася, і
хоць бы горы былі перанесеныя ў сярэдзіну мора;
3 Хоць шумяць і хвалююцца воды ягоныя, хоць
скалынаюцца горы ад хвалі ягонай. Сэлах.
4 Ёсьць рака, патокі якой весяляць горад Божы,
сьвятыню скініяў Усявышняга.
5 Бог пасярод яго; яна не зварухнецца: Бог дапаможа
ёй, і гэта рана.
6 Язычнікі бушавалі, каралеўствы захісталіся: ён падаў
голас свой, і зямля растала.
7 Гасподзь Саваоф з намі; Бог Якава - наш прытулак.
Сэлах.

8 Прыйдзіце, паглядзіце на дзеі Госпада, якія спусташэнні ўчыніў Ён на зямлі.
9 Ён спыняе войны аж да канца зямлі; ён ламае лук і сячэ дзіду; ён спаліць калясьніцу ў агні.
10 Змоўкні і ўведай, што Я Бог: узвышуся сярод народаў, узвышуся на зямлі.
11 Гасподзь Саваоф з намі; Бог Якава - наш прытулак. Сэлах.

РАЗДЗЕЛ 47

1 (Начальніку музыкаў, Псальма сынам Карэевым.) Пляскайце ў ладкі, усе людзі; усклікніце Богу трыумфальным голасам.
2 Бо страшны Гасподзь Усявышні; ён вялікі Цар над усёю зямлёю.
3 Ён скарыць нам народы і народы пад ногі нашы.
4 Ён выбера нам спадчыну нашу, веліч Якуба, якога палюбіў. Сэлах.
5 Бог узышоў з крыкам, СПАДАР з гукам трубным.
6 Сьпявайце Богу, сьпявайце: сьпявайце Цару нашаму, сьпявайце.
7 Бо Бог ёсьць Цар усёй зямлі: сьпявайце з разуменьнем.
8 Валадарыць Бог над народамі, сядзіць Бог на троне сьвятасьці Сваёй.
9 Князі народу сабраліся разам, народ Бога Абрагама, бо шчыты зямлі належаць Богу, Ён узвышаны.

РАЗДЗЕЛ 48

1 (Песня і псальма сынам Карэевым.) Вялікі Гасподзь і праслаўлены ў горадзе Бога нашага, на гары сьвятой Ягонай.
2 Прыгожая месцам, радасьць усёй зямлі, гара Сіён, на баках поўначы, горад вялікага Цара.
3 Бог вядомы ў харомах яе як прытулак.
4 Бо вось, цары сабраліся, разам прайшлі.
5 Яны ўбачылі гэта і зьдзівіліся; яны збянтэжыліся і пабеглі прэч.
6 Страх ахапіў іх там і боль, як жанчыну ў родах.
7 Ты разьбіваеш караблі Тарсіскія ўсходнім ветрам.
8 Як мы чулі, так і бачылі ў горадзе Госпада Саваофа, у горадзе Бога нашага: Бог умацуе яго навекі. Сэлах.
9 Мы думалі пра міласэрнасьць Тваю, Божа, у храме Тваім.
10 Паводле імя Твайго, Божа, да краю зямлі хвала Твая; правіца Твая поўная праўды.
11 Няхай весяліцца гара Сіён, хай весяляцца дочкі Юды судамі Тваімі.
12 Абыходзьце Сіён і абыходзьце яго, абазначце вежы яго.
13 Зьвярніце ўвагу на цьвярдыні ягоныя, разгледзьце харомы яго; каб вы маглі расказаць пра гэта наступным пакаленням.
14 Бо гэты Бог ёсьць Бог наш на векі вечныя: Ён будзе нашым правадыром аж да сьмерці.

РАЗДЗЕЛ 49

1 (Начальніку музыкаў, Псальма сынам Карэевым.) Слухайце гэтага, усе людзі; прыхіліце вуха, усе жыхары сьвету!
2 Нізкія і высокія, багатыя і бедныя разам.
3 Вусны мае будуць гаварыць пра мудрасьць; і разважаньні сэрца майго будуць разуменьнем.
4 Прыхлю вуха маё да прыповесьці, на гусьлях адкрыю слова сваё.
5 Навошта мне баяцца ў дні ліхіх, калі беззаконьне пят маіх акружыць мяне?
6 Хто спадзяецца на багацьце сваё і хваліцца мноствам багацьця свайго;
7 Ніхто зь іх ніяк ня можа выкупіць брата свайго, ані даць Богу выкупу за яго;
8 (Бо каштоўнае адкупленьне душы іхняй, і яно спыняецца назаўжды:)
9 Каб ён жыў вечна і ня бачыў тленьня.
10 Бо ён бачыць, што мудрыя паміраюць, гэтак жа дурны і неразумны гінуць і пакідаюць багацце сваё іншым.
11 Думка іхняя такая, каб дамы іхнія былі вечна, і жытлішчы іхнія - у роды і роды; яны называюць свае землі сваімі імёнамі.
12 Аднак чалавек у пашане не трывае: ён падобны да зьвяроў, што гінуць.
13 Такі іхні шлях - дурнота іхняя, але нашчадкі іхнія пацвярджаюць словы іхнія. Сэлах.
14 Як авечак, іх кладуць у магілу; смерць будзе харчавацца імі; і праведныя будуць панаваць над імі раніцай; і прыгажосць іх знішчыць у магіле з жытла іхняга.
15 Але Бог выбавіць душу маю ад улады магілы, бо Ён прыме мяне. Сэлах.
16 Ня бойся, калі хто разбагацее, калі павялічыцца слава дому ягонага;
17 Бо калі ён памрэ, ён нічога не панясе: слава яго не сыдзе за ім.
18 Хоць пры жыцьці дабраславіў душу сваю, і будуць славіць цябе, калі будзеш рабіць сабе добра.
19 Ён пойдзе да роду бацькоў сваіх; яны ніколі не ўбачаць святла.
20 Чалавек, які ў пашане, але не разумее, падобны да зьвяроў, якія гінуць.

РАЗДЗЕЛ 50

1 (Псальма Асафа.) Бог магутны, СПАДАР, сказаў і заклікаў зямлю ад усходу сонца да захаду яго.
2 З Сіёна, дасканаласці красы, заззяў Бог.
3 Прыйдзе Бог наш і не маўчыць: агонь пажарэ перад Ім, і вакол Яго будзе моцная бура.
4 Ён пакліча неба зь вышыні і зямлю, каб судзіць народ Свой.
5 Зьбяры да мяне сьвятых маіх; тыя, што заключылі са Мною запавет праз ахвяру.
6 І абвяшчаць нябёсы праўду Ягоную, бо Сам Бог - суддзя. Сэлах.
7 Слухай, народ мой, і я буду гаварыць; Ізраіль, і Я буду сьведчыць супраць цябе: Я Бог, Бог твой.

8. Не буду дакараць цябе за ахвяры твае і за цэласпаленьні твае, якія заўсёды былі перада Мною.
9. Не выведу цяляці з дому твайго і казлоў з двароў тваіх.
10 Бо ўсе лясныя зьвяры Мае, і быдла на тысячах пагоркаў.
11 Я ведаю ўсіх птушак у горах, і зьвяры палявыя - Мае.
12 Калі б я быў галодны, не сказаў бы табе, бо мой сьвет і ўсё, што ў ім.
13 Ці буду я есьці мяса быкоў і піць кроў казлоў?
14 Ахвяра Богу падзякі; і аддай абяцаньні свае Ўсявышняму:
15 І пакліч Мяне ў дзень гора: Я выбаўлю цябе, і ты праславіш Мяне.
16 А бязбожніку Бог кажа: што табе абвяшчаць пастановы Мае і браць запавет Мой у вусны?
17 Ты ненавідзіш настаўленьне і адкідай словы мае ззаду сябе.
18 Калі ты ўбачыў злодзея, ты пагадзіўся з ім і быў саўдзельнікам з чужаложнікамі.
19 Ты аддаеш вусны твае ліху, і язык твой пляце падман.
20 Ты сядзіш і гаворыш на брата твайго; паклёпнічаеш на сына сваёй маці.
21 Ты рабіў гэта, а я маўчаў; ты думаў, што я зусім такі, як ты; але я дакараю цябе і расстаўлю іх перад вачыма тваімі.
22 Дык падумайце аб гэтым, вы, што забываецеся на Бога, каб Я не разарваў вас на часткі і ня было каму выратаваць.
23 Хто прыносіць хвалу, той праслаўляе мяне;

РАЗДЗЕЛ 51

1 (Начальніку песень, псальма Давіда, калі Натан прарок прыйшоў да яго, пасьля таго, як ён увайшоў да Вірсавіі.) Зьмілуйся нада мною, Божа, па міласьці Тваёй, па вялікай міласьці Тваёй. загладзі правіны мае.
2 Абмый мяне цалкам ад беззаконьня майго і ачысьці мяне ад граху майго.
3 Бо я прызнаю правіны мае, і грэх мой заўсёды перада мною.
4 Табе, Табе аднаму, я зграшыў і ўчыніў ліхое ў вачах Тваіх, каб Ты быў справядлівым у слове Тваім і чыстым у судзе Тваім.
5 Вось, я быў створаны ў беззаконьні; і ў граху маці мая зачала мяне.
6 Вось, Ты жадаеш праўды ў нутры, і ў схаваным твары Ты даеш мне ведаць мудрасьць.
7 Ачысьці мяне ісопам, і ачышчуся; абмый мяне, і буду бялейшы за снег.
8 Дай мне пачуць радасьць і весялосьць; каб цешыліся косьці, якія ты паламаў.
9 Схавай аблічча Тваё ад грахоў маіх і ачысьці ўсе беззаконьні мае.
10 Сэрца чыстае ствары ўва мне, Божа; і аднаві ўва мне дух справядлівы.
11 Не адкінь мяне ад аблічча Твайго; і Духа Твайго святога не адбірай ад мяне.
12 Вярні мне радасьць збаўленьня Твайго; і падтрымай мяне сваім вольным духам.
13 Тады навучу злачынцаў дарогам Тваім; і грэшнікі да Цябе навернуцца.
14 Вызвалі мяне ад крыві, Божа, Божа выратаваньня майго, і апявае язык мой праўду Тваю.
15 Госпадзе, адкрый вусны мае; і вусны мае абвяшчаць хвалу Тваю.
16 Бо ты не жадаеш ахвяры; інакай аддаў бы я: цэласпаленьне Табе не даспадобы.
17 Ахвяры Богу - дух зламаны; сэрцам скрушаным і пакораным Ты не пагарджаеш, Божа.
18 Рабі дабро Сіёну паводле сваёй волі; пабудуй сьцены Ерусаліма.
19 Тады спадабаюцца Табе ахвяры праўды, цэласпаленьне і цэласпаленьне; тады прынясуць цялят на ахвярнік Твой.

РАЗДЗЕЛ 52

1 (Начальніку песень, Масхілу, Псальма Давіда, калі Доік Ідумэянін прыйшоў і паведаміў Саўлу, і сказаў яму: Давід прыйшоў у дом Ахімэлэха). дабрыня Божая трывае заўсёды.
2 Язык твой задумвае ліха; як вострая брытва, дзейнічае падманна.
3 Ты любіш зло болей за дабро; і хлусьня, чым гаварыць праўду. Сэлах.
4 Ты любіш усе пажыральныя словы, язык падступны.
5. І Бог знішчыць цябе навекі, забярэ цябе і вырве цябе з жытла твайго, і выкараніць цябе з зямлі жывых. Сэлах.
6 І ўбачаць праведнікі, і спалохаюцца, і сьмяюцца зь яго;
7 Вось, гэта чалавек, які не зрабіў Бога сваёй сілай; але спадзяваўся на багацьце сваё і ўмацоўваўся ў сваёй бязбожнасьці.
8 Але я як зялёная масьліна ў доме Божым: спадзяюся на міласьць Божую на векі вечныя.
9 Я буду славіць Цябе вечна, бо Ты ўчыніў гэта, і буду спадзявацца на імя Тваё; бо гэта добра перад сьвятымі Тваімі.

РАЗДЗЕЛ 53

1 (Начальніку музыкі на Махалаце, Масхіл, Псальма Давіда.) Сказаў дурань у сэрцы сваім: няма Бога. Разбэсьціліся яны і ўчынілі агідныя беззаконьні: няма нікога, хто робіць дабро.
2 Бог паглядзеў зь нябёсаў на сыноў чалавечых, каб убачыць, ці ёсьць хто разумны, хто шукае Бога.
3 Усе яны вярнуліся назад, усе апаганіліся; няма нікога, хто робіць дабро, ніводнага.
4 Няўжо ў тых, хто чыніць беззаконьне, няма ведаў? якія ядуць народ Мой, як яны ядуць хлеб: яны не заклікалі Бога.
5 Там былі ў вялікім страху, дзе страху не было, бо расьсеяў Бог косьці таго, хто атабарыўся супроць цябе; ты пасароміў іх, бо Бог пагардзіў імі.
6 О, калі б з Сіёна прыйшло збаўленне Ізраіля! Калі Бог верне палон народу Свайго, Якаў будзе радавацца, і Ізраіль будзе весяліцца.

РАЗДЗЕЛ 54

1 (Да галоўнага музыканта ў Нэгіноце, Масхіл, Псальма Давіда, калі Зіфімы прыйшлі і сказалі Саўлу: ці не хаваецца Давід у нас?) Ратуй мяне, Божа, імем Тваім і судзі мяне сілаю Тваёю .
2 Пачуй малітву маю, Божа; прыслухайся да слоў вуснаў маіх.
3 Бо чужынцы паўсталі супроць мяне, і прыгнятальнікі шукаюць душы маёй: Бога не ставяць перад сабой. Сэлах.
4 Вось, Бог - памочнік мой: Гасподзь з тымі, хто падтрымлівае душу маю.
5 Ён адплаціць злом ворагам маім; знішчы іх у праўдзе Тваёй.
6 Я добра прынясу Табе ахвяру, буду славіць імя Тваё, Госпадзе; бо гэта добра.
7 Бо Ён вызваліў мяне ад усялякай бяды, і вока маё ўбачыла жаданне Яго на ворагаў маіх.

РАЗДЗЕЛ 55

1 (Да галоўнага музыканта ў Негіноце, Масхіл, Псальма Давіда.) Пачуй, Божа, малітву маю; і не хавайся ад маленьня майго.
2 Зьвярніся на мяне і пачуй мяне;
3 Ад голасу ворага, ад прыгнёту бязбожных, бо яны кідаюць на мяне беззаконьне і ў гневе ненавідзяць мяне.
4 Сэрца маё моцна баліць ува мне, і жахі сьмерці напалі на мяне.
5 Жах і трымценьне ахапілі мяне, і жах ахапіў мяне.
6 І сказаў я: о, калі б у мяне былі крылы, як у голуба! бо тады я паляцеў бы і супакоіўся б.
7 Вось, тады б я блукаў далёка і застаўся б у пустыні. Сэлах.
8 Я хацеў бы хутчэй выратавацца ад буры і буры.
9 Зьнішчы, Госпадзе, і падзялі языкі іхнія, бо я бачыў гвалт і сварку ў горадзе.
10 Удзень і ўначы яны ходзяць па сьценах ягоных: ліха і смутак пасярод яго.
11 Беззаконьне пасярод яго: падман і хітрасьць не адыходзяць ад вуліц яго.
12 Бо не вораг ганіў мяне; тады я мог бы вытрымаць гэта; і не той, хто ненавідзеў мяне, узвышаўся супроць мяне; тады я б схаваўся ад яго:
13 Але гэта быў ты, чалавек, роўны мне, мой правадыр і мой знаёмы.
14 Мы разам міла раіліся і разам ішлі ў дом Божы.
15 Няхай схопіць іх сьмерць, і няхай яны сыдуць жывыя ў пекла, бо бязбожнасьць у селішчах іхніх і сярод іх.
16 А я буду заклікаць Бога; і Гасподзь выратуе мяне.
17 Увечары, і раніцай, і апоўдні буду маліцца і ўсклікаць, і Ён пачуе голас мой.
18 Ён выратаваў душу маю зь мірам ад бітвы, якая была супроць мяне, бо шмат іх было са мною.
19 Бог выслухае і ўцішыць іх, і той, хто стаіць адвеку. Сэлах. Таму што ў іх няма змен, таму яны не баяцца Бога.
20 Ён працягнуў рукі свае на тых, хто ў міры зь ім, парушыў запавет свой.
21 Словы вуснаў ягоных былі мякчэйшыя за масла, але вайна была ў сэрцы ягоным;
22 Ускладзі на Госпада цяжар твой, і Ён падтрымае цябе: ніколі не дасьць пахіснуцца праведніку.
23 Але Ты, Божа, звядзеш іх у магілу пагібелі; але я буду спадзявацца на цябе.

РАЗДЗЕЛ 56

1 (Начальніку музыкаў у Ёнатэлемрэхокіме, Міхтаму Давідава, калі Філістымляне ўзялі яго ў Гэце.) Зьмілуйся нада мною, Божа, бо чалавек праглыне мяне; штодзённая барацьба прыгнятае мяне.
2 Ворагі мае кожны дзень паглынаюць мяне, бо шмат іх змагаецца супроць мяне, Усявышні.
3 Калі я баюся, буду спадзявацца на цябе.
4 У Богу буду славіць слова Ягонае, на Бога я спадзяюся; Я не буду баяцца, што плоць можа зрабіць са мной.
5 Кожны дзень яны крыўдзяць словы мае: усе іхнія думкі супроць мяне на зло.
6 Яны зьбіраюцца разам, хаваюцца, пазначаюць крокі мае, чакаючы душы маёй.
7 Ці ўцякуць беззаконьнем? у гневе Тваім кінь народ, Божа.
8 Ты расказваеш пра блуканні мае; пакладзі слёзы мае ў мех Твой: ці не ў кнізе Тваёй яны?
9 Калі буду заклікаць да Цябе, тады адступяць ворагі мае: гэта я ведаю; бо Бог за мяне.
10 У Богу праслаўлю слова Ягонае, у Госпаду праслаўлю слова Ягонае.
11 На Бога спадзяюся: не буду баяцца, што зробіць са мною чалавек.
12 Абяцаньні Твае на мне, Божа, я буду славіць Цябе.
13 Бо Ты ўратаваў душу маю ад сьмерці; ці не ўратуеш ногі мае ад упадку, каб я мог хадзіць перад Богам у сьвятле жывых?

РАЗДЗЕЛ 57

1 (Начальніку музыкаў Алтахіту Міхтаму Давідаваму, калі ён уцякаў ад Саўла ў пячоры.) Змілуйся нада мною, Божа, змілуйся нада мною, бо на Цябе спадзяецца душа мая, і ў ценю Тваім крылы зраблю сабе прыстанішчам, пакуль ня мінуць гэтыя бедствы.
2 Я буду клікаць да Бога Ўсявышняга; да Бога, які ўсё робіць для мяне.
3 Ён пашле зь нябёсаў і ўратуе мяне ад ганьбы таго, хто хацеў праглынуць мяне. Сэлах. Бог пашле сваю міласэрнасць і сваю праўду.
4 Душа мая сярод ільвоў, і я ляжу сярод падпаленых, сыноў чалавечых, у якіх зубы - дзіды і стрэлы, а язык - востры меч.
5 Узьнясіся, Божа, вышэй за нябёсы; хай будзе слава Твая па-над усёю зямлёю.
6 Падрыхтавалі сетку на ступакі мае; душа мая ўпакорылася: яму выкапалі перада мною, у якую самі ўпалі. Сэлах.
7 Цвёрдае сэрца маё, Божа, цвёрдае сэрца маё: буду спяваць і славіць.
8 Прачніся, слава мая; прачніся, гусьлі і гусьлі: сам я рана прачнуся.

9 Слаўлю Цябе, Госпадзе, у народах, буду пяяць Табе ў народах.
10 Бо да нябёсаў вялікая міласьць Твая, і да аблокаў праўда Твая.
11 Узьнясіся, Божа, вышэй за нябёсы; хай будзе слава Твая над усёю зямлёю.

РАЗДЗЕЛ 58

1 (Начальніку музыкі, Алтаскіту, Міхтам Давіда.) Ці сапраўды вы кажаце праўду, суполка? ці справядліва вы судзіце, сыны чалавечыя?
2 Так, у сэрцы вы робіце зло; вы ўзважваеце на зямлі жорсткасць рук вашых.
3 Бязбожныя выходзяць з улоньня, блукаюць, як нараджаюцца, гаворачы няпраўду.
4 Атрута іхняя, як атрута зьмяіная;
5 Якая не прыслухаецца да голасу чароўнікаў, чаруючы ніколі так мудра.
6 Зьбі іхнія зубы, Божа, у пашчы іхняй; выбі, Госпадзе, вялікія зубы маладых львоў.
7 Няхай яны растаюць, як вада, што цячэ ўвесь час; калі Ён напне лук Свой, каб пусьціць стрэлы Свае, хай будуць яны, як расьсечаныя.
8 Як сьлімак, які растае, няхай кожны зь іх пройдзе;
9 Перш чым гаршкі твае адчуюць церні, як віхор, і жывыя, і ў гневе сваім разнясе іх.
10 Радуецца праведнік, убачыўшы помсту, абмые ногі свае ў крыві бязбожных.
11 Так што скажа чалавек: «Сапраўды ёсьць узнагарода праведніку: сапраўды Ён ёсьць Бог, Які судзіць на зямлі».

РАЗДЗЕЛ 59

1 (Начальніку музыкаў Алтахіту, Міхтаму Давідава; калі Саўл паслаў, і яны пільнавалі дом, каб забіць яго.) Выратуй мяне ад ворагаў маіх, Божа мой, абарані мяне ад тых, што паўстаюць на мяне.
2 Выратуй мяне ад тых, хто чыніць беззаконьне, і выратуй мяне ад людзей крывавых.
3 Бо вось, яны падпільноўваюць душу маю; не за правіну маю і не за грэх мой, Госпадзе.
4 Яны бягуць і рыхтуюцца без маёй віны: абудзіся, каб дапамагчы мне, і вось.
5 Дык Ты, Госпадзе, Божа Саваоф, Божа Ізраілеў, абудзіся, каб наведаць усе народы: ня будзь міласэрны да ліхіх злачынцаў. Сэлах.
6 Вяртаюцца ўвечары: шумяць, як сабакі, і ходзяць па горадзе.
7 Вось, яны рыгаюць вуснамі сваімі, мячы ў іхніх вуснах; бо хто, кажуць яны, пачуе?
8 Але Ты, Госпадзе, будзеш сьмяяцца зь іх; з цябе будуць пасьмяяцца ўсе язычнікі.
9 Дзеля сілы Ягонай буду спадзявацца на цябе, бо абарона мая - Бог.
10 Бог міласэрнасьці маёй захавае мяне; Бог дасьць мне ўбачыць жаданне маё на ворагах маіх.
11 Не забівайце іх, каб не забыўся народ мой; і звалі іх, Госпадзе, шчыт наш.
12 За грэх вуснаў іхніх і за словы вуснаў іхніх хай будуць схоплены пыхай сваёй, і за праклён і хлусню, якія гавораць.
13 Зьнішчы іх у гневе, зьнішчы іх, каб іх не было, і хай ведаюць, што Бог валадарыць у Якаве да краёў зямлі. Сэлах.
14 А вечарам няхай вяртаюцца; і няхай шумяць, як сабакі, і ходзяць па горадзе.
15 Няхай блукаюць у пошуках мяса і крыўдзяцца, калі не насыцяцца.
16 Але я буду апяваць сілу Тваю; так, я буду апяваць міласэрнасць Тваю раніцай, бо Ты быў мне абаронай і прыстанішчам у дзень бяды маёй.
17 Цябе, моц мая, буду пяяць, бо Бог мая абарона і Бог маёй міласэрнасьці.

РАЗДЗЕЛ 60

1 (Начальніку музыкаў у Шушанэдуце, Міхтаму Давідава, каб навучыць; калі ён сварыўся з Арамнагараімам і з Арамзобаю, калі вярнуўся Ёаў і пабіў дванаццаць тысяч Ідумэянаў у даліне Салёнай.) Божа, Ты адкінуў нас , ты раскідаў нас, ты быў незадаволены; Звярніся зноў да нас.
2 Ты здрыгануў зямлю; ты парушыў яго; вылечы паломкі яго; бо яно трасецца.
3 Цяжкія рэчы паказаў Ты народу Твайму, віном жаху напаіў нас.
4 Ты даў сьцяг тым, што баяцца Цябе, каб ён быў вывешаны дзеля праўды. Сэлах.
5 Каб выратаваўся каханы твой; збаў правіцаю Тваёю і пачуй мяне.
6 Бог казаў у сьвятасьці Сваёй; Я буду радавацца, я падзялю Сіхем і адмеру даліну Сакхот.
7 Галаад мой, і Манасія мой; І Яфрэм - цьвярдыня галавы маёй; Юда мой заканадаўца;
8 Мааў - умывальнік мой; над Эдомам скіну абутак мой;
9 Хто ўвядзе мяне ў моцны горад? хто завядзе мяне ў Эдом?
10 Ці не Ты, Божа, што адкінуў нас? а Ты, Божа, што не выйшаў з войскам нашым?
11 Дай нам дапамогу ад бяды, бо дарэмная дапамога чалавека.
12 Праз Бога мы будзем мужныя, бо Ён растапча нашых ворагаў.

РАЗДЗЕЛ 61

1 (Начальніку музыкаў на Нэгіне, Псальма Давіда.) Пачуй, Божа, енк мой; слухай маю малітву.
2 З канца зямлі я буду клікаць да Цябе, калі сэрца маё сціхне: вядзі мяне да скалы, якая вышэй за мяне.
3 Бо ты быў для мяне прытулкам і моцнаю вежаю ад ворага.
4 Я буду вечна жыць у жытлішчы Тваім, спадзяюся на покрыва крылаў Тваіх. Сэлах.
5 Бо Ты, Божа, пачуў абяцаньні мае: Ты даў мне спадчыну тых, што баяцца імя Твайго.
6 Ты прадоўжыш жыцьцё караля, і гады ягоныя, колькі пакаленьняў.
7 Ён будзе вечна перад Богам: прыгатуй міласьць і праўду, якія захаваюць яго.

8 Так буду пяяць імя Твайго вечна, каб кожны дзень выконваць абяцаньні мае.

РАЗДЗЕЛ 62

1 (Начальніку песень Ідытуну, Псальма Давіда.) Сапраўды, душа мая спадзяецца на Бога: ад Яго збаўленьне маё.
2 Толькі Ён - скала мая і выратаваньне маё; ён мая абарона; Я не буду моцна расчуляцца.
3 Дакуль вы будзеце думаць ліха супраць чалавека? вы ўсе будзеце забітыя, як сцяна нахіленая і як агароджа хісткая.
4 Радзяцца толькі, каб зрынуць яго з вялікасьці ягонай; любяць хлусьню, вуснамі бласлаўляюць, а ў нутры праклінаюць. Сэлах.
5 Душа мая, спадзяйся толькі на Бога; бо ад яго спадзяюся.
6 Ён толькі мая цьвярдыня і выратаваньне маё; Ён мая абарона; Я не буду рухацца.
7 У Богу выратаваньне маё і слава мая; у Богу цьвярдыня сілы маёй і прыстанішча маё.
8 Спадзявайся на Яго заўсёды; людзі, выліце перад Ім сэрца сваё: Бог - прытулак наш. Сэлах.
9 Сапраўды, людзі нізкага ўзроўню - марнасьць, а людзі высокага - хлусьня; на вагах яны зусім лягчэйшыя за марнасьць.
10 Не спадзявайся на прыгнёт і не рабуй марнасьцю ў рабаўніцтве;
11 Бог казаў аднойчы; двойчы я чуў гэта; што ўлада належыць Богу.
12 І Табе, Госпадзе, належыць міласэрнасьць, бо Ты аддаеш кожнаму паводле ўчынкаў ягоных.

РАЗДЗЕЛ 63

1 (Псальма Давіда, калі ён быў у пустыні Юдэйскай.) Божа, Ты Бог мой; рана буду шукаць Цябе: прагне Цябе душа мая, прагне Цябе плоць мая на зямлі сухой і смаглай, дзе няма вады;
2 Каб бачыць сілу Тваю і славу Тваю, як я бачыў Цябе ў сьвятыні.
3 Бо міласьць Твая лепшая за жыцьцё, вусны мае будуць славіць Цябе.
4 Так буду дабраслаўляць Цябе, пакуль жыву, у імя Тваё ўздымаю рукі мае.
5 Душа мая насыціцца, як мозгам і тлушчам; і вусны мае будуць славіць Цябе вуснамі радаснымі.
6 Калі ўспамінаю пра Цябе на ложку маім і разважаю пра Цябе ў начныя варты.
7 За тое, што ты быў мне дапамогаю, таму ў ценю крылаў Тваіх я буду радавацца.
8 Душа мая цягнецца за Табою; правіца Твая падтрымлівае мяне.
9 А тыя, што шукаюць душы маёй, каб загубіць яе, пойдуць у ніжнія часткі зямлі.
10 Ад мяча ўпадуць, будуць доляй лісам.
11 Але цар будзе радавацца ў Богу; кожны, хто прысягае Ім, будзе хваліцца, а вусны тых, хто гаворыць хлусьню, будуць замкнёныя.

РАЗДЗЕЛ 64

1 (Начальніку музыкаў, Псальма Давіда.) Пачуй, Божа, голас мой у малітве маёй: захавай жыцьцё маё ад страху ворага.
2 Схавай мяне ад таемнай рады бязбожных; ад паўстаньня тых, хто чыніць беззаконьне:
3 Якія вострацъ язык свой, як меч, і напяляюць лукі свае, каб пускаць стрэлы свае, горкія словы.
4 Каб таемна страляць у дасканалага: раптоўна страляюць у яго і не баяцца.
5 Падбадзёрваюць сябе ў ліхой справе, гавораць таемна ставіць пасткі; яны кажуць: хто ўбачыць іх?
6 Яны шукаюць беззаконьні; яны здзяйсняюць пільны пошук: і думка кожнага з іх, і сэрца глыбокія.
7 Але Бог пусьціць у іх стралою; раптам яны будуць параненыя.
8 І ўпадуць на сябе язык свой: усе, хто бачыць іх, уцякуць.
9 І ўсе людзі будуць баяцца і абвяшчаць дзею Божую; бо яны будуць мудра разглядаць учынкі ягоныя.
10 Радуецца праведнік у Госпадзе і будзе спадзявацца на Яго; і ўсе шчырыя сэрцам будуць хваліцца.

РАЗДЗЕЛ 65

1 (Начальніку музыкаў, Псальма і Песьня Давіда.) Цябе чакае хвала, Божа, на Сыёне, і Табе абяцаньне выканаецца.
2 Ты, што чуеш малітвы, да Цябе прыйдзе кожнае цела.
3 Беззаконьні пераважаюць нада мною, а грахі нашыя ачысьціш.
4 Дабрашчасны чалавек, якога Ты выбіраеш і набліжаеш да сябе, каб ён жыў у дварах Тваіх;
5 Страшнымі справамі ў праўдзе адказваеш нам, Божа збаўленьня нашага; Ты — надзея ўсіх канцоў зямлі і тых, што далёка на моры.
6 Які моцаю Сваёю ўмацоўвае горы; аперазаўшыся ўладай:
7 Які глушыць шум мораў, шум хваляў іхніх і мітусню народаў.
8 І тыя, хто жыве ў краі, баяцца знакаў Тваіх;
9 Ты наведваеш зямлю і паіш яе; Ты моцна набагачаеш яе ракою Божай, якая напоўнена вадой;
10 Ты багата паліваеш хрыбты яе, выкладваеш баразны яе, робіш яе мяккай ліўнямі, дабраслаўляеш усходы яе.
11 Ты вянчаеш год дабрынёю Тваёю; і са сцежак тваіх апускаецца тлушч.
12 Яны капаюць на пашы пустыні, і пагоркі радуюцца з усіх бакоў.
13 Пашы апранутыя авечкамі; даліны таксама пакрытыя кукурузай; яны крычаць ад радасці, яны таксама сьпяваюць.

РАЗДЗЕЛ 66

1 (Начальніку музыкі, песьня або псальма.) Узьнясіце Богу, усе землі:
2 Апявайце славу імя Ягонага, услаўляйце хвалу Ягоную.
3 Скажэце Богу: Які Ты страшны ў справах Тваіх! ад велічы сілы тваёй ворагі твае скарацца табе.

4 Уся зямля паклоніцца Табе і апяваць будзе Табе; будуць спяваць імя Тваё. Сэлах.
5 Прыйдзіце і паглядзіце на дзеі Божыя: страшны Ён у дзеях Сваіх да сыноў чалавечых.
6 Ён ператварыў мора ў сушу, праз патоп перайшлі пешшу; там мы цешыліся зь Яго.
7 Ён валадарыць сілаю Сваёй вечна; вочы яго глядзяць на народы: хай не ўзвышаюцца непакорныя. Сэлах.
8 Дабраславіце, людзі, Бога нашага, і хай будзе чутны голас хвалы Ягонай!
9 Які трымае душу нашу ў жыцьці і не дае пахіснуцца нагам нашым.
10 Бо Ты, Божа, выпрабаваў нас, выпрабаваў нас, як срэбра.
11 Ты завёў нас у сетку; Ты паклаў пакуты на сьцёгны нашыя.
12 Ты прымусіў людзей ехаць над нашымі галовамі; мы прайшлі праз агонь і праз ваду, але Ты вывеў нас у багатае месца.
13 Увайду ў дом твой з цэласпаленьнямі, аддам табе абяцаньні мае,
14 Што вымавілі вусны мае, і вусны мае казалі ў бядзе маёй.
15 Я прынясу табе цэласпаленьні з укормленых цялят з дымленьнем бараноў; Падам бычкоў з козамі. Сэлах.
16 Прыйдзеце і паслухайце ўсе, што баіцеся Бога, і я раскажу, што Ён учыніў душы маёй.
17 Я клікаў да Яго вуснамі маімі, і язык мой услаўляў Яго.
18 Калі я ў сэрцы маім пагляджу на беззаконьне, дык ня пачуе мяне Гасподзь;
19 Але Бог пачуў мяне; Ён пачуў голас малітвы маёй.
20 Дабраславёны Бог, Які не адхіліў малітвы маёй і міласэрнасьці Сваёй ад мяне.

РАЗДЗЕЛ 67

1 (Да галоўнага музыканта Негінота, псальма або песня.) Божа, будзь міласэрны да нас і дабраславі нас; і асьвятліць нас абліччам сваім; Сэлах.
2 Каб быў вядомы на зямлі шлях Твой, ва ўсіх народах - здароўе Тваё.
3 Няхай народ славіць Цябе, Божа; няхай славяць Цябе ўсе людзі.
4 Няхай радуюцца і весяляцца народы, бо Ты будзеш судзіць народы справядліва і кіраваць народамі на зямлі. Сэлах.
5 Няхай народ славіць Цябе, Божа; няхай славяць Цябе ўсе людзі.
6 Тады зямля дасьць ураджай свой; і Бог, Бог наш, дабраславіць нас.
7 Бог дабраславіць нас; і будуць баяцца яго ўсе канцы зямлі.

РАЗДЗЕЛ 68

1 (Начальніку музыкаў, Псальма або Песьня Давіда.) Няхай уваскрэсне Бог, хай рассеюцца ворагі Ягоныя, хай уцякуць ад Яго ненавісьнікі Ягоныя.
2 Як разьвядзецца дым, так развеяць іх: як воск растае перад агнём, так хай загінуць бязбожнікі перад абліччам Бога.
3 Але хай весяліцца праведнік; няхай радуюцца перад Богам, няхай радуюцца вельмі.
4 Сьпявайце Богу, сьпявайце імю Ягонаму, праслаўляйце таго, хто езьдзіць на нябёсах, імем ЯГ і радуйцеся перад Ім.
5 Бацька сіротам і суддзя ўдовам - Бог у сьвятыні Ягонай.
6 Бог ставіць адзінокіх у сем'і, выводзіць скаваных ланцугамі, а мяцежныя жывуць у сушы.
7 Божа, калі Ты выходзіў перад народам Тваім, калі ішоў праз пустыню; Сэлах:
8 Зямля затрэслася, і нябёсы апусціліся ад аблічча Бога, і сам Сінай захістаўся ад аблічча Бога, Бога Ізраілевага.
9 Ты, Божа, паслаў багаты дождж, якім умацаваў спадчыну Тваю, калі яна была стомленая.
10 Суполка Твая жыла ў ёй: Ты, Божа, падрыхтаваў дабрыню Тваю для бедных.
11 Гасподзь даў слова: вялікае было грамадзтва тых, што абвяшчалі яго.
12 Цары войскаў уцякалі, і тая, што сядзела дома, дзяліла здабычу.
13 Хоць вы ляжыце сярод гаршкоў, але будзеце, як крылы галубкі, пакрытыя срэбрам, і пёры яе - жоўтым золатам.
14 Калі Ўсемагутны расьсеяў у ім цароў, ён быў белы, як сьнег у Ласосе.
15 Гара Божая, як гара Васан; высокі пагорак, як пагорак Васан.
16 Чаго вы скачаце, горы высокія? гэта гара, на якой хоча жыць Бог; так, Гасподзь будзе жыць у ім вечна.
17 Касьніц Божых дваццаць тысяч, тысячы анёлаў: Гасподзь сярод іх, як на Сінаі, у сьвятым месцы.
18 Ты ўзышоў на вышыню, Ты вёў палон; ды і для непакорных, каб Гасподзь Бог жыў сярод іх.
19 Дабраславёны Гасподзь, што кожны дзень напаўняе нас дабротамі, Бог нашага збаўленьня. Сэлах.
20 Бог наш ёсьць Бог збаўленьня; і БОГУ, Госпаду, належаць выхады са смерці.
21 Але Бог параніць галаву ворагам Сваім і касматы скальп таго, хто трымаецца ў грахах сваіх.
22 Гасподзь сказаў: Я вярну з Васана, вярну народ Мой з глыбіні марской.
23 каб нага твая была акунута ў кроў ворагаў тваіх і язык сабак тваіх у яе.
24 Бачылі, Божа, шлях Твой; нават хады Бога майго, Караля майго, у сьвятыні.
25 Наперадзе ішлі спевакі, за іміігралі; сярод іх былі дзяўчаты, якія гралі з бубнамі.
26 Дабраслаўляйце Бога ў грамадах, Госпада з крыніцы Ізраілевай.
27 Вось малы Веньямін з кіраўніком іхнім, князі Юдэі і рада іхняя, князі Завулонавыя і князі Нэфталімавыя.
28 Бог Твой загадаў сілу Тваю: умацуй, Божа, тое, што Ты ўчыніў для нас.
29 Дзеля храма твайго ў Ерусаліме каралі прынясуць табе дары.
30 Забарані дружыну дзіданосцаў, мноства быкоў, цялят людзей, пакуль кожны не скарыцца срэбранікамі; расьсеяй народ, які любіць вайну.
31 Князі выйдуць зь Егіпта; Эфіопія хутка працягне рукі свае да Бога.

32 Сьпявайце Богу, царствы зямныя; Сьпявайце Госпаду; Сэлах:
33 таму, хто едзе па нябёсах нябёсаў, якія былі спрадвеку; вось, Ён пасылае голас Свой, і голас моцны.
34 Аддайце сілу Богу: веліч Яго над Ізраілем, і сіла Яго ў аблоках.
35 Страшны Ты, Божа, са сьвятыняў Тваіх: Бог Ізраілеў дае сілу і моц народу Свайму. Дабраславёны Бог.

РАЗДЗЕЛ 69

1 (Начальніку музыкаў на Шашанім, Псальма Давіда.) Ратуй мяне, Божа; бо вада ўвайшла ў душу маю.
2 Я тану ў глыбокім балоце, дзе няма стою; я ўвайшоў у глыбокія воды, дзе рэкі заліваюць мяне.
3 Стаміўся я ад плачу майго, горла маё перасохла, вочы мае зьніклі, чакаючы Бога майго.
4 Тых, што ненавідзяць мяне без прычыны, больш, чым валасоў на галаве маёй; тыя, хто хоча губіць мяне, будучы маімі ворагамі, моцныя; тады я вярнуў тое, чаго не адбіраў.
5 Божа, Ты ведаеш глупства маё; і грахі мае не схаваны ад Цябе.
6 Няхай не пасаромеюцца дзеля мяне тыя, што спадзяюцца на Цябе, Госпадзе, Божа Саваоф;
7 Бо дзеля Цябе я нёс ганьбу; сорам пакрыў твар мой.
8 Чужым я стаўся для братоў маіх і чужым для дзяцей маці маёй.
9 Бо руплівасьць аб доме Тваім зьядае мяне; і зьнявагі тых, што ганілі цябе, упалі на мяне.
10 Калі я плакаў і караў постам душу сваю, гэта было мне на ганьбу.
11 І зьярыну я зрабіў сабе адзеньнем; і стаў я для іх прыказкай.
12 Тыя, што сядзяць у браме, гавораць супраць мяне; і я быў песьняй п'яніц.
13 А я да Цябе, Госпадзе, малюся ў час спрыяльны: Божа, у вялікай міласьці Тваёй выслухай мяне ў праўдзе збаўленьня Твайго.
14 Вызвалі мяне з багны, каб я не патануў;
15 Няхай не зальле мяне паток, хай не паглыне мяне бездань, і хай не замкне нада мною яма вусны свае.
16 Пачуй мяне, Госпадзе; бо добрая міласэрнасьць Твая;
17 І не хавай аблічча Твайго ад раба Твайго; бо я ў бядзе: хутчэй выслухай мяне.
18 Наблізься да душы маёй і выбаў яе; ад ворагаў маіх вызвалі мяне.
19 Ты ведаеш ганьбу маю, і ганьбу маю, і ганьбу маю; усе праціўнікі мае перад Табою.
20 Зьнявага разбіла сэрца маё; і я напоўнены тугой; і я чакаў, каб пашкадаваць, але не было; і суцяшальнікаў, але не знайшоў.
21 І жоўці давалі мне на ежу; і ад смагі маёй напаілі мяне воцатам.
22 Няхай стол іхні стане сеткай перад імі, і тое, што павінна было быць для іх дабра, хай стане пасткай.
23 Няхай зацямняюцца вочы іхнія, каб ня бачылі; і прымусіць іх сьцёгны пастаянна дрыжаць.
24 Вылі на іх гнеў Твой, і хай ахопіць іх лютасьць гневу Твайго.
25 Няхай спустошыцца сяліба іхняя; і хай ніхто не жыве ў намётах сваіх.
26 Бо яны перасьледуюць таго, каго ты пабіў; і яны размаўляюць з горам тых, каго ты параніў.
27 Дадай беззаконне да іхняга беззаконня, і няхай яны не ўвойдуць у праўду Тваю.
28 Няхай яны будуць выкрасьлены з кнігі жывых і няхай ня будуць запісаны разам з праведнымі.
29 Але я бедны і засмучаны: няхай узьнясе мяне, Божа, выратаваньне Тваё.
30 Буду славіць імя Бога песьняю і праслаўляць Яго ўдзячнасьцю.
31 І гэта будзе больш прыемна Госпаду, чым вол або цяля з рагамі і капытамі.
32 Пакорныя ўбачаць гэта і ўзрадуюцца, і будзе жыць сэрца вашае, што шукае Бога.
33 Бо Гасподзь чуе ўбогіх і не пагарджае вязьнямі Сваімі.
34 Хай славяць Яго неба і зямля, мора і ўсё, што рухаецца ў ім.
35 Бо Бог выратуе Сіён і пабудуе гарады Юдэі, каб яны жылі там і валодалі ім.
36 Нашчадкі рабоў Ягоных успадкуюць яго, і тыя, што любяць імя Ягонае, будуць жыць у ім.

РАЗДЗЕЛ 70

1 (Начальніку песень, псальма Давіда, на памяць.) Пасьпяшайся, Божа, выбавіць мяне; пасьпяшайся мне на дапамогу, Госпадзе.
2 Хай пасаромяцца і пасаромеюцца тыя, што шукаюць душы маёй;
3 Няхай вернуцца назад за ганьбу сваю тыя, што кажуць: ага, ага!
4 Няхай радуюцца і весяляцца Табою ўсе, што шукаюць Цябе, і няхай заўсёды кажуць тыя, што любяць збаўленьне Тваё: хай праславіцца Бог!
5 Але я бедны і ўбогі; пасьпяшайся да мяне, Божа; Госпадзе, не марудзь.

РАЗДЗЕЛ 71

1 На Цябе, Госпадзе, я спадзяюся, няхай я ніколі не зьбянтэжуся.
2 Выратуй мяне ў праўдзе Тваёй і выратуй мяне; прыхілі да мяне вуха Тваё і выратуй мяне.
3 Будзь мне цвёрдым прыстанішчам, да якога я заўсёды буду зьвяртацца: Ты даў загад ратаваць мяне; бо ты мая скала і мая цьвярдыня.
4 Выратуй мяне, Божа мой, з рукі бязбожнага, з рукі чалавека няправеднага і жорсткага.
5 Бо Ты надзея мая, Госпадзе БОЖА, надзея мая ад маладосьці маёй.
6 Ты трымаеш мяне ад улоньня маці, Ты вывеў мяне з нутробы маці маёй; Табе хвала мая заўсёды.
7 Я як дзіва для многіх; але Ты мой моцны прытулак.
8 Няхай напоўняцца вусны мае хвалою Тваёю і славаю Тваёю ўвесь дзень.
9 Не адкідай мяне ў часе старасьці; не пакідай мяне, калі скончацца сілы мае.
10 Бо ворагі мае гавораць супраць мяне; і тыя, што чакаюць душу маю, раяцца разам,

11 кажучы: Бог пакінуў Яго; бо няма каму выратаваць яго.
12. Божа, не аддаляйся ад мяне; Божа мой, пасьпяшайся мне на дапамогу.
13 Няхай пасаромеюцца і загінуць праціўнікі душы маёй; няхай пакрыюцца ганьбай і ганьбай тыя, што шукаюць ліха мне.
14 Але я буду заўсёды спадзявацца і ўсё больш і больш буду славіць Цябе.
15 Вусны мае будуць увесь дзень абвяшчаць праўду Тваю і выратаваньне Тваё; бо не ведаю колькасці іх.
16 Пайду ў сіле Госпада Бога, згадаю праўду Тваю, адзіную.
17 Божа, Ты вучыў мяне ад маладосьці маёй, і дагэтуль я абвяшчаю цуды Твае.
18 І цяпер, калі я састарыўся і пасівеў, Божа, не пакідай мяне; пакуль не пакажу моц Тваю гэтаму роду і моц Тваю кожнаму будучаму.
19 І праўда Твая, Божа, вельмі высокая, Ты вялікае ўчыніў: Божа, хто падобны да Цябе!
20 Ты, Які паказаў мне вялікія і страшныя беды, зноў ажыві мяне і выведзеш мяне з глыбіні зямлі.
21 Ты павялічыш веліч маю і суцешыш мяне з усіх бакоў.
22 І я буду славіць Цябе на псалтыры, праўду Тваю, Божа мой;
23 Радуюцца вусны мае, калі буду пяяць Табе; і душу маю, якую Ты адкупіў.
24 І язык мой увесь дзень будзе абвяшчаць праўду Тваю, бо пасаромлены, бо пасаромлены тыя, што шукаюць ліха мне.

РАЗДЗЕЛ 72

1 (Псалом Саламона.) Дай, Божа, цару суды Твае і праўду Тваю сыну царовому.
2 Ён будзе судзіць народ твой па праўдзе і ўбогіх тваіх - па праўдзе.
3 Горы прынясуць мір людзям, і пагоркі - праўду.
4 Ён будзе судзіць убогіх людзей, выратуе дзяцей убогіх і разаб'е прыгнятальніка.
5 Яны будуць баяцца цябе, пакуль будзе сонца і месяц, ва ўсе роды.
6 Ён сыдзе, як дождж на скошаную траву, як дождж, што палівае зямлю.
7 У дні яго праведнік будзе квітнець; і шмат міру, пакуль будзе месяц.
8 Ён будзе валодаць ад мора да мора і ад ракі да краю зямлі.
9 Тыя, што жывуць у пустыні, схіляцца перад ім; і ворагі яго будуць лізаць пыл.
10 Цары Тарсіса і астравоў прынясуць дары, цары Савы і Севы прынясуць дары.
11 І ўпадуць перад ім усе цары, усе народы будуць служыць яму.
12 Бо Ён выбаўляе ўбогага, калі той кліча; таксама бедны і той, хто ня мае памочніка.
13 Ён пашкадуе ўбогіх і ўбогіх і выратуе душы ўбогіх.
14 Ён выбавіць душу іхнюю ад падману і гвалту, і каштоўная будзе кроў іхняя ў вачах Ягоных.
15 І ён будзе жыць, і будзе дадзена яму з золата Саўскага; і кожны дзень ён будзе хвалены.
16 Будзе жменя збожжа на зямлі на вяршыні гор; плод яго будзе дрыжаць, як Ліван, і жыхары горада будуць квітнець, як трава на зямлі.
17 Імя ягонае будзе вечна, імя ягонае будзе трываць, пакуль сонца, і дабраслаўляцца ў ім людзі;
18 Дабраславёны Гасподзь Бог, Бог Ізраілеў, адзіны творачы цуды.
19 І дабраслаўлёнае імя славы Яго навекі, і хай напоўніцца ўся зямля славаю Ягонай; Амін і амін.
20 Скончыліся малітвы Давіда, сына Есэевага.

РАЗДЗЕЛ 73

1 (Псальма Асафа). Сапраўды, Бог добры да Ізраіля, нават да тых, хто мае чыстае сэрца.
2 А ў мяне ногі амаль адышлі; мае крокі амаль паслізнуліся.
3 Бо я зайздросьціў неразумным, бачачы дабрабыт бязбожных.
4 Бо няма путаў у сьмерці іхняй, але трываласьць іхняя сіла.
5 Яны не ў бядзе, як іншыя людзі; і яны не пакутуюць, як іншыя людзі.
6 Таму гонар акружае іх, як кайданы; гвалт пакрывае іх, як вопратку.
7 Вочы ў іх ад тлустасці: у іх няма чаго пажадаць сэрца.
8 Яны разбэшчаныя і гавораць ліха наконт прыгнёту, гавораць высока.
9 Яны схіляюць вусны свае да неба, і язык іхні ходзіць па зямлі.
10 Таму народ ягоны вяртаецца сюды, і наліваецца яму поўная вада.
11 І кажуць: адкуль Бог ведае? і ці ёсць веды ў Усявышняга?
12 Вось, гэта бязбожнікі, якія маюць посьпех у сьвеце; яны ўзбагачаюцца.
13 Сапраўды, дарэмна я ачысьціў сэрца маё і ў невінаватасьці абмыў рукі мае.
14 Бо ўвесь дзень мяне пакутуюць і кожную раніцу караюць.
15 Калі я скажу, я буду гаварыць так; вось, я буду крыўдзіць род дзяцей тваіх.
16 Калі я думаў ведаць гэта, гэта было мне вельмі балюча;
17 пакуль я не ўвайшоў у сьвятыню Божую; тады я зразумеў іх канец.
18 Сапраўды, Ты паставіў іх на сьлізкіх месцах, Ты кінуў іх на пагібель.
19 Як яны спустошаны, як у імгненне! яны ахоплены жахам.
20 Як сон, калі прачынаешся; таму, Госпадзе, калі прачнешся, пагарджаеш вобразам іхнім.
21 Так засмуцілася сэрца маё, і ўкалола мяне нутро маё.
22 Такім быў я неразумны і неразумны, як быдла я быў перад табою.
23 Але я заўсёды з Табою: Ты трымаеш мяне за правую руку маю.
24 Ты накіруеш мяне парадай Тваёй, а потым прынясеш мяне ў славу.
25 Каго я маю на небе, акрамя Цябе? і няма нікога на зямлі, каго б я жадаў, акрамя цябе.

26 Мяне цела маё і сэрца маё, але Бог - крэпасць сэрца
майго і доля мая навекі.
27 Бо вось, тыя, што далёкія ад Цябе, загінуць;
28 Але мне добра набліжацца да Бога: я спадзяюся на
Госпада Бога, каб абвяшчаць усе справы Твае.

РАЗДЗЕЛ 74

1 (Слова Асафа.) Божа, чаму Ты адкінуў нас назаўсёды?
чаму паліць гнеў Твой на авечак пашы Тваёй?
2 Успомні суполку Тваю, якую Ты набыў спрадвеку;
жазло спадчыны Тваёй, якую Ты выкупіў; гэтая гара
Сіён, на якой Ты жыў.
3 Падымі ногі твае да вечных пустыняў; нават усё тое,
што вораг бязбожна ўчыніў у сьвятыні.
4 Ворагі Твае рыкаюць сярод сходаў Тваіх; яны
паставілі свае сьцягі на знакі.
5 Праславіўся чалавек тым, што падымаў сякеры на
тоўстыя дрэвы.
6 Але цяпер разьбяныя вырабы яго адразу разьбіваюць
сякерамі і малаткамі.
7 Кінулі агонь у сьвятыню Тваю, апаганілі жытлішча
імя Твайго да зямлі.
8 Яны сказалі ў сэрцах сваіх: зьнішчым іх разам; яны
спалілі ўсе сінагогі Божыя на зямлі.
9 Мы ня бачым азнакаў нашых: няма ўжо прарока, і
няма сярод нас нікога, хто б ведаў, дакуль.
10 Божа, дакуль праціўнік будзе ганьбіць? ці будзе
вораг вечна зьневажаць імя Тваё?
11 Навошта адымаеш руку Тваю, правіцу Тваю? вырві
яго з-за пазухі.
12 Бо Бог ёсьць Цар мой адвеку, Які чыніць
выратаваньне пасярод зямлі.
13 Ты падзяліў мора сілаю Тваёю, Ты разьбіў галовы
драконам у водах.
14 Ты разьбіў галовы левіяфану і аддаў яго на ежу
народу, які жыве ў пустыні.
15 Ты расшчапіў крыніцу і паток, Ты высушыў
магутныя рэкі.
16 Твой дзень, Твая і ноч: Ты падрыхтаваў сьвятло і
сонца.
17 Ты паставіў усе межы зямлі, Ты стварыў лета і зіму.
18 Памятай, што вораг зьневажаў Госпада, і што
неразумныя людзі зьневажалі імя Тваё.
19 Не аддай душы горліцы Тваёй грамадзе бязбожнікаў;
20 Паважай запавет, бо цемры зямлі поўныя селішчаў
жорсткасьці.
21 Няхай прыгнечаны не вяртаецца пасаромлены:
бедны і ўбогі няхай усхваляюць імя Тваё.
22 Паўстань, Божа, заступіся за справу Тваю: успомні,
як неразумны кожны дзень ганіць Цябе.
23 Не забывай голасу ворагаў Тваіх: бунт тых, што
паўстаюць на Цябе, расьце ўвесь час.

РАЗДЗЕЛ 75

1 (Начальніку музыкі, Алтаскіту, Псалом або Песьня
Асафа.) Цябе, Божа, мы дзякуем, Табе мы дзякуем: бо
побач імя Тваё, абвяшчаюцца цуды Твае.
2 Калі прыму сход, буду судзіць справядліва.
3 Зямля і ўсе жыхары яе разбураюцца: Я трымаю
слупы яе. Сэлах.
4 Я сказаў неразумным: не рабіце па-дурному, а
бязбожным: не падымайце рога;
5 Не падымай высока рога твайго, не гавары з
цвёрдашыйнасцю.
6 Бо павышэнне не прыходзіць ні з усходу, ні з захаду,
ні з поўдня.
7 Але Бог суддзя: аднаго прыніжае, а другога ставіць.
8 Бо ў руцэ Гасподняй чара, і віно чырвонае; яна
поўная сумесі; і ён вылівае з яго, але асадкі яго
выціснуць і вып'юць усе бязбожнікі зямлі.
9 Але Я абвяшчаю вечна; Я буду сьпяваць хвалу Богу
Якава.
10 Усе рогі бязбожнікаў адсяку; а рогі праведнікаў
узьнясуцца.

РАЗДЗЕЛ 76

1 (Начальніку музыкі ў Нэгіноце, Псалом або Песьня
Асафа.) У Юдэі вядомы Бог: вялікае імя Яго ў Ізраілі.
2 У Саліме і скінія Ягоная, і жытло Ягонае на Сіёне.
3 Там разбівае стрэлы лука, шчыт і меч і бітву. Сэлах.
4 Ты больш слаўны і выдатны за драпежныя горы.
5 Адважныя сэрцам сапсаваныя, яны заснулі сваім
сном, і ніхто з моцных людзей не знайшоў сваіх рук.
6 Ад пагрозы Тваёй, Божа Якава, і калясьніца, і конь
заснулі мёртвым сном.
7 Цябе, нават цябе, трэба баяцца, і хто ўстоіць перад
вачыма тваімі, калі разгневаешся?
8 Ты зрабіў, каб суд быў пачуты зь нябёсаў; зямля
спалохалася і заціхла,
9 Калі Бог паўстаў на суд, каб выратаваць усіх
пакорлівых зямлі. Сэлах.
10 Сапраўды, гнеў чалавечы праславіць Цябе, рэшту
гневу Ты стрымаеш.
11 Абяцайся і аддай Госпаду, Богу твайму: усе, хто
вакол Яго, хай прынясуць дары паважнаму.
12 Ён зьнішчыць дух князёў: страшны ён для цароў
зямных.

РАЗДЗЕЛ 77

1 (Начальніку музыкаў Ідытуну, Псальма Асафа.) Я
клікаў да Бога голасам маім, да Бога голасам маім; і Ён
прыхіліў мяне да вуха.
2 У дзень бяды маёй я шукаў Госпада: язва мая цякла
ўначы і не спынялася, душа мая не хацела суцешыцца.
3 Я ўспомніў пра Бога і занепакоіўся; наракаў я, і дух
мой аслабеў. Сэлах.
4 Ты трымаеш вочы мае ў стане няспання;
5 Я разглядаў дні даўнія, гады даўнія.
6 Я ўспамінаю песьню маю ўначы; з сэрцам маім
размаўляю, і дух мой шукаў.
7 Ці адкіне Гасподзь назаўсёды? і ён больш не будзе
спрыяць?
8 Ці міласэрнасьць Ягоная назаўсёды мінула? няўжо
назаўсёды ня спраўдзіцца абяцаньне ягонае?
9 Няўжо Бог забыўся быць літасцівым? няўжо ў гневе
закрыў ён міласэрнасць сваю? Сэлах.
10 І сказаў я: гэта немач мая, але я буду памятаць гады
правіцы Ўсявышняга.
11 Успомню дзеі Гасподнія, успомню цуды Твае
спрадвеку.

12 Буду разважаць аб усіх справах тваіх і аб учынках
тваіх буду гаварыць.
13 Дарога Твая, Божа, у сьвятыні: хто такі вялікі Бог,
як Бог наш?
14 Ты Бог, які чыніць цуды;
15 Ты выкупіў рукою Тваёй народ Твой, сыноў Якуба і
Язэпа. Сэлах.
16 Убачылі Цябе, Божа, воды, убачылі Цябе воды; яны
спалохаліся: і бездані ўскалыхнуліся.
17 Хмары пралілі ваду, нябёсы далі голас, і стрэлы
Твае паляцелі.
18 Голас грому Твайго ў нябёсах: маланкі асьвятляюць
сусьвет: зямля дрыжыць і дрыжыць.
19 Дарога Твая ў моры, і сьцежка Твая ў вялікіх водах,
і сьляды Твае невядомыя.
20 Ты вёў народ Твой, як статак, рукою Майсея і
Аарона.

РАЗДЗЕЛ 78

1 (Слова Асафа.) Слухай, народзе мой, закон мой,
прыхілі вушы твае да слоў вуснаў маіх.
2 Адчыню вусны мае ў прыповесьці, выкажу змрочныя
словы даўніны:
3 Што мы чулі і ведалі, і бацькі нашыя расказалі нам.
4 Мы не схаваем іх ад сыноў іхніх, абвяшчаючы
будучаму роду хвалу Госпада і сілу Яго і цуды Ягоныя,
якія Ён учыніў.
5 Бо Ён пацьвердзіў сьведчаньне ў Якаве і паставіў
закон у Ізраілі, які наказаў бацькам нашым, каб
абвяшчалі іх дзецям сваім;
6 каб пазнала іх будучае пакаленне, дзеці, што
народзяцца; якія павінны ўстаць і абвяшчаць дзецям
сваім:
7 каб яны спадзяваліся на Бога і не забывалі пра
справы Божыя, але захоўвалі запаведзі Ягоныя.
8 І ня можа быць, як бацькі іхнія, пакаленьнем упартым
і непакорлівым; пакаленне, якое не скіравала сэрца
свайго так, і дух якога не быў верны Богу.
9 Сыны Яфрэмавыя, узброеныя і з лукамі, вярнуліся
назад у дзень бітвы.
10 Яны не захавалі запавету Божага і адмовіліся
хадзіць паводле закону Ягонага;
11 І забыліся дзеі Ягоныя і цуды Ягоныя, якія Ён
учыніў ім.
12 Дзіўныя дзеі зрабіў ён перад вачыма бацькоў іхніх у
зямлі Егіпецкай, на полі Цоан.
13 Ён падзяліў мора і правёў іх; і ён зрабіў ваду, як
груду.
14 І ўдзень вёў іх воблакам, а ўсю ноч сьвятлом агню.
15 Ён расшчапіў скалы ў пустыні і напаіў іх, як зь
вялікай бездані.
16 Ён вывеў са скалы патокі, і пацяклі воды, як рэкі.
17 І яшчэ болей грашылі супроць яго, гнявіўшы
Ўсявышняга ў пустыні.
18 І спакушалі яны Бога ў сэрцы сваім, просячы ежы
дзеля пажаданьня свайго.
19 Так, яны казалі супраць Бога; яны сказалі: ці можа
Бог падрыхтаваць стол у пустыні?
20 Вось, ударыў Ён у скалу, і пацякла вада, і патокі
разліліся; можа і хлеба даць? ці можа ён даць мяса
свайму народу?
21. І пачуў гэта Гасподзь і ўгневаўся; і запалаў агонь на
Якава, і ўзьняўся гнеў на Ізраіля;
22 Бо ня верылі ў Бога і не спадзяваліся на збаўленьне
Ягонае,
23 Хоць бы Ён загадаў аблокам зь вышыні і адчыніў
дзьверы нябёсныя,
24 І праліў на іх манну для ежы і даў ім збожжа
нябеснага.
25 Чалавек еў ежу анёлаў: паслаў ім мяса ўдосталь.
26 Ён павеяў на небе ўсходні вецер і сілаю Сваёй навёў
вецер паўднёвы.
27 І сыпаў на іх мяса, як пыл, і пернатыя птушкі, як
пясок марскі;
28 І ўпаў ён сярод табару іхняга, вакол селішчаў іхніх.
29 І яны елі і насыціліся, бо Ён даў ім жаданне іхняе;
30 Яны не адлучаліся ад сваёй пажадлівасьці. Але
пакуль мяса яшчэ было ў іхніх ротах,
31. І прыйшоў на іх гнеў Божы, і забіў самых тлустых
зь іх, і пабіў выбраных Ізраільцянаў.
32 Пры ўсім гэтым яны яшчэ грашылі і не верылі
цудам Ягоным.
33 Таму Ён правёў дні іхнія ў марнасьці і гады іхнія ў
пакутах.
34 Калі ён забіваў іх, тады яны шукалі яго і,
вярнуўшыся, рана пыталіся пра Бога.
35 І ўспомнілі яны, што Бог — цьвярдыня іхняя, і Бог
высокі іхні Адкупіцель.
36 Але вуснамі сваімі ліслівілі Яму і языком сваім
хлусілі Яму.
37 Бо сэрца іхняе ня было перад Ім, і яны ня былі
цьвёрдыя ў запавеце Ягоным.
38 Але Ён, поўны міласэрнасьці, дараваў беззаконьні
іхнія і не зьнішчаў іх; і шмат разоў адварочваў гнеў
Свой і не падымаў усяго гневу Свайго.
39 Бо ён памятаў, што яны былі толькі цела; вецер, які
праходзіць і не вяртаецца.
40 Колькі разоў гнявілі Яго ў пустыні і засмуцілі Яго ў
пустыні!
41 Так, яны адвярнуліся і спакушалі Бога, і абмежавалі
Сьвятога Ізраілевага.
42 Не памяталі рукі Ягонай, ні дня, калі Ён вызваліў іх
ад ворага.
43 Як Ён учыніў знакі Свае ў Егіпце і цуды Свае на
полі Цоан,
44 І ператварыў рэкі іхнія ў кроў; і патокі іхнія, што ня
маглі піць.
45 Ён паслаў на іх розных мух, якія жэрлі іх; і жабы,
якія іх знішчалі.
46 І плод іхні аддаў гусеніцы, і працу іхнюю саранчы.
47 Ён вынішчыў вінаграднікі іхнія градам і сікаморы
іхнія - інеем.
48. І быдла іхняе аддаў градам, і статкі іхнія -
навальніцам.
49 Ён абрынуў на іх лютасьць гневу Свайго, гнеў і гнеў,
і бяду, паслаўшы на іх злых анёлаў.
50 Ён зрабіў дарогу гневу Свайму; не пашкадаваў
душы іх ад сьмерці, але аддаў жыцьцё іхняе пошасьці;
51 І пабіў усіх першынцаў у Егіпце; начальнік сілы
іхняй у намётах Хама:
52 Але вывеў свой народ, як авечак, і вёў іх у пустыні,
як статак.

53 І павёў іх бяспечна, так што яны не спалохаліся; але мора заваліла ворагаў іхніх.
54 І прывёў іх да мяжы сьвятыні сваёй, да гэтай гары, якую набыла правіца Ягоная.
55 І выгнаў народаў перад імі, і падзяліў ім спадчыну рысай, і пасяліў плямёны Ізраілевыя ў намётах іхніх.
56 Але яны спакушалі і гнявілі Бога Усявышняга і не захавалі сьведчаньняў Ягоных.
57 Але павярнуліся назад і чынілі нявернасьць, як бацькі іхнія;
58 Бо вышынямі сваімі яны гневалі Яго і балванамі сваімі выклікалі ў Яго рэўнасьць.
59. Пачуўшы гэта, Бог разгневаўся і абрыдзеў на Ізраіля;
60 Так што ён пакінуў скінію ў Сіломе, намёт, які паставіў сярод людзей;
61 І аддаў сілу сваю ў палон, і славу сваю ў рукі ворага.
62 Ён таксама аддаў свой народ мечу; і разгневаўся на спадчыну сваю.
63 Агонь зжэр юнакоў іхніх; і дзяўчат іх замуж не выдавалі.
64 Сьвятары іхнія загінулі ад мяча; і ўдовы іхнія не плакалі.
65 Тады Гасподзь прачнуўся, як ад сну, і як моцны, што крычыць ад віна.
66 І пабіў ён ворагаў сваіх у тыл, аддаў іх на вечную ганьбу.
67. Ён таксама адмовіўся ад жытла Язэпавага і племя Яфрэмавага не выбраў;
68 Але выбраў калена Юдава, гару Сіён, якую палюбіў.
69 І пабудаваў сьвятыню Сваю, як высокія харомы, як зямлю, якую Ён умацаваў навекі.
70 І выбраў Давіда, раба Свайго, і ўзяў яго з аўчарняў;
71. І прывёў яго ад авечак, каб пасвіў Якава, народ Свой, і Ізраіль, спадчыну Свой.
72. І карміў іх па шчырым сэрцы сваім; і кіраваў імі ўмеласцю рук сваіх.

РАЗДЗЕЛ 79

1 (Псалом Асафа.) Божа, народы прыйшлі ў спадчыну Тваю; апаганілі сьвяты храм Твой; паклалі Ерусалім на груды.
2 Мёртвыя целы рабоў Тваіх аддалі на ежу птушкам нябесным, плоць сьвятых Тваіх зьвярам зямным.
3 Кроў іхнюю пралілі вакол Ерусаліма, як ваду; і не было каму пахаваць іх.
4 Мы сталіся ганьбай для суседзяў нашых, пагардай і пасьмешкай для тых, што вакол нас.
5 Як доўга, Госпадзе? ты будзеш гневацца вечна? няўжо рэўнасць твая будзе гарэць, як агонь?
6 Вылі гнеў Твой на народы, якія ня ведаюць Цябе, і на царствы, што не прызываюць імя Твайго.
7 Бо яны зжэрлі Якава і спустошылі жытлішча ягонае.
8 Не памятай супроць нас былых беззаконьняў; міласэрнасьць Твая хай хутка засьцеражэ нас, бо мы вельмі прыніжаныя.
9 Дапамажы нам, Божа збаўленьня нашага, дзеля славы імя Твайго, і вызвалі нас, і ачысьці грахі нашы дзеля імя Твайго.
10 Навошта пагане казаць: дзе Бог іхні? няхай ён будзе вядомы сярод народаў перад нашымі вачыма праз помсту за пралітую кроў рабоў Тваіх.
11 Няхай уздыханне вязня дойдзе да цябе; паводле велічы сілы Тваёй захавай тых, каму назначана памерці;
12 А суседзям нашым сямікратна аддай у грудзі іхнюю ганьбу, якой яны зьняважалі Цябе, Госпадзе.
13 Дык мы, народ Твой і авечкі пашы Тваёй, будзем славіць Цябе вечна, будзем абвяшчаць хвалу Тваю ў роды.

РАЗДЗЕЛ 80

1 (Начальніку музыкі на Шошанімедуце, Псальма Асафа.) Паслухай, Пастыр Ізраіля, ты, што вядзеш Язэпа, як статак; Ты, што жывеш паміж херувімамі, зазьзяй.
2 Перад Яфрэмам і Веньямінам і Манасіяй узьнясі сілу Тваю і прыйдзі і выратуй нас.
3 Вярні нас, Божа, і зазьзяй тварам Тваім; і мы будзем выратаваны.
4 Госпадзе, Божа Саваоф, дакуль Ты будзеш гневацца на малітву народу Твайго?
5 Ты корміш іх хлебам сьлёз; і напаіў іх сьлязьмі ў вялікай меры.
6 Ты робіш нас сваркай з суседзямі нашымі, і ворагі нашы сьмяюцца паміж сабой.
7 Вярні нас, Божа Саваоф, і зазьзяй тварам Тваім; і мы будзем выратаваны.
8 Ты вывеў зь Егіпта вінаградную лазу, выгнаў народы і пасадзіў яе.
9 Ты падрыхтаваў яму месца і пусьціў яму глыбокія карані, і яно напоўніла зямлю.
10 Пагоркі пакрыліся ценем яго, і галіны яго былі падобныя на прыгожыя кедры.
11 Яна паслала галіны свае да мора, і галіны свае да ракі.
12 Навошта ж ты разьбіў агароджу яе, каб усе, хто праходзіць па дарозе, рвалі яе?
13 Вяпрук лясны спустошыць яго, і палявы зьвер зьесьць яго.
14 Вярніся, просім Цябе, Божа Саваоф!
15 і вінаграднік, які насадзіла правіца Твая, і галіну, якую Ты ўмацаваў для сябе.
16 Агнём спальваецца, сячэцца: ад пагрозы аблічча Твайго гінуць.
17 Хай будзе рука Твая на чалавеку правай рукі Тваёй, на сыне чалавечым, якога Ты ўмацаваў для сябе.
18 Дык мы не адступімся ад Цябе; ажыві нас, і мы будзем заклікаць імя Тваё.
19 Вярні нас, Госпадзе Божа Саваоф, зазьзяй тварам Тваім; і мы будзем выратаваны.

РАЗДЗЕЛ 81

1 (Начальніку песень у Гітыце, псальма Асафа.) Сьпявайце голасна Богу, сіле нашаму, усклікайце Богу Якава.
2 Вазьміце псальму і прынясіце бубен, гусьлі прыемныя з гуслямі.
3 Затрубіце ў трубу ў маладзік, у прызначаны час, у наш урачысты дзень.

4 Бо гэта была пастанова для Ізраіля і закон Бога Якава.
5 Гэта ён пастанавіў Язэпу на сьведчаньне, калі ён ішоў па зямлі Егіпецкай, дзе я чуў мову, якой не разумеў.
6 Я зняў з яго плячо цяжару: рукі яго вызваліліся ад гаршкоў.
7 Ты клікаў у бядзе, і Я выратаваў цябе; Я адказаў табе ў тайным месцы грому, Я выпрабаваў цябе ў водах Мерывы. Сэлах.
8 Слухай, народ Мой, і Я засьведчу табе: Ізраіле, калі ты паслухаешся Мяне;
9 Няхай ня будзе ў цябе чужога бога; і чужому богу не пакланяйся.
10 Я Гасподзь, Бог твой, Які вывеў цябе зь зямлі Егіпецкай; адкрый вусны твае, і Я напаўню іх.
11 Але народ Мой не хацеў слухацца голасу Майго; і Ізраіль не хацеў мяне.
12 І аддаў іх Я пажадлівасьці сэрцаў іхніх, і яны хадзілі паводле сваіх меркаваньняў.
13 О, калі б народ Мой паслухаўся Мяне, і Ізраіль хадзіў шляхамі Маімі!
14 Хутка я скарыў бы ворагаў іхніх і павярнуў бы руку Маю на праціўнікаў іхніх.
15 Ненавіснікі Госпада павінны былі скарыцца Яму, але час іхні быў бы вечны.
16 Ён павінен быў карміць іх найлепшай пшаніцай, і мёдам са скалы Я насыціў бы цябе.

РАЗДЗЕЛ 82

1 (Псальма Асафа.) Бог стаіць у сходзе моцных; ён судзіць сярод багоў.
2 Дакуль вы будзеце судзіць несправядліва і пагаджацца з асобамі бязбожных? Сэлах.
3 Абараняйце бедных і сірот, рабіце справядлівасць убогім і ўбогім.
4 Выратуйце беднага і ўбогага, пазбаўце іх з рук бязбожнікаў.
5 Яны не ведаюць і не зразумеюць; яны ходзяць у цемры: усе асновы зямлі руйнуюцца.
6 Я сказаў: вы багі; і ўсе вы сыны Усявышняга.
7 Але вы памраце, як людзі, і ўпадзеце, як адзін з князёў.
8 Устань, Божа, судзі зямлю, бо Ты ўспадкуеш усе народы.

РАЗДЗЕЛ 83

1 (Песня або Псалом Асафа.) Не маўчы, Божа, не маўчы і не спыняйся, Божа.
2 Бо вось, ворагі Твае бунтуюць, і ненавісьнікі Твае паднялі галаву.
3 Супраць народу Твайго складалі хітрую нараду і раіліся супроць схаваных Тваіх.
4 Яны сказалі: хадзем, вынішчым іх з народу; каб імя Ізраіля не было больш у памяці.
5 Бо яны аднадушна параіліся, супроць цябе ў згодзе;
6 Скініі Эдома і Ізмаільцянаў; Маава і Агарян;
7 Гевал і Амон і Амалік; філістымлян з жыхарамі Тыра;
8 І Асур далучыўся да іх: яны падтрымліваюць сыноў Лота. Сэлах.
9 Зрабі зь імі, як з Мадыяніцянамі; да Сісары, да Ябіна, пры патоку Кісона:
10 Якія загінулі ў Эндоры: яны сталі гноем для зямлі.
11 Зрабі вяльможаў іхніх, як Арыва і Зіва, і ўсіх князёў іхніх, як Зэваха і Салмана,
12 Які сказаў: возьмем сабе ў валоданьне дамы Божыя.
13 Божа мой, зрабі іх падобнымі да кола; як іржышча перад ветрам.
14 Як агонь паліць дровы, і як полымя распальвае горы;
15 Дык прасьледуй іх бурай Тваёй і напалохай іх бурай Тваёю.
16 Напоўні твары іхнія сорамам; каб шукалі імя Твайго, Госпадзе.
17 Няхай будуць пасаромленыя і трывожацца навекі; ды няхай пасаромяцца і загінуць;
18 Каб людзі ведалі, што Ты, імя Якога — Гасподзь, Найвышэйшы над усёю зямлёю.

РАЗДЗЕЛ 84

1 (Начальніку песень у Гітыце, Псальма сынам Карэевым.) Якія мілыя намёты Твае, Госпадзе Саваоф!
2 Душа мая прагне і знемагае да двароў Гасподніх; сэрца маё і цела маё клічуць Бога жывога.
3 Так, верабей знайшоў сабе дом, і ластаўка - гняздо, дзе паклала б птушанят сваіх, і ахвярнікі Твае, Госпадзе Саваоф, Цар мой і Божа мой!
4 Дабрашчасныя, што жывуць у доме Тваім: яны будуць славіць Цябе. Сэлах.
5 Шчасьлівы чалавек, чыя сіла ў Табе; у чым сэрцы шляхі іхнія.
6 Якія праходзяць праз даліну Бака, робяць яе калодзежам; дождж таксама напаўняе басейны.
7 Яны ідуць ад сілы да сілы, кожны з іх на Сіёне паўстае перад Богам.
8 Госпадзе, Божа Саваоф, пачуй малітву маю, прыхілі вуха, Божа Якава! Сэлах.
9 Вось, Божа, шчыт наш, і паглядзі на аблічча памазанца Твайго.
10 Бо адзін дзень у дварах Тваіх лепшы за тысячу. Я хацеў бы быць вартаўніком у доме Бога майго, чым жыць у намётах бязбожнасьці.
11 Бо Гасподзь Бог ёсьць сонца і шчыт: Гасподзь дасьць мілату і славу; не пазбавіць дабра тых, што ходзяць у праведнасьці.
12 Госпадзе Саваоф! дабрашчасны чалавек, які спадзяецца на Цябе.

РАЗДЗЕЛ 85

1 (Начальніку песень, Псальма сынам Карэевым.) Ты, Госпадзе, памілаваў зямлю Тваю, вярнуў з палону Якуба.
2 Ты дараваў беззаконьне народу Твайго, пакрыў усе грахі ягоныя. Сэлах.
3 Ты адняў увесь гнеў Твой, адвярнуўся ад палымянасьці гневу Твайго.
4 Навярні нас, Божа выратаваньня нашага, і спыні гнеў Твой на нас.
5 Ці будзеш гневацца на нас вечна? Ці цягнеш гнеў Твой на ўсе роды?
6 Ці не ажывіш нас ізноў, каб народ Твой цешыўся Табою?

7 Пакажы нам міласьць Тваю, Госпадзе, і дай нам
збаўленьне Тваё.
8 Я пачую, што скажа Бог, Гасподзь, бо Ён скажа мір
народу Свайму і сьвятым Сваім, але хай яны не
зьвяртаюцца да глупства.
9 Сапраўды, блізка збаўленьне Яго да тых, што баяцца
Яго; каб слава жыла на зямлі нашай.
10 Міласэрнасьць і праўда сустракаюцца разам; праўда
і мір пацалавалі адзін аднаго.
11 Праўда вырасце з зямлі; і праведнасьць будзе
глядзець зь нябёсаў.
12 Так, Гасподзь дасьць дабро; і зямля наша дасць
ураджай свой.
13 Праўда пойдзе перад ім; і паставіць нас на шляху
сьлядоў Ягоных.

РАЗДЗЕЛ 86

1 (Малітва Давіда.) Прыхілі вуха Тваё, Госпадзе, пачуй
мяне, бо я бедны і ўбогі.
2 Захавай душу маю; бо я сьвяты: Божа мой, збаў раба
Твайго, які спадзяецца на Цябе.
3 Змілуйся нада мною, Госпадзе, бо штодня клічу Цябе.
4 Развяшай душу слугі Твайго, бо да Цябе, Госпадзе,
узношу душу маю.
5 Бо Ты, Госпадзе, добры і гатовы дараваць; і багаты
міласэрнасцю да ўсіх, хто кліча Цябе.
6 Пачуй, Госпадзе, малітву маю; і паслухай голас
маленняў маіх.
7 У дзень бяды маёй буду клікаць Цябе, бо Ты пачуеш
мяне.
8 Сярод багоў няма падобнага да Цябе, Госпадзе; і
няма такіх учынкаў, як учынкі Твае.
9 Усе народы, якія Ты стварыў, прыйдуць і пакланяцца
Табе, Госпадзе; і праслаўяць імя Тваё.
10 Бо Ты вялікі і чыніш цуды: Ты адзіны Бог.
11 Навучы мяне дарозе Тваёй, Госпадзе; Я буду хадзіць
у праўдзе Тваёй: аб'яднай сэрца маё, каб баяцца імя
Твайго.
12 Слаўлю Цябе, Госпадзе Божа мой, усім сэрцам маім
і буду славіць імя Тваё навекі.
13 Бо вялікая міласэрнасьць Твая да мяне, і Ты
вызваліў душу маю ад пекла глыбіннага.
14 Божа, гордыя паўсталі супроць мяне, і грамады
гвалтоўных шукаюць душы маёй; і не паставілі цябе
перад імі.
15 Але Ты, Госпадзе, Бог міласэрны і літасьцівы,
доўгацярплівы і шматміласэрны і праўдзівы.
16 Навярніся да мяне і зьлітуйся нада мною; дай сілу
Тваю рабу Твайму і выратуй сына рабыні Тваёй.
17 Пакажы мне знак дабра; каб убачылі гэта тыя, што
ненавідзяць мяне, і пасароміліся, бо Ты, Госпадзе,
дапамог мне і суцешыў мяне.

РАЗДЗЕЛ 87

1 (Псалом або Песьня для сыноў Карэя.) Аснова яго на
сьвятых гарах.
2 Гасподзь любіць брамы Сіёна болей за ўсе селішчы
Якава.
3 Слаўныя рэчы гавораць пра цябе, горад Божы. Сэлах.
4 Я згадаю пра Рааў і Вавілон тым, што ведаюць мяне:
вось Філістымлян і Тыр з Эфіопіяй; гэты чалавек
нарадзіўся там.
5 А пра Сіён скажуць: той і той чалавек нарадзіўся ў ім,
і сам Найвышэйшы ўмацуе яго.
6 Гасподзь палічыць, калі будзе перапісваць народ, што
гэты чалавек нарадзіўся там. Сэлах.
7 Будуць там і сьпевакі, і гульцы: усе крыніцы мае ў
табе.

РАЗДЗЕЛ 88

1 (Песня або псальма для сыноў Карэйавых, да
галоўнага музыканта на Махалат-Леанноце, тэкст
Эмана Езрахіцяніна.) Госпадзе, Божа збаўлення майго,
дзень і ноч я клікаў перад Табою:
2 Няхай дойдзе да Цябе малітва мая; прыхілі вуха Тваё
да ляманту майго;
3 Бо напоўнена пакутамі душа мая, і жыцьцё маё
набліжаецца да магілы.
4 Мяне залічваюць да тых, што сыходзяць у магілу: я
як чалавек бязьсільны;
5 Свабодны сярод мёртвых, як забітыя, што ляжаць у
магіле, пра якіх ты ўжо ня памятаеш, і яны адсечаны ад
рукі тваёй.
6 Ты паклаў мяне ў бездань, у цемру, у бездані.
7 Цяжка ляжыць на мне гнеў Твой, і ўсімі хвалямі
Тваімі Ты ўціскаў мяне. Сэлах.
8 Ты аддаліў ад мяне знаёмага майго; Ты зрабіў мяне
брыдотай для іх: я замкнёны і не магу выйсці.
9 Вока маё смуткуе ад скрухі: Госпадзе, штодня клічу
Цябе, працягваю да Цябе рукі мае.
10 Ці хочаш учыніць цуды мёртвым? мёртвыя
ўваскрэснуць і праславяць Цябе? Сэлах.
11 Няўжо ў магіле будуць абвяшчаць міласьць Тваю?
ці вернасьць Твая ў пагібелі?
12 Няўжо ў цемры пазнаюцца цуды Твае? і праўда Твая
ў краіне забыцця?
13 Але да Цябе я клічу, Госпадзе; а раніцою малітва
мая абароніць цябе.
14 Навошта, Госпадзе, адкідаеш душу маю? чаму
хаваеш ад мяне аблічча Тваё?
15 Я пакутую і гатовы памерці з маладосці маёй;
церпячы жахі Твае, я адцягваюся.
16 Палымянасьць гневу Твайго нада мною; жахі Твае
адрэзалі мяне.
17 Яны абыходзілі мяне кожны дзень, як вада; яны
разам абступілі мяне.
18 Палюбоўніка і сябра Ты аддаліў ад мяне, і знаёмага
майго ў цемру.

РАЗДЗЕЛ 89

1 (Слова Этана Эзрахіцяніна.) Я буду апяваць
міласэрнасці Гасподнія вечна, вуснамі маімі буду
абвяшчаць вернасць Тваю ўсім пакаленням.
2 Бо Я сказаў: міласэрнасьць будзе будавацца вечна,
вернасьць Тваю ўмацуеш на нябёсах.
3 Я заключыў запавет з выбранымі Маімі, прысягнуў
Давіду, рабу Майму,
4 Нашчадкі твае Я ўмацую навекі і пабудую трон твой
з роду ў род. Сэлах.

5 І славяць нябёсы цуды Твае, Госпадзе, і вернасьць
Тваю ў грамадзе сьвятых.
6 Бо хто ў небе можа параўнацца з Госпадам? хто з
сыноў моцных можа быць падобны да Госпада?
7 Бог вельмі страшны ў грамадзе сьвятых і пашаны
ўсіх, хто вакол Яго.
8 Госпадзе, Божа Саваоф! хто такі моцны, як Ты? ці да
вернасьці тваёй вакол цябе?
9 Ты пануеш над бушуючым морам: калі ўздымаюцца
хвалі яго, Ты супакойваеш іх.
10 Ты разбіў Рахава, як забітага; Ты расьсеяў ворагаў
Тваіх моцнаю рукою Тваёю.
11 Твае нябёсы, і зямля Твая; сусьвет і ўсё, што ў ім,
Ты заснаваў.
12 Поўнач і поўдзень Ты стварыў іх; Фавор і Ермон
будуць весяліцца ў імя Тваё.
13 Мацная рука ў цябе, моцная рука твая і высокая
правіца твая.
14 Правасуддзе і суд - жытло трона Твайго;
міласэрнасць і праўда будуць ісці перад абліччам Тваім.
15 Шчасьлівы народ, які ведае весялосьць: яны будуць
хадзіць, Госпадзе, у сьвятле аблічча Твайго.
16 Імем Тваім будуць весяліцца ўвесь дзень, і ў праўдзе
Тваёй будуць узвышацца.
17 Бо Ты - слава сілы іхняй, і ў ласкі Тваёй узьнясецца
рог наш.
18 Бо Гасподзь - абарона наша; і Сьвяты Ізраілеў - цар
наш.
19 Тады Ты гаварыў ва ўяве Сьвятому Твайму і сказаў:
Я даў дапамогу Моцнаму; Я ўзвысіў выбранага з
народу.
20 Я знайшоў Давіда, раба Майго; Маім святым алеем
Я памазаў яго:
21 З ім рука мая ўмацавацца, і мышца мая ўмацуе яго.
22 Вораг ня будзе гнаць яго; і сын ліха ня ўганяе яго.
23 І паб'ю ворагаў яго перад абліччам ягоным і
пакараю ненавісьнікаў яго.
24 Але вернасьць Мая і міласэрнасьць Мая будуць зь
ім, і ў імя Маё будзе ўзвышаны рог ягоны.
25 І руку ягоную пакладу ў моры, і правіцу яго ў рэках.
26 Ён усклікне да мяне: Ты бацька мой, Бог мой і
цьвярдыня выратаваньня майго.
27 І зраблю яго першынцам Маім, вышэйшым за цароў
зямных.
28. Міласэрнасьць Маю захаваю да яго навекі, і запавет
Мой будзе трываць зь ім.
29 І патомства ягонае Я зраблю трываць вечна, і пасад
ягоны - як дні неба.
30 Калі сыны ягоныя пакінуць закон Мой і не
паступяць паводле пастановаў Маіх;
31 Калі яны парушаць пастановы Мае і запаведзяў
Маіх не будуць выконваць;
32 Тады жазлом пакараю беззаконьне іхняе і ўдарамі -
беззаконьне іхняе.
33 Але міласэрнасьці Маёй не адбяру ў яго зусім і
вернасьці Маёй не парушу.
34 Запавету Майго не парушаю і не зьмяню таго, што
выйшла з вуснаў маіх.
35 Аднойчы я прысягнуў сьвятасьцю маёю, што ня
буду хлусіць Давіду.
36 Нашчадкі ягоныя будуць трываць вечна, і трон
ягоны, як сонца перада мною.
37 Ён будзе стаяць вечна, як месяц, і як верны сьведка
на небе. Сэлах.
38 Але Ты адкінуў і пагардзіў, угневаўся на памазанца
Твайго.
39 Ты разбурыў запавет раба Твайго, апаганіў вянок
ягоны, скінуўшы яго на зямлю.
40 Ты разбурыў усе агароджы яго; ты разбурыў
цьвярдыні ягоныя.
41 Усе, што праходзяць па дарозе, рабуюць яго: ён -
ганьба для суседзяў сваіх.
42 Ты падняў правую руку праціўнікаў ягоных; Ты
ўзрадаваў усіх ворагаў ягоных.
43 Ты перавярнуў вастрыё меча ягонага і не ўтрываў
яго ў бітве.
44 Ты спыніў славу ягоную і скінуў трон ягоны на
зямлю.
45 Ты скараціў дні маладосьці ягонай, пакрыў яго
сорамам. Сэлах.
46 Дакуль, Госпадзе? ты будзеш хавацца вечна? ці
будзе гнеў Твой палаць, як агонь?
47 Памятай, які мой час кароткі: навошта Ты стварыў
усіх людзей марнымі?
48 Хто жывы і не ўбачыць смерці? ці выратуе душу
сваю з рук магілы? Сэлах.
49 Дзе, Госпадзе, ранейшыя міласьці Твае, якімі Ты
прысягнуў Давіду ў праўдзе Тваёй?
50 Успомні, Госпадзе, ганьбу рабоў Тваіх; як я нясу ў
грудзях маіх ганьбу ўсіх моцных людзей;
51 Чым ганілі ворагі Твае, Госпадзе; чым ганілі сьляды
памазанца Твайго.
52 Дабраславёны Гасподзь навекі! Амін і амін.

РАЗДЗЕЛ 90

1 (Малітва Майсея, чалавека Божага.) Госпадзе, Ты
быў нашым жытлішчам ва ўсе роды.
2 Перш чым паўсталі горы і не стварыў Ты зямлю і
сьвет, ад веку да веку, Ты Бог.
3 Ты звяртаеш чалавека на пагібель; і кажа: вярнецеся,
дзеці чалавечыя.
4 Бо тысяча гадоў перад вачыма тваімі - як учарашні
дзень, які прайшоў, і як начная варта.
5 Ты нясеш іх, як паводка; яны, як сон; раніцай яны, як
трава, што вырастае.
6 Раніцай квітнее і расце; увечары ссякаецца і сохне.
7 Бо мы зьнішчаем ад гневу Твайго і ад гневу Твайго
ўстрывожаныя.
8 Ты паставіў беззаконьні нашыя перад сабою, грахі
нашы таемныя ў сьвятле аблічча Твайго.
9 Бо ў гневе Тваім прайшлі ўсе дні нашыя;
10 Дзён гадоў нашых шэсьцьдзесят гадоў; і калі па сіле
яны восемдзесят гадоў, дык сіла іх праца і смутак; бо
хутка адсякаецца, і мы адлятаем.
11 Хто ведае сілу гневу Твайго? паводле страху твайго
- гнеў твой.
12 Дык навучы нас лічыць дні нашы, каб мы маглі
прыкласці сэрцы нашыя да мудрасці.
13 Вярніся, Госпадзе, ці доўга? і хай пашкадуе цябе ў
рабах тваіх.
14 Насыці нас рана міласэрнасьцю Тваёю; каб мы
цешыліся і весяліліся ва ўсе дні нашы.

15 Разьвесялі нас паводле дзён, у якія Ты ўціскаў нас, і
праз гады, у якія мы бачылі зло.
16 Хай зьявіцца справа Твая рабам Тваім і слава Твая -
сынам іхнім.
17 І краса Госпада, Бога нашага, хай будзе на нас, і
дзею рук нашых умацуй на нас; так, справа рук нашых
умацуй гэта.

РАЗДЗЕЛ 91

1 Той, хто жыве ў таемным месцы Усявышняга, будзе
жыць пад ценем Усемагутнага.
2 Скажу пра Госпада: Ён прыстанішча маё і цьвярдыня
мая, Бог мой; Яму буду спадзявацца.
3 Сапраўды, Ён пазбавіць цябе ад пасткі птушкалоўца і
ад згубнай пошасьці.
4 Ён пакрые цябе пер'ем Сваім, і пад крыламі Ягонымі
ты будзеш спадзявацца; шчытом і шчытом будзе
праўда Ягоная.
5 Ты не будзеш баяцца жаху начнога; ні для стралы,
якая ляціць удзень;
6 Ні для пошасьці, што ходзіць у цемры; ні за
знішчэнне, якое нішчыць апоўдні.
7 Тысяча ўпадзе з боку цябе, і дзесяць тысяч з правага
боку цябе; але яно не наблізіцца да цябе.
8 Толькі вачыма тваімі ўбачыш і ўбачыш узнагароду
бязбожным.
9 Бо ты зрабіў Госпада, прыстанішча маё, Усявышняга
жытлом сваім;
10 Ня спасьцігне цябе бяда, і пошасьць не наблізіцца да
жытла твайго.
11 Бо Ён загадае анёлам Сваім над табою ахоўваць
цябе на ўсіх дарогах тваіх.
12 На руках панясуць цябе, каб не спатыкнуўся аб
камень нагою тваёю.
13 Ты наступіш на льва і на гадзюку, льва і цмока
затопчаш нагамі.
14 За тое, што ён палюбіў мяне, я выбаўлю яго,
пастаўлю яго на вышыні, бо ён спазнаў імя маё.
15 Ён пакліча Мяне, і Я адкажу яму; Я выбаўлю яго і
ўшаную яго.
16 Насычу яго доўгім жыцьцём і пакажу яму
выратаваньне Маё.

РАЗДЗЕЛ 92

1 (Псалом або песьня на дзень суботні.) Добра
дзякаваць Госпаду і сьпяваць імю Твайму, Усявышні!
2 Каб абвяшчаць раніцай міласэрнасць Тваю і кожную
ноч вернасць Тваю,
3 на дзесяціструнным інструменце і на гуслях; на арфе
з урачыстым гукам.
4 Бо Ты, Госпадзе, узьвесяліў мяне справамі Тваімі;
5 Якія вялікія справы Твае, Госпадзе! і думкі твае
вельмі глыбокія.
6 Неразумны чалавек не ведае; і дурань гэтага не
разумее.
7 Калі бязбожнікі расьце, як трава, і калі расквітнеюць
усе, хто чыніць беззаконьне; гэта тое, што яны будуць
знішчаны назаўжды:
8 Але Ты, Госпадзе, Усявышні навекі.
9 Бо вось ворагі Твае, Госпадзе, бо вось ворагі Твае
загінуць; усе, хто чыніць беззаконьне, рассеюцца.
10 Але рог мой узьнясеш, як рог аднарога: свежым
алеем памажуся я.
11 І вока маё ўбачыць жаданне маё на ворагаў маіх, і
вушы мае пачуюць жаданне бязбожнікаў, якія
паўстаюць на мяне.
12 Праведнік будзе квітнець, як пальма, ён будзе расці,
як кедр на Ліване.
13 Насаджаныя ў доме Гасподнім будуць квітнець на
дварах Бога нашага.
14 Яны яшчэ будуць прыносіць плён у старасьці; яны
будуць тлустыя і квітнеючыя;
15 Каб паказаць, што Гасподзь справядлівы: Ён
цьвярдыня мая, і няма ў Ім няпраўды.

РАЗДЗЕЛ 93

1 Гасподзь валадарыць, апрануты ў веліч; апрануўся
СПАДАР у сілу, якой аперазаўся;
2 Прастол Твой цвёрды адвеку: Ты адвеку.
3 Узьнялі рэкі, Госпадзе, узьнялі рэкі голас свой;
паводкі ўздымаюць хвалі свае.
4 Гасподзь на вышынях мацнейшы за шум водаў
шматлікіх і за моцныя хвалі марскія.
5 Сьведчаньні Твае вельмі цьвёрдыя: сьвятасьць дому
Твайму, Госпадзе, навекі.

РАЗДЗЕЛ 94

1 Госпадзе Божа, Якому належыць помста; Божа, каму
належыць помста, аб'явіся.
2 Узьнясіся, судзьдзя зямлі, аддай узнагароду
ганарыстым.
3 Госпадзе, дакуль бязбожныя будуць, дакуль
бязбожныя будуць перамагаць?
4 Дакуль яны будуць казаць і гаварыць жорсткія рэчы?
і ўсе, хто чыніць беззаконьне, хваляцца?
5 Яны разбіваюць народ Твой, Госпадзе, і прыніжаюць
спадчыну Тваю.
6 Яны забіваюць удаву і прыхадня, і забіваюць сірату.
7 Але яны кажуць: Гасподзь не ўбачыць, і Бог Якава не
ўбачыць.
8 Зразумейце, неразумныя ў народзе, а вы, неразумныя,
калі станеце мудрымі?
9 Той, хто пасадзіў вуха, ці не пачуе? той, хто стварыў
вока, ці не бачыць?
10 Той, хто карае народы, ці не папраўляе? той, хто
вучыць чалавека ведам, хіба не ведае?
11 Госпад ведае помыслы чалавечыя, што яны марныя.
12 Дабрашчасны чалавек, якога Ты, Госпадзе, караеш і
законам Тваім вучыш;
13 Каб Ты даў яму супакой ад дзён нягод, пакуль ня
будзе выкапана яма бязбожным.
14 Бо не адкіне Гасподзь народу Свайго і не пакіне
спадчыны Свайго.
15 Але суд вернецца да праўды, і ўсе шчырыя сэрцам
пойдуць за ім.
16 Хто паўстане за мяне супраць ліхадзеяў? ці хто
заступіцца за мяне супраць тых, хто чыніць
беззаконьне?

17 Калі б Гасподзь не быў мне на дапамогу, душа мая
амаль жыла б у цішыні.
18 Калі Я сказаў: ступня мая хістаецца; міласьць Твая,
Госпадзе, падтрымала мяне.
19 У мностве маіх думак ува мне суцяшэньне Твае
цешыць душу маю.
20 Няўжо трон беззаконьня мае дачыненьне з табою,
што чыніць зло законам?
21 Яны зьбіраюцца супраць душы праведніка і
асуджаюць нявінную кроў.
22 Але Гасподзь - абарона мая; і Бог мой - скала
прытулку майго.
23 І навядзе на іх беззаконьне іхняе, і зьнішчыць іх у
беззаконьні іхнім; так, Гасподзь, Бог наш, знішчыць іх.

РАЗДЗЕЛ 95

1 Прыйдзеце, засьпяваем Госпаду, успяем скале
збаўленьня нашага.
2 Станем перад абліччам Яговым з удзячнасьцю і
ўзьнямо Яму псальмы.
3 Бо Гасподзь ёсьць Бог вялікі і Цар вялікі над усімі
багамі.
4 У руцэ Ягонай - глыбіні зямлі, і цьвёрдасьць пагоркаў
- Яму.
5 Ягонае мора, і Ён стварыў яго, і сушу ўтварылі рукі
Ягоныя.
6 Прыйдзеце, паклонімся і паклонімся, укленчым перад
Госпадам, Творцам нашым.
7 Бо Ён Бог наш; і мы людзі пашы Ягонай і авечкі рукі
Ягонай. Сёньня, калі вы пачуеце голас Ягоны,
8 Не рабеце жорсткім сэрца вашае, як у гняве і як у
дзень спакусы ў пустыні;
9 Калі бацькі вашыя спакушалі мяне, выпрабоўвалі
мяне і бачылі працу маю.
10 Сорак гадоў засмуціўся Я на род гэты і сказаў: гэта
народ, які памыляецца ў сэрцы сваім і не спазнаў
шляхоў Маіх.
11 Ім Я прысягнуў у гневе Маім, што яны не ўвойдуць
у спачын Мой.

РАЗДЗЕЛ 96

1 Сьпявайце Госпаду песьню новую, сьпявайце
Госпаду, уся зямля.
2 Сьпявайце Госпаду, дабраслаўляйце імя Ягонае;
абвяшчайце з дня ў дзень збаўленне сваё.
3 Абвяшчайце народам славу Ягоную, усім народам
цуды Ягоныя.
4 Бо вялікі Гасподзь і хвалы варты, страшнейшы за ўсіх
багоў.
5 Бо ўсе багі народаў - ідалы, а Гасподзь стварыў
нябёсы.
6 Гонар і веліч перад Ім, сіла і краса ў сьвятыні Ягонай.
7 Аддайце Госпаду, роды народаў, аддайце Госпаду
славу і сілу.
8 Аддайце Госпаду славу імя Ягонага: прыносьце
ахвяру і ўваходзьце ў двары Ягоныя.
9 Пакланяйцеся Госпаду ў красе сьвятыні, бойцеся
перад Ім, уся зямля.
10 Скажэце ў народаў, што Гасподзь валадарыць; сьвет
уцьвердзіцца, што не пахіснецца; Ён будзе судзіць
народы справядліва.
11 Хай весяляцца нябёсы і весяліцца зямля; хай шуміць
мора і ўсё, што ў ім.
12 Няхай весяліцца поле і ўсё, што на ім; тады
ўзрадуюцца ўсе дрэвы ў лесе
13 Прад Госпадам, бо Ён прыходзіць, бо Ён прыходзіць
судзіць зямлю; Ён будзе судзіць сусьвет па праўдзе і
народы па праўдзе Сваёй.

РАЗДЗЕЛ 97

1 Гасподзь валадарыць; хай радуецца зямля; хай
радуецца гэтаму мноства астравоў.
2 Воблакі і цемра вакол Яго: праўда і суд - жытло
трона Ягонага.
3 Агонь ідзе перад Ім і паліць ворагаў Ягоных вакол.
4 Маланкі Яго асьвятлілі сусьвет: убачыла зямля і
задрыжэла.
5 Горы растаюць, як воск, перад абліччам Госпада, ад
абліччa Госпада ўсёй зямлі.
6 Нябёсы абвяшчаюць праўду Ягоную, і ўсе народы
бачаць славу Ягоную.
7 Няхай пасаромяцца ўсе, што служаць ідалам, што
хваляцца ідаламі: пакланяйцеся яму, усе багі.
8 Пачуў Сіён і ўзрадаваўся; і весяліліся дочкі Юды з
судоў Тваіх, Госпадзе.
9 Бо Ты, Госпадзе, высокі над усёю зямлёю, над усімі
багамі Ты высокі.
10 Хто любіць Госпада, ненавідзьце зло; Ён захоўвае
душы сьвятых Сваіх; Ён вызваляе іх з рук бязбожнікаў.
11 Сьвятло праведнікам і радасьць праведным сэрцам.
12 Радуйцеся ў Госпадзе, праведнікі; і дзякуй пры
ўспаміне сьвятасьці Ягонай.

РАЗДЗЕЛ 98

1 (Псальма) Сьпявайце Госпаду песьню новую; бо Ён
учыніў цуды: правіца Ягоная і сьвятая рука Ягоная
прынесла Яму перамогу.
2 Гасподзь абвясьціў выратаваньне Сваё, аб'явіў
праўду Сваю перад вачыма народаў.
3 Ён успомніў міласьць Сваю і праўду Сваю да дому
Ізраілевага: усе канцы зямлі ўбачылі збаўленьне Бога
нашага.
4 Радуйся Госпаду, уся зямля: усклікні і радуйся, і
сьпявай!
5 Сьпявайце Госпаду на арфе; з арфаю і голасам
псальма.
6 З трубамі і гукамі рогаў усклікніце перад Госпадам,
Царом.
7 Няхай шуміць мора і ўсё, што ў ім; свет і тыя, што
жывуць у ім.
8 Няхай рэкі пляскаюць у ладкі, хай разам радуюцца
ўзгоркі
9 Перад Госпадам; бо Ён прыходзіць судзіць зямлю: па
праўдзе будзе судзіць свет і людзей па справядлівасці.

РАЗДЗЕЛ 99

1 Гасподзь валадарыць; хай дрыжаць людзі: Ён сядзіць паміж херувімамі; хай зямля зрушыцца.
2 Вялікі Гасподзь на Сіёне; і ён вышэй за ўсіх людзей.
3 Хай усхваляюць імя Тваё вялікае і страшнае; бо гэта святое.
4 Сіла цара любіць і суд; Ты ўстанаўліваеш справядлівасьць, Ты чыніш суд і праўду ў Якаве.
5 Узьвялічвайце Госпада Бога нашага і пакланяйцеся падножжу ног Ягоных; бо ён сьвяты.
6 Майсей і Аарон сярод сьвятароў ягоных, і Самуіл сярод тых, што прызываюць імя ягонае; яны заклікалі Госпада, і Ён пачуў іх.
7 Ён гаварыў зь імі ў слупе воблачным: яны захоўвалі сьведчаньні Ягоныя і пастановы, якія Ён даў ім.
8 Ты адказаў ім, Госпадзе Божа наш: Ты быў Богам, які дараваў ім, хоць і адпомсціў за выдумкі іхнія.
9 Узьвялічвайце Госпада Бога нашага і пакланяйцеся на сьвятой гары Ягонай; бо сьвяты Гасподзь Бог наш.

РАЗДЗЕЛ 100

1 (Псальма хвалы.) Усклікніце Госпаду, усе землі.
2 Служыце Госпаду ў радасьці, прыходзьце перад аблічам Яго са сьпевамі.
3 Ведайце, што Гасподзь ёсьць Бог: Ён стварыў нас, а ня мы самі; мы народ Ягоны і авечкі пашы Ягонай.
4 Уваходзьце ў брамы Ягоныя з падзякай і ў двары Ягоныя з хвалою; дзякуйце Яму і дабраслаўляйце імя Ягонае.
5 Бо добры Гасподзь; вечная міласьць Ягоная; і праўда Ягоная ва ўсе пакаленні.

РАЗДЗЕЛ 101

1 (Псальма Давіда.) Пра міласьць і суд апяю, Табе, Госпадзе, апяю.
2 Я буду паводзіць сябе мудра і бездакорна. О, калі ты прыйдзеш да мяне? Я буду хадзіць па сваім доме з дасканалым сэрцам.
3 Нічога благога не пастаўлю перад вачыма маімі; яно не прыстане да мяне.
4 Сэрца падступнае адступіцца ад мяне, ня буду ведаць чалавека ліхога.
5 Хто таемна паклёпнічае на бліжняга свайго, таго Я зьнішчу; таго, хто мае высокі погляд і ганарлівае сэрца, Я не пацярплю.
6 Вочы мае будуць скіраваныя на верных зямлі, каб яны жылі са мною: хто ідзе дасканалым шляхам, той будзе служыць мне.
7 Ня будзе жыць у доме маім той, хто чыніць ашуканства;
8 Рана зьнішчу ўсіх бязбожных зямлі; каб я знішчыў усіх бязбожнікаў з горада Гасподняга.

РАЗДЗЕЛ 102

1 (Малітва засмучанага, калі ён прыгнечаны і вылівае скаргу сваю перад Госпадам.) Пачуй малітву маю, Госпадзе, і хай енк мой дойдзе да Цябе.
2 Не хавай ад мяне аблічча Твайго ў дзень бяды маёй; прыхілі да мяне вуха Тваё;
3 Бо дні мае згаслі, як дым, і косці мае згарэлі, як ачаг.
4 Пабіта сэрца маё і засохла, як трава; так што я забыўся есці свой хлеб.
5 Ад голасу стогнаў маіх косці мае прыліпалі да скуры маёй.
6 Я падобны да пелікана ў пустыні, я падобны да савы ў пустыні.
7 Гляджу, і я, як верабей адзін на даху.
8 Ворагі мае ўвесь дзень зьневажаюць мяне; і тыя, што шалеюць на мяне, клянуцца супраць мяне.
9 Бо я еў попел, як хлеб, і піцьцё маё зьмяшаў з плачам,
10 Дзеля гневу Твайго і гневу Твайго, бо Ты падняў мяне і кінуў мяне.
11 Дні мае - як цень, што плыве; і я ссох, як трава.
12 Але Ты, Госпадзе, будзеш трываць вечна; і памяць Твая ва ўсе роды.
13 Ты паўстанеш і зьмілуешся над Сіёнам, бо час зьмілаваць яго, і час настаў.
14 Бо слугі Твае любяць камяні яе і любяць пыл яе.
15 І будуць баяцца народы імя Госпада, і ўсе цары зямныя - славы Тваёй.
16 Калі Гасподзь адбудуе Сіён, зьявіцца ў славе Сваёй.
17 Ён паглядзіць на малітву ўбогіх і не пагрэбуе малітвай іхняй.
18 Гэта будзе напісана для будучага роду, і народ, які будзе створаны, будзе славіць Госпада.
19 Бо ён зірнуў з вышыні сьвятыні сваёй; з неба глядзеў Гасподзь на зямлю;
20 Каб пачуць стогн вязьня; згубіць прызначаных на сьмерць;
21 каб абвяшчаць імя Госпада на Сіёне і хвалу Яму ў Ерусаліме;
22 Калі зьбяруцца народы і царствы, каб служыць Госпаду.
23 Ён аслабіў маю сілу ў дарозе; ён скараціў мае дні.
24 Я сказаў: Божа мой, не бяры мяне ў сярэдзіне дзён маіх: гады Твае ва ўсе роды.
25 З даўніх часоў Ты заклаў зямлю, і нябёсы - справа рук Тваіх.
26 Яны загінуць, а Ты застанешся; як вопратку зьмяніш іх, і яны зьменяцца;
27 Але ты той самы, і гадам тваім не будзе канца.
28. Сыны рабоў Тваіх застануцца, і нашчадкі іхнія ўмацуюцца перад Табою.

РАЗДЗЕЛ 103

1 (Псальма Давіда.) Блаславі, душа мая, Госпада, і ўсё, што ўва мне, хай сьвятое імя Ягонае.
2 Дабраславі, душа мая, Госпада і не забывай усіх дабрадзействаў Ягоных.
3 Які даруе ўсе беззаконьні твае; Які вылечвае ўсе твае хваробы;
4 Хто выбаўляе жыцьцё тваё ад пагібелі; які вянчае цябе міласэрнасцю і міласэрнасцю;
5 Які насычае дабром вусны твае; каб аднавілася маладосць твая, як у арла.
6 СПАДАР чыніць праўду і суд над усімі прыгнечанымі.

7 Ён адкрыў шляхі Свае Майсею, дзеі Свае сынам Ізраілевым.
8 Міласэрны і літасьцівы Гасподзь, доўгацярплівы і шматміласэрны.
9 Ён ня будзе дакараць вечна і ня будзе вечна гневацца.
10 Ён не ўчыніў з намі паводле грахоў нашых; і не ўзнагародзіў нас паводле беззаконьняў нашых.
11 Бо як высока неба над зямлёю, такая вялікая міласэрнасьць Яго да тых, што баяцца Яго.
12 Як далёкі ўсход ад захаду, так аддаліў Ён ад нас грахі нашыя.
13 Як бацька літуе над дзецьмі сваімі, так літуе Гасподзь над тымі, што баяцца Яго.
14 Бо Ён ведае склад наш; ён памятае, што мы пыл.
15 Дні чалавека як трава: як кветка палявая, ён квітнее.
16 Бо вецер наляцеў на яго, і яго няма; і месца яго больш не пазнае.
17 А міласэрнасьць Госпада ад веку да веку над тымі, што баяцца Яго, і праўда Ягоная - з сынамі сыноў;
18 Тым, хто захоўвае запавет Ягоны, і тым, хто памятае запаведзі Ягоныя, каб выконваць іх.
19 Гасподзь падрыхтаваў трон Свой на нябёсах; і царства Ягонае пануе над усім.
20 Дабраслаўце Госпада, анёлы Ягоныя, моцныя, што выконваеце запаведзі Ягоныя, слухаючы голасу слова Ягонага.
21 Дабраслаўце Госпада, усё войска Ягонае; вы, слугі ягоныя, што робіце волю ягоную.
22 Дабраслаўляйце Госпада, усе дзеі Ягоныя ва ўсіх месцах валадарства Ягонага; дабраславі, душа мая, Госпада.

РАЗДЗЕЛ 104

1 Дабраславі, душа мая, Госпада. Госпадзе, Божа мой, Ты вельмі вялікі; Ты апрануты ў гонар і веліч.
2 Ты апранаешся святлом, як вопраткай, рассцілаеш нябёсы, як заслону.
3 Хто ставіць бэлькі пакояў Сваіх у воды, робіць аблокі калясьніцай сваёй, ходзіць на крылах ветру.
4 Які стварае духаў анёлам Сваім; яго міністры палаючы агонь:
5 Які заклаў зямлю, каб яна не зрушылася вечна.
6 Безданню, як вопраткай, пакрыў Ты яго: воды стаялі над гарамі.
7 Ад дакору Твайго яны ўцяклі; ад голасу грому Твайго яны пабеглі.
8 Яны падымаюцца на горы; яны сыходзяць па далінах на месца, якое Ты заснаваў для іх.
9 Ты паставіў мяжу, каб яны не перайшлі; каб яны не павярнуліся зноў пакрыць зямлю.
10 Ён пасылае крыніцы ў даліны, якія бягуць сярод пагоркаў.
11 Яны пояць усіх зьвяроў польных, дзікія аслы наталяюць смагу.
12 У іх будуць жыць птушкі нябесныя, якія пяюць сярод галін.
13 Ён палівае пагоркі са сваіх пакояў: зямля насычаецца пладамі дзеяў тваіх.
14 Ён расьце траву для быдла і зеляніну для служэньня чалавеку, каб Ён выносіў ежу зь зямлі;
15 І віно, якое весяліць сэрца чалавека, і алей, каб ззяць твар ягоны, і хлеб, які ўмацоўвае сэрца чалавека.
16 Дрэвы Гасподнія поўныя соку; кедры Ліванскія, якія Ён пасадзіў;
17 Дзе птушкі ўюць гнёзды: як для бусла, там ельнікі - яго дом.
18 Высокія пагоркі - прытулак дзікім казлам; і камяні для коні.
19 Ён прызначыў месяц часамі: сонца ведае заход свой.
20 Ты робіш цемру, і настае ноч, у якую выпаўзаюць усе зьвяры лясныя.
21 Ільвы рыкаюць за здабычай і шукаюць сабе ежы ў Бога.
22 Сонца ўзыходзіць, яны зьбіраюцца разам і кладуцца ў норы свае.
23 Чалавек выходзіць на працу сваю і на працу сваю да вечара.
24 Якія шматлікія справы Твае, Госпадзе! у мудрасьці Ты стварыў іх усіх: напоўнена зямля багацьцем Тваім.
25 Такое і гэтае вялікае і шырокае мора, у якім незлічоная колькасць паўзуноў, малых і вялікіх звяроў.
26 Вунь плывуць караблі: вунь той левіяфан, якога ты прымусіў гуляць на ім.
27 Усё гэта чакае цябе; каб ты даў ім ежу ў свой час.
28 Тое, што Ты даеш ім, яны зьбіраюць; адкрываеш руку Тваю, і яны насычаюцца дабром.
29 Хаваеш аблічча Тваё, яны ўстрывожаныя; Ты забіраеш у іх дух, яны паміраюць і вяртаюцца ў пыл свой.
30 Пашлеш дух Твой, і яны ствараюцца, і Ты аднаўляеш аблічча зямлі.
31 Слава Гасподняя будзе вечна;
32 Глядзіць на зямлю, і яна дрыжыць; дакранаецца да пагоркаў, і яны дымяцца.
33 Буду сьпяваць Госпаду, пакуль жыву, буду пяяць Богу майму, пакуль ёсьць.
34. Салодкія будуць разважаньні мае пра Яго: у Госпадзе буду весяліцца.
35 Няхай знікнуць грэшнікі з зямлі, і няхай ужо не будзе бязбожнікаў. Дабраславі, душа мая, Госпада. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 105

1 Слаўце Госпада; заклікайце імя Ягонае: абвяшчайце ў людзей справы Ягоныя.
2 Сьпявайце Яму, сьпявайце Яму: гаварыце пра ўсе цуды Ягоныя.
3 Хваліцеся сьвятым імем Ягоным, хай весяліцца сэрца тых, што шукаюць Госпада.
4 Шукайце Госпада і сілу Ягоную, шукайце аблічча Яго заўсёды.
5 Памятайце пра цуды Ягоныя, якія Ён учыніў; цуды Ягоныя і суды вуснаў Ягоных;
6 Вы, семя Абрагама, слугі Ягонага, вы, сыны Якава, выбраныя Яго!
7 Ён - Гасподзь, Бог наш: суды Яго па ўсёй зямлі.
8 Ён навекі памятае запавет Свой, слова, якое наказаў тысячам родаў.
9 Які запавет заключыў Ён з Абрагамам і прысягу Ісааку;

10 І пацьвердзіў тое самае Якаву ў закон і Ізраілю ў
запавет вечны.
11 кажучы: Я дам табе зямлю Ханаанскую, долю
спадчыны тваёй;
12 Калі іх было няшмат людзей; так, вельмі мала, і
чужыя ў ім.
13 Калі яны пераходзілі ад аднаго народу да другога, ад
аднаго царства да іншага народу;
14 Ён нікому не дазваляў крыўдзіць іх;
15 кажучы: не дакранайцеся да памазанцаў Маіх і
пракорам Маім не рабеце зла.
16 Акрамя таго, ён заклікаў голад на зямлю, ён
пераламаў увесь посах хлеба.
17 І паслаў перад імі чалавека, Язэпа, прададзенага ў
рабы;
18 Яму пабілі ногі кайданамі: ён быў пакладзены ў
жалеза;
19 Да таго часу, калі прыйшло слова ягонае: слова
Гасподняе выпрабоўвала яго.
20 Цар паслаў і адпусьціў яго; нават валадар народу, і
адпусьціць яго на волю.
21 Ён паставіў яго гаспадаром у доме сваім і ўладаром
над усёй маёмасьцю сваёй;
22 каб зьвязваць сваіх князёў па сваёй волі; і вучыць
мудрасці сваіх сенатараў.
23 І прыйшоў Ізраіль у Егіпет; і пасяліўся Якаў у зямлі
Хама.
24 І ён вельмі памножыў народ свой; і зрабіў іх
мацнейшымі за ворагаў.
25 Ён павярнуў сэрца іхняе да нянавісьці да народу
Ягонага, да хітрасьці да рабоў Ягоных.
26. І паслаў Майсея, раба Свайго; і Аарона, якога ён
выбраў.
27 Яны паказалі сярод іх знакі Ягоныя і цуды ў зямлі
Хама.
28 Ён паслаў цемру і зрабіў цемру; і не паўсталі
супраць слова Ягонага.
29 Ёнператварыў ваду іхнюю ў кроў і забіў рыбу
іхнюю.
30 Іх зямля нарадзіла жаб у пакоях тцароў іхніх.
31 Ён сказаў, і наляцелі розныя мухі і вошы ва ўсе
межы іхнія.
32 Ён даў ім град замест дажджу і палаючы агонь на
зямлю іхнюю.
33 Ён пабіў вінаградныя лозы іхнія і смакоўніцы іхнія;
і ламаць дрэвы іхняга краю.
34 Ён сказаў, і прыляцела саранча, і гусеніцы, і без ліку,
35 І з'елі ўсю траву на зямлі іхняй і з'елі плады зямлі
іхняй.
36 Ён пабіў усіх першынцаў у зямлі іхняй, першынство
ўсёй сілы іхняй.
37 І вывеў іх з срэбрам і золатам, і не было ніводнага
слабага сярод плямёнаў іхніх.
38. Егіпет узрадаваўся, калі яны пайшлі, бо напаў на іх
страх перад імі.
39 Ён раскінуў воблака для покрыва; і агонь, каб
свяціць уначы.
40 Людзі папрасілі, і ён прынёс перапёлак і насыціў іх
хлебам нябесным.
41 Ён адчыніў скалу, і пацякла вада; яны беглі ў сухіх
месцах, як рака.
42 Бо ён успомніў сьвятое абяцаньне Сваё і Абрагама,
слугу Свайго.
43 І вывеў Ён народ Свой з радасьцю і выбраных Сваіх
з радасьцю;
44 І даў ім землі паганаў, і яны атрымалі ў спадчыну
працу людзей;
45 Каб яны захоўвалі пастановы Ягоныя і захоўвалі
законы Ягоныя. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 106

1 Хваліце Госпада. Дзякуйце Госпаду; бо Ён добры, бо
вечная міласьць Ягоная.
2 Хто можа выказаць сілы Госпада? хто можа аб'явіць
усю хвалу Яго?
3 Дабрашчасныя, хто захоўвае суд, і хто чыніць праўду
ва ўсе часы.
4 Успомні мяне, Госпадзе, ласкаю, якую даеш народу
Твайму; наведай мяне выратаваньнем Тваім;
5 Каб я бачыў дабро выбраных Тваіх, каб цешыўся
радасьцю народу Твайго і хваліўся спадчынай Тваёй.
6 Грашылі мы з бацькамі нашымі, рабілі беззаконьне,
рабілі бязбожна.
7 Бацькі нашыя не зразумелі цудаў Тваіх у Егіпце; яны
не ўспомнілі вялікай міласьці Тваёй; але гневалі яго на
моры, нават на Чырвоным моры.
8 Аднак Ён выратаваў іх дзеля імя Свайго, каб
абвясьціць моц Сваю.
9 Ён забараніў і Чырвонаму мору, і яно высахла, і
павёў іх праз бездань, як праз пустыню.
10 І ён выратаваў іх з рукі таго, хто ненавідзеў іх, і
выкупіў іх з рукі ворага.
11 І пакрылі воды ворагаў іхніх: не засталося ніводнага
зь іх.
12 Тады паверылі словам ягоным; яны спявалі яму
хвалу.
13 Неўзабаве забыліся справы яго; яны не чакалі яго
парады:
14 Але моцна пажадаў у пустыні і спакушаў Бога ў
пустыні.
15 І даў ім просьбу іхнюю; але паслаў худосць у іх
душы.
16. І зайздросьцілі ў табары Майсею і Аарону,
сьвятому Гасподняму.
17 Зямля расчынілася і паглынула Датана, і накрыла
дружыну Авірона.
18 І запаліўся агонь сярод іх; полымя спаліла
бязбожных.
19 І зрабілі цяля на Харыве, і пакланіліся літаму
балвану.
20 Так яны зьмянілі славу сваю на падабенства вала,
які есьць траву.
21 Забыліся яны на Бога, Збавіцеля свайго, Які вялікае
ўчыніў у Егіпце;
22 Дзівосы ў зямлі Хама і жудасныя каля Чырвонага
мора.
23 Таму ён сказаў, што зьнішчыць іх, калі б Майсей,
абраны Яго, не стаў перад ім у праломе, каб адвярнуць
гнеў Ягоны, каб не зьнішчыць іх.
24 І пагарджалі прыемнай зямлёю, не верылі слову
Ягонаму;

25 Але наракалі ў намётах сваіх і не слухаліся голасу СПАДАРОВАГА.
26. І падняў на іх руку Сваю, каб паваліць іх у пустыні;
27 каб зьнішчыць семя іхняе сярод народаў і расьсеяць іх па землях.
28. Яны таксама далучыліся да Ваал-Фэгора і елі ахвяры мёртвых.
29 І разгневалі яны яго выдумкамі сваімі, і наляцела на іх чума.
30 Тады ўстаў Фінээс і ўчыніў суд, і так спынілася чума.
31 І гэта залічана яму ў праведнасьць ва ўсе роды навекі.
32 І ўгневалі яго на ваду сваркі, так што Майсею сталася дрэнна за іх.
33 Бо яны ўзбуджалі дух ягоны, і ён гаварыў вуснамі сваімі неразважліва.
34 Яны ня зьнішчылі народаў, пра якіх загадаў ім Гасподзь:
35 Але зьмяшаліся з паганамі і навучыліся справам іхнім.
36 І служылі ідалам сваім, якія былі для іх сеткай.
37 Так, яны прыносілі сваіх сыноў і сваіх дачок у ахвяру д'яблам,
38 І пралівалі нявінную кроў, кроў сыноў сваіх і дачок сваіх, якіх прыносілі ў ахвяру ідалам Ханаанскім, і апаганілася зямля крывёю.
39 І апаганіліся сваімі ўчынкамі і блудадзейнічалі выдумкамі сваімі.
40. За тое запаліўся гнеў Гасподні на народ Ягоны, што Ён абрыдзіўся спадчынай Сваёй.
41 І аддаў іх у рукі паганаў; і тыя, што ненавідзелі іх, панавалі над імі.
42 І ворагі іхнія прыгняталі іх, і яны былі скараны пад іх рукою.
43 Шмат разоў Ён вызваляў іх; але яны дражнілі яго парадай сваёй і былі прыніжаныя за беззаконьне сваё.
44 Але Ён заўважыў пакуты іхнія, пачуўшы енк іхні:
45 І ўспомніў для іх запавет Свой і пакаяўся ў вялікай міласэрнасьці Сваёй.
46 Ён зрабіў іх жаласлівымі ва ўсіх тых, што бралі іх у палон.
47. Выратуй нас, Госпадзе Божа наш, і зьбяры нас з народаў, каб славіць сьвятое імя Тваё і славіць Тваю хвалу.
48 Дабраслаўлёны Гасподзь Бог Ізраілеў ад веку і да веку, і хай скажа ўвесь народ: амін! Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 107

1 Дзякуйце Госпаду, бо Ён добры, бо вечная міласьць Ягоная.
2 Так скажуць адкупленыя Госпадам, якіх Ён адкупіў ад рукі ворага;
3 І сабраў іх з земляў, з усходу і з захаду, з поўначы і з поўдня.
4 Яны блукалі па пустыні ў адзіноце; яны не знайшлі горада для пражывання.
5 Голад і смагу, душа іхняя знямогла ў іх.
6 І заклікалі яны да Госпада ў бядзе сваёй, і Ён выбавіў іх з бяды іхняй.
7 І вывеў іх на правільную дарогу, каб яны пайшлі ў горад жыльля.
8 О, калі б людзі славілі Госпада за дабрыню Ягоную і за цуды Ягоныя да сыноў чалавечых!
9 Бо Ён насычае жаданую душу і напаўняе дабром душу галодную.
10 Тыя, што сядзяць у цемры і ў цені сьмяротным, скаваныя ў пакутах і жалезам;
11 За тое, што яны паўсталі супраць словаў Божых і пагардзілі парадай Усявышняга,
12 Дзеля гэтага Ён упакорыў сэрцы іхнія працаю; яны ўпалі, і не было каму дапамагчы.
13 І ўсклікалі яны да Госпада ў бядзе сваёй, і Ён выратаваў іх з бяды іхняй.
14 Ён вывеў іх зь цемры і ценю сьмяротнага і разарваў путы іхнія.
15 О, калі б людзі славілі Госпада за дабрыню Ягоную і за цуды Ягоныя да сыноў чалавечых!
16 Бо Ён зламаў брамы медныя і пасек жалезныя засаўкі.
17 Неразумныя за правіны свае і за беззаконьні свае пакутуюць.
18 Душа іхняя брыдзіцца ўсякай ежы; і яны набліжаюцца да брамы сьмерці.
19 Тады яны клічуць да Госпада ў бядзе сваёй, і Ён выбаўляе іх з бяды іхняй.
20 Ён паслаў слова сваё, і ацаліў іх, і вызваліў іх ад пагібелі іхняй.
21 О, калі б людзі славілі Госпада за дабрыню Ягоную і за цуды Яго да сыноў чалавечых!
22 І хай прыносяць ахвяры падзякі і з радасьцю абвяшчаюць справы Ягоныя.
23 Тыя, што спускаюцца ў мора на караблях, што робяць справы на вялікіх водах;
24 Яны бачаць дзеі Госпада і цуды Ягоныя ў бездані.
25 Бо Ён загадвае і падымае бурны вецер, які падымае хвалі ягоныя.
26 Падымаюцца да нябёсаў, зноў спускаюцца ў бездані: душа іхняя растае ад бяды.
27 Яны хістаюцца і хістаюцца, як п'яныя, і губляюць розум.
28 Тады яны клічуць да Госпада ў бядзе сваёй, і Ён выводзіць іх з бяды іхняй.
29 Ён сцішае буру, і сціхаюць хвалі яе.
30 Тады яны радуюцца, што сціхаюць; таму ён вядзе іх у жаданую гавань.
31 О, калі б людзі славілі Госпада за дабрыню Ягоную і за цуды Яго да сыноў чалавечых!
32 Няхай узьвялічваюць Яго і ў сходзе народу, і хай хваляць Яго ў сходзе старэйшынаў.
33 Ён ператварае рэкі ў пустыню, і крыніцы вады ў сухую зямлю;
34 Зямлю пладаносную ў бясплоддзе за ліхадзейства тых, што жывуць на ёй.
35 Ён ператварае пустыню ў ваду і сухую зямлю ў крыніцы.
36 І пасяляе там галодных, каб падрыхтаваць горад для пражываньня;
37 І засявайце палі, і саджайце вінаграднікі, якія прынясуць плён.
38 Ён таксама дабраслаўляе іх, так што яны вельмі памнажаюцца; і не дае змяншацца скаціне іхняй.

39 Зноў жа, яны прыніжаныя і прыніжаныя праз прыгнёт, пакуты і смутак.
40 Ён вылівае пагарду на князёў і прымушае іх блукаць у пустыні, куды няма дарогі.
41 А ўбогага Ён узвышае ад скрухі і стварае з яго сем'і, як статак.
42 Праведнік убачыць гэта і ўзрадуецца, і ўсякае беззаконьне замкне вусны свае.
43 Хто мудры і будзе назіраць за гэтым, той зразумее міласьць Гасподу.

РАЗДЗЕЛ 108

1 (Песня або псальма Давіда.) Божа, цвёрдае сэрца маё; Я буду сьпяваць і ўзьносіць хвалу нават у славе маёй.
2 Прачніся, псалтыр і гуслі;
3 Слаўлю Цябе, Госпадзе, у народах і буду пяяць Табе ў народах.
4 Бо міласэрнасьць Твая вышэй за нябёсы, і праўда Твая да аблокаў.
5 Узьнясіся, Божа, над нябёсамі, і слава Твая над усёю зямлёю;
6 Каб выратаваўся каханы Твой; выратуй правіцаю Тваёю і пачуй мяне.
7 Бог казаў у сьвятасьці Сваёй; Я буду радавацца, я падзялю Сіхем і адмеру даліну Сакхот.
8 Галаад мой; Манасія - мой; І Яфрэм - цьвярдыня галавы маёй; Юда мой заканадаўца;
9 Мааў - умывальнік мой; над Эдомам скіну чаравік мой; над Філістымлянамі перамагу.
10 Хто ўвядзе мяне ў моцны горад? хто завядзе мяне ў Эдом?
11 Ці не Ты, Божа, што адкінуў нас? і ці ня Ты, Божа, пойдзеш з войскам нашым?
12 Дай нам дапамогу ад бяды, бо дарэмная дапамога чалавека.
13 Праз Бога мы зробім мужнасць, бо Ён растапча нашых ворагаў.

РАЗДЗЕЛ 109

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Не маўчы, Божа хвалы маёй;
2 Бо разамкнуліся на мяне вусны бязбожнікаў і вусны падступных; языком ілжывым яны гаварылі супроць мяне.
3 Акружылі мяне словамі нянавісьці; і ваяваў супраць мяне без прычыны.
4 Дзеля любові маёй яны праціўнікі мае, але я аддаюся малітве.
5 І заплацілі мне злом за дабро і нянавісьцю за любоў маю.
6 Пастаў над ім бязбожнага чалавека, і хай стане сатана праваруч яго.
7 Калі яго будуць судзіць, хай будзе асуджаны, і малітва ягоная хай стане грэхам.
8 Няхай дні ягоныя будуць кароткія; і няхай іншы займае яго пасаду.
9 Дзеці яго хай застануцца сіротамі, а жонка яго - удавой.
10 Няхай сыны яго заўсёды валацугаюць і жабруюць;
11 Хай рабаўнік забярэ ўсё, што мае; і хай чужынцы псуюць яго працу.
12 Няхай ня будзе нікога, хто б аказаў яму літасьць, і хай ня будзе нікога, хто б мілаваў сыноў ягоных.
13 Няхай загіне нашчадства ягонае; і ў наступным пакаленні хай будзе знішчана імя іхняе.
14 Няхай успомніцца перад Госпадам беззаконьне бацькоў ягоных; і няхай не будзе загладжаны грэх маці ягонай.
15 Няхай будуць заўсёды перад аблічам Госпада, каб Ён знішчыў памяць пра іх з зямлі.
16 За тое, што ён не памятаў пра міласэрнасць, але перасьледваў беднага і ўбогага, каб нават забіць зламанага сэрцам.
17 Як ён любіў праклён, дык няхай яно і дойдзе да яго; як дабраславеньне не жадаў, дык няхай яно будзе ад яго.
18 Як ён апрануўся ў праклён, як у вопратку сваю, так хай яно ўвойдзе ў нутро ягонае, як вада, і як алей у косьці ягоныя.
19 Няхай гэта будзе яму як вопратка, што апранае яго, і як пояс, якім ён заўсёды падпяразваецца.
20 Няхай гэта будзе ўзнагарода ад Госпада ворагам маім і тым, што ліхасловяць душу маю.
21 Але Ты ўчыні мне, БОЖА, Госпадзе, дзеля імя Твайго; бо добрая міласьць Твая, выратуй мяне.
22 Бо я бедны і ўбогі, і сэрца маё параненае ўва мне.
23 Я сышоў, як цень, калі апускаецца, мяне кідае, як саранча.
24 Калені мае слабеюць ад посту; і плоць мая страціла тлушч.
25 І стаўся я ім на ганьбу: гледзячы на мяне, ківалі галовамі сваімі.
26 Дапамажы мне, Госпадзе Божа мой, выратуй мяне па міласьці Тваёй!
27 каб яны ведалі, што гэта рука твая; што Ты, Госпадзе, зрабіў гэта.
28 Няхай праклінаюць, а Ты дабраслаўляй; але няхай радуецца раб Твой.
29 Няхай праціўнікі мае апрануцца ў сорам і хай накрыюцца сваёй ганьбай, як мантыяй.
30 Вуснамі маімі вельмі буду славіць Госпада; так, Я буду славіць Яго сярод мноства.
31 Бо Ён стане праваруч убогага, каб выратаваць яго ад тых, што асуджаюць душу ягоную.

РАЗДЗЕЛ 110

1 (Псальма Давіда.) Сказаў СПАДАР Госпаду майму: сядзі праваруч Мяне, пакуль пакладу ворагаў Тваіх у падножжа ног Тваіх.
2 Жазло сілы Тваёй Гасподзь пашле зь Сіёна; пануй сярод ворагаў Тваіх.
3 Народ Твой будзе ахвотны ў дзень сілы Тваёй, у прыгажосьці сьвятасьці ад ранняга ўлоньня; раса маладосьці тваёй у цябе.
4 Кляўся СПАДАР і не пашкадуе: Ты сьвятар навекі паводле чыну Мэлхісэдэкавага.
5 Гасподзь праваруч Тваіх паб'е цароў у дзень гневу Свайго.
6 Ён будзе судзіць народы, Ён напоўніць месцы трупамі; ён параніць галовы над многімі краінамі.

7 Ён будзе піць з ручая ў дарозе, таму ён падыме галаву.

РАЗДЗЕЛ 111

1 Хваліце Госпада. Буду славіць Госпада ўсім сэрцам маім на сходзе праведных і на грамадзе.
2 Дзеі Гасподнія вялікія, жаданыя ўсімі жадаючымі.
3 Дзея Ягоная пачэсная і слаўная, і праўда Ягоная трывае вечна.
4 Ён учыніў памятнымі цуды Свае: СПАДАР добры і міласэрны.
5 Ён даў ежу тым, што баяцца Яго, заўсёды памятае запавет Свой.
6 Ён паказаў народу Свайму сілу дзеяў Сваіх, каб даць ім спадчыну народаў.
7 Справы рук Ягоных - праўда і суд; усе запаведзі Яго верныя.
8 Яны цвёрда стаяць на векі вечныя, і дзейнічаюць у праўдзе і праўдзе.
9 Ён паслаў адкупленьне народу Свайму, даў запавет Свой навечна: сьвятое і шаноўнае імя Ягонае.
10 Пачатак мудрасьці - страх Гасподні: добры розум ва ўсіх, хто выконвае запаведзі Ягоныя: хвала Яму вечна.

РАЗДЗЕЛ 112

1 Хваліце Госпада. Дабрашчасны чалавек, які баіцца Госпада, які любіць запаведзі Ягоныя.
2 Моцным будзе семя ягонае на зямлі, дабраславёны род праведных.
3 Багацце і багацце будзе ў доме ягоным, і справядлівасць яго трывае вечна.
4 Сьвятло ў цемры загараецца для праведных: ён міласэрны, спагадлівы і справядлівы.
5 Добры чалавек міласьцівы і пазычае: ён вядзе справы свае разумна.
6 Сапраўды, ён не пахіснецца вечна: праведнік будзе ў вечнай памяці.
7 Ён не ўбаіцца благой весткі: цьвёрдае сэрца ягонае, спадзяючыся на Госпада.
8 Цвёрдае сэрца ягонае, ён ня будзе баяцца, пакуль ня ўбачыць жаданьня свайго на ворагах сваіх.
9 Ён разагнаў, раздаў убогім; праўда Ягоная трывае вечна; рог яго будзе ўзьнесены ў гонар.
10 Убачаць гэта бязбожнікі і засмучацца; ён скрыгоча зубамі сваімі і растане: жаданьне бязбожных загіне.

РАЗДЗЕЛ 113

1 Хваліце Госпада. Хвалеце, слугі Гасподнія, хваліце імя Гасподняе.
2 Дабраславёнае імя Гасподняе ад гэтага часу і навекі.
3 Ад усходу сонца да заходу праслаўленае імя Гасподняе.
4 Высокі Гасподзь над усімі народамі, і слава Яго вышэй за нябёсы.
5 Хто падобны да Госпада Бога нашага, Які жыве на вышыні,
6 Які прыніжае сябе, каб бачыць тое, што ў небе і на зямлі!
7 Ён падымае ўбогага з пылу і ўбогага падымае з гною;
8 Каб паставіць яго з князямі, з князямі народу ягонага.
9 Ён прымушае бясплодную жанчыну весці дом і быць радаснай маці дзяцей. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 114

1 Калі Ізраіль выйшаў зь Егіпта, дом Якава з народу іншамоўнага;
2. Юда быў сьвятыняй Ягонай, і Ізраіль - валадарствам Ягоным.
3 Мора ўбачыла і ўцякло; Ярдан быў адкінуты назад.
4 Горы скакалі, як бараны, і пагоркі, як ягняты.
5 Што сталася з табою, мора, што ты ўцякло? ты, Ярдан, што цябе адкінулі?
6 Вы, горы, што вы скакалі, як бараны; а вы, пагоркі, як ягняты?
7. Задрыжы, зямля, перад абліччам Госпада, перад абліччам Бога Якубавага;
8 Які перагварыў скалу ў ваду, якая стаяла, крэмень - у крыніцу вады.

РАЗДЗЕЛ 115

1 Не нам, Госпадзе, не нам, але імя Твайму дай славу, дзеля міласэрнасьці Тваёй і дзеля праўды Тваёй.
2 Навошта пагане казаць: дзе Бог іхні?
3 Але Бог наш у нябёсах: Ён робіць усё, што хоча.
4 Ідалы іхнія - срэбра і золата, справа рук чалавечых.
5 Ёсць у іх вусны, але не гавораць; ёсць вочы, але не бачаць.
6 Маюць вушы, але ня чуюць; маюць насы, але ня нюхаюць;
7 У іх ёсць рукі, але яны не кранаюць; ногі ў іх ёсць, але яны не ходзяць, і не гавораць горлам сваім.
8 Тыя, што ствараюць іх, падобныя да іх; так кожны, хто спадзяецца на іх.
9 Спадзявайся, Ізраіле, на Госпада: Ён дапамога ім і шчыт іхні.
10 Дом Ааронаў! Спадзявайся на Госпада: Ён дапамога ім і шчыт іхні.
11 Тыя, што баяцца Госпада, спадзяюцца на Госпада: Ён дапамога ім і шчыт іхні.
12 Гасподзь памятаў пра нас, дабраславіць нас; ён дабраславіць дом Ізраілеў; ён дабраславіць дом Аарона.
13 Ён дабраславіць тых, што баяцца Госпада, ад малога да вялікага.
14 Гасподзь памножыць цябе і сыноў тваіх.
15 Дабраслаўёныя вы Госпадам, Які стварыў неба і зямлю.
16 Неба, нябёсы - у Госпада, а зямлю Ён даў сынам чалавечым.
17 Ня мёртвыя славяць Госпада, ані тыя, што сыходзяць у маўчаньне.
18 Але мы будзем дабраслаўляць Госпада ад гэтага часу і навекі. Слава ГОСПАДУ.

РАЗДЗЕЛ 116

1 Люблю Госпада, бо Ён пачуў голас мой і маленьні мае.
2 За тое, што ён прыхіліў да мяне вуха сваё, я буду заклікаць яго, пакуль жыву.

3 Смутак сьмяротны агарнуў мяне, і пакуты пякельныя
ахапілі мяне;
4 Тады я заклікаў імя Госпада; Госпадзе, выратуй душу
маю.
5 Міласцівы Гасподзь і справядлівы; так, наш Бог
міласэрны.
6 Гасподзь ахоўвае простых: я быў прыніжаны, і Ён
дапамог мне.
7 Вярніся, душа мая, у супакой твой; бо СПАДАР
учыніў табе міласэрнасць.
8 Бо Ты выратаваў душу маю ад сьмерці, вочы мае ад
сьлёз і ногі мае ад упадку.
9 Буду хадзіць прад абліччам Госпада ў зямлі жывых.
10 Я паверыў, таму і гаварыў;
11 Я сказаў у спешцы: усе людзі хлусы.
12 Чым адплачу Госпаду за ўсе дабрадзействы Ягоныя
да мяне?
13 Чашу збаўленьня прыму і імя Госпада паклічу.
14 Дам абяцаньні мае Госпаду перад усім народам
Ягоным.
15 Дарагая ў вачах Госпада сьмерць сьвятых Ягоных.
16 Сапраўды, Госпадзе, я раб Твой; Я раб твой і сын
рабыні тваёй: ты разьвязаў путы мае.
17 Я прынясу Табе ахвяру падзякі і буду заклікаць імя
Госпада.
18 Дам абяцаньні мае Госпаду перад усім народам
Ягоным,
19 У дварах дома Госпадняга, пасярод цябе, Ерусаліме!
Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 117

1 Хваліце Госпада, усе народы, слаўце Яго, усе народы.
2 Бо вялікая міласэрнасьць Яго да нас, і праўда
Госпадняя трывае вечна. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 118

1 Слаўце Госпада; бо Ён добры, бо вечная міласьць
Ягоная.
2 Хай скажа Ізраіль, што вечная міласьць Ягоная.
3 Хай скажа дом Ааронаў, што вечная міласьць Ягоная.
4 Няхай скажуць тыя, што баяцца Госпада, што вечная
міласьць Ягоная.
5 Я заклікаў Госпада ў бядзе: Гасподзь пачуў мяне і
паставіў мяне на шырокім месцы.
6 Гасподзь са мною; Не буду баяцца: што зробіць мне
чалавек?
7 Гасподзь мае долю з тымі, што дапамагаюць мне;
8 Лепей спадзявацца на Госпада, чым спадзявацца на
чалавека.
9 Лепей спадзявацца на Госпада, чым спадзявацца на
князёў.
10 Усе народы атачылі мяне, але імем Госпада я
зьнішчу іх.
11 Яны акружылі мяне; і яны атачылі мяне, але імем
Госпада я зьнішчу іх.
12 Яны акружылі мяне, як пчолы; яны патухлі, як агонь
у цернях, бо імем Госпада я зьнішчу іх.
13 Ты моцна ўдарыў мяне, каб я ўпаў, але Гасподзь
дапамог мне.
14 Гасподзь - сіла мая і песьня, і Ён стаўся маім
выратаваньнем.
15 Голас радасьці і збаўленьня ў жытлішчах праведных:
правая рука Госпада робіць сілу.
16 Правіца Госпадняя ўзвышаецца, правіца Госпадняя
робіць сілу.
17 Не памру, а буду жыць і абвяшчаю дзеі Госпаднія.
18 Цяжка пакараў мяне Гасподзь, але сьмерці не аддаў
мяне.
19 Адчыніце мне брамы праўды: я ўвайду ў іх і буду
славіць Госпада.
20 Гэта брама Госпадняя, у якую ўвойдуць праведнікі.
21 Слаўлю Цябе, бо Ты пачуў мяне і стаўся мне
выратаваньнем.
22 Камень, ад якога адмовіліся будаўнікі, стаўся
вуглавым каменем.
23 Гэта ад Госпада; гэта дзіўна ў нашых вачах.
24 Вось дзень, які стварыў Гасподзь; будзем цешыцца і
весяліцца з гэтага.
25 Ратуй цяпер, Госпадзе: Госпадзе, пашлі дабрабыт.
26 Дабраславёны, Хто ідзе ў імя Госпадняе: мы
дабраславілі вас з дома Госпадняга.
27 Бог ёсьць Гасподзь, Які асьвятліў нас; прывяжыце
ахвяру вяровкамі да рагоў ахвярніка.
28 Ты Бог мой, і буду славіць Цябе; Ты Бог мой,
узьвялічу Цябе.
29 Дзякуйце Госпаду; бо Ён добры, бо вечная міласьць
Ягоная.

РАЗДЗЕЛ 119

1 АЛЭФ. Дабрашчасныя беззаганныя ў дарозе, якія
ходзяць паводле закону Госпадняга.
2 Дабрашчасныя тыя, што захоўваюць сьведчаньні
Ягоныя і ўсім сэрцам шукаюць Яго.
3 Яны таксама не робяць беззаконня: ходзяць шляхамі
Ягонымі.
4 Ты загадаў нам старанна захоўваць наказы Твае.
5 О, калі б дарогі мае былі скіраваныя, каб захоўваць
пастановы Твае!
6 Тады ня буду я саромецца, калі буду шанаваць усе
запаведзі Твае.
7 Праслаўлю Цябе ў шчырым сэрцы, калі навучуся
судам праўды Твоей.
8 Буду захоўваць пастановы Твае: не пакідай мяне
зусім.
9 БЭТ. Чым ачысьціць малады чалавек дарогу сваю?
трымаючыся гэтага паводле слова Твайго.
10 Усім сэрцам маім я шукаў Цябе: не дай мне
адхіліцца ад запаведзяў Тваіх.
11 Слова Твае я схаваў у сэрцы маім, каб не грашыць
супроць Цябе.
12 Дабраславёны Ты, Госпадзе; навучы мяне
пастановам Тваім.
13 Вуснамі маімі я абвяшчаў усе суды вуснаў Тваіх.
14 Я цешыўся дарогаю сьведчаньняў Тваіх, як усім
багацьцем.
15 Буду разважаць аб запаведзях Тваіх і паважаць
шляхі Твае.
16 Запаветамі Тваімі буду цешыцца, слова Твайго не
забуду.

17 ГІМЕЛЬ. Учыні літасціва рабу Твайму, каб я быў жывы і трымаў слова Тваё.
18 Адкрый вочы мае, каб я мог бачыць цуды закону Твайго.
19 Я прыхадзень на зямлі: не хавай ад мяне запаведзяў Тваіх.
20 Душа мая гнецца ад вечнай тугі па судах Тваіх.
21 Ты дакараў праклятых ганарыстых, якія адступаюцца ад запаведзяў Тваіх.
22 Адвядзі ад мяне ганьбу і пагарду; бо я захаваў сьведчаньні Твае.
23. І князі сядзелі і гаварылі на мяне, а раб Твой разважаў пра пастановы Твае.
24 І сьведчаньні Твае - мая асалода і дарадцы мае.
25 ДАЛЕТ. Душа мая да пылу прыліпла: паводле слова Твайго ажыві мяне.
26 Я абвясьціў шляхі мае, і Ты пачуў мяне; навучы мяне пастановам Тваім.
27 Дай мне зразумець дарогу загадаў Тваіх, і буду гаварыць пра цуды Твае.
28 Душа мая растае ад тугі: умацуй мяне паводле слова Твайго.
29 Адхіні ад мяне дарогу хлусьні і дай мне закон Твой з міласьці.
30 Я выбраў дарогу праўды: суды Твае паклаў перад сабою.
31 Я трымаюся сьведчаньняў Тваіх: Госпадзе, не пасаромі мяне.
32 Пабягу дарогаю запаведзяў Тваіх, калі Ты пашырыш сэрца маё.
33 ЁН. Навучы мяне, Госпадзе, шляхам пастановаў Тваіх; і я буду трымаць яго да канца.
34 Дай мне розум, і я буду захоўваць закон Твой; так, я буду назіраць гэта ўсім сэрцам.
35 Пакінь мяне сьцежкаю запаведзяў Тваіх; бо ў гэтым я цешуся.
36 Схілі сэрца маё да сьведчаньняў Тваіх, а не да хцівасьці.
37 Адвярні вочы мае ад марнасьці; і ажыві мяне на дарозе Тваёй.
38 Умацуй слова Тваё рабу Твайму, які аддадзены страху Твайму.
39 Адвярні ганьбу маю, якой баюся, бо добрыя суды Твае.
40 Вось, я прагнуў наказаў Тваіх: ажыві мяне ў праўдзе Тваёй.
41 VAU. Няхай прыйдзе на мяне міласэрнасць Твая, Госпадзе, збаўленне Тваё паводле слова Твайго.
42 Дык я буду мець чым адказаць таму, хто ганіць мяне, бо я спадзяюся на слова Тваё.
43 І не адрывай слова праўды з вуснаў маіх зусім; бо я спадзяюся на суды Твае.
44. І буду я захоўваць закон Твой заўсёды на векі вечныя.
45 І буду хадзіць на волі, бо шукаю наказаў Тваіх.
46 Я буду гаварыць аб сьведчаньнях Тваіх перад царамі і ня буду саромецца.
47 І буду цешыцца запаведзямі Тваімі, якія я палюбіў.
48 Узьнясу рукі мае да запаведзяў Тваіх, якія я палюбіў; і буду разважаць аб пастановах Тваіх.
49 ЗАІН. Успомні слова да раба Твайго, на якое Ты даў мне спадзявацца.
50 Гэта суцяшэнне маё ў пакутах маіх, бо слова Тваё ажывіла мяне.
51. Гардзейцы моцна пасьмяяліся зь мяне, але я не адступіўся ад закону Твайго.
52 Я ўспомніў суды Твае спрадвечныя, Госпадзе; і суцешыў сябе.
53 Жах агарнуў мяне ад бязбожнікаў, якія пакінулі закон Твой.
54 Статуты Твае былі мне песьнямі ў доме вандровак маіх.
55 Я ўспомніў імя Тваё, Госпадзе, уначы і захаваў закон Твой.
56 Гэта я меў, бо захоўваў наказы Твае.
57 ЧЭТ. Ты доля мая, Госпадзе; я сказаў, што буду захоўваць словы Твае.
58 Ад усяго сэрца прасіў я Цябе: будзь міласэрны нада мною паводле слова Твайго.
59 Я разважаў пра шляхі мае і зьвярнуў ногі мае да сьведчаньняў Тваіх.
60 Спяшаўся я і не марудзіў, каб выканаць запаведзі Твае.
61 Зграі бязбожнікаў абрабавалі мяне, але я не забыўся закону Твайго.
62 Апоўначы ўстану, каб славіць Цябе за суды праведныя Твае.
63 Я сябар усіх, што баяцца Цябе і захоўваюць наказы Твае.
64 Зямля поўная міласэрнасьці Тваёй, Госпадзе, навучы мяне пастановам Тваім.
65 ТЭТ. Ты добра ўчыніў рабу Твайму, Госпадзе, паводле слова Твайго.
66 Навучы мяне розуму і веды, бо я паверыў запаведзям Тваім.
67 Перш чым пакутаваць, я блукаў, а цяпер захаваў слова Тваё.
68 Ты добры і робіш дабро; навучы мяне пастановам Тваім.
69 Пыхліўцы выкавалі на мяне хлусьню, але я ўсім сэрцам буду захоўваць наказы Твае.
70 Сэрца іхняе, як тлушч; але я цешуся законам Тваім.
71. Добра мне, што я пацярпеў; каб навучыцца Тваім пастановам.
72 Закон вуснаў Тваіх лепш мне за тысячы золата і срэбра.
73 JOD. Рукі Твае стварылі мяне і стварылі мяне: уразумі мяне, каб я навучыўся запаведзям Тваім.
74 Тыя, што баяцца Цябе, узрадуюцца, убачыўшы мяне; бо я спадзяюся на слова Тваё.
75 Ведаю, Госпадзе, што суды Твае справядлівыя, і што Ты ў праўдзе пакараў мяне.
76 Няхай міласэрнасьць Твая будзе мне суцяшэньнем, паводле слова Твайго рабу Твайму.
77 Няхай прыйдзе на мяне міласэрнасць Твая, і буду жыць, бо закон Твой - суцяшэнне маё.
78 Хай пасаромеюцца ганарыстыя; бо яны абыходзіліся са мною без прычыны, але я буду разважаць пра наказы Твае.
79 Няхай зьвярнуцца да мяне тыя, што баяцца Цябе, і тыя, што ведаюць сьведчаньні Твае.
80 Няхай сэрца маё будзе здаровым у пастановах Тваіх; каб мне не было сорамна.

81 САРН. Душа мая знемагае ад выратаваньня Твайго, але спадзяюся на слова Тваё.
82 Вочы мае чакаюць слова Твайго, кажучы: калі Ты пацешыш мяне?
83 Бо я стаўся, як мех у дыме; але пастановаў Тваіх не забываю.
84 Колькі дзён рабу Твайму? калі Ты ўчыніш суд над тымі, што перасьледуюць мяне?
85 Ганарыстыя выкапалі мне ямы, якія не паводле закону Твайго.
86. Усе запаведзі Твае верныя; дапамажы мне.
87 Яны ледзь не знішчылі мяне на зямлі; але я не пакідаў наказаў Тваіх.
88 Ажыві мяне паводле міласьці Тваёй; так буду захоўваць сьведчаньне вуснаў Тваіх.
89 ЛАМЕД. Навекі, Госпадзе, слова Тваё ўмацавана ў небе.
90 Вернасьць Твая ва ўсе роды: Ты ўмацаваў зямлю, і яна трывае.
91 Яны жывуць сёньня паводле пастановаў Тваіх, бо ўсе слугі Твае.
92 Калі б закон Твой не быў маёй асалодай, дык загінуў бы я ў пакутах маіх.
93 Навекі не забуду наказаў Тваіх, бо імі Ты ажывіў мяне.
94 Я Твой, ратуй мяне; бо я шукаў наказаў Тваіх.
95 Мяне чакаюць бязбожнікі, каб загубіць мяне, але я буду разглядаць сьведчаньні Твае.
96 Я бачыў канец усякай дасканаласці, але запаведзь Твая вельмі шырокая.
97 МЕМ. О, як я люблю закон Твой! гэта мая медытацыя ўвесь дзень.
98 Запаведзямі Тваімі Ты зрабіў мяне мудрэйшым за ворагаў маіх, бо яны заўсёды са мною.
99 Я больш разумны за ўсіх маіх настаўнікаў, бо сьведчаньні Твае - разважаньні мае.
100 Я разумею больш за старых, бо захоўваю наказы Твае.
101 Я ўтрымліваў ногі мае ад усякага благога шляху, каб захаваць слова Тваё.
102. Не адступіўся ад судоў Тваіх, бо Ты навучыў мяне.
103 Якія салодкія словы Твае для майго густу! так, саладзей мёду для вуснаў маіх!
104 Запаведзямі Тваімі я здабываю розум, таму ненавіджу ўсякую дарогу ілжывую.
105 манашка. Слова Тваё — сьветач нагам маім і сьвятло сьцежцы маёй.
106 Я прысягнуў і выканаю, што буду захоўваць суды Твае праведныя.
107 Я вельмі пакутую: ажыві мяне, Госпадзе, паводле слова Твайго.
108. Прымі, Госпадзе, добраахвотныя ахвяры вуснаў маіх і навучы мяне судам Тваім.
109 Душа мая заўсёды ў руцэ маёй, але закону Твайго не забываю.
110 Бязбожнікі паставілі на мяне сетку, але я не адхіляўся ад наказаў Тваіх.
111 Сьведчаньні Твае ўзяў я ў спадчыну навекі, бо яны - радасьць сэрца майго.
112 Я схіліў сэрца маё выконваць пастановы Твае заўсёды да канца.
113 САМЕЧ. Ненавіджу марныя думкі, а закон Твой люблю.
114 Ты мой сховішча і мой шчыт; на слова Тваё спадзяюся.
115 Адыдзіце ад мяне, злачынцы, бо я буду захоўваць запаведзі Бога майго.
116 Умацуй мяне паводле слова Твайго, каб я мог жыць, і не дай мне пасароміцца надзеі маёй.
117 Падтрымай мяне, і я буду ў бяспецы, і буду заўсёды шанаваць пастановы Твае.
118 Ты патаптаў усіх, што адступіліся ад пастановаў Тваіх, бо падман іхні - хлусьня.
119 Ты зьнішчаеш усіх бязбожных з зямлі, як шлак; таму я люблю сьведчаньні Твае.
120 Цела маё дрыжыць ад страху перад табою; і я баюся судоў Тваіх.
121 AIN. Я чыніў суд і праўду: не пакідайце мяне прыгнятальнікам маім.
122 Будзь парукай за раба Твайго на дабро;
123 Вочы мае чэмнеюць па збаўленьні Тваім і па слове праўды Тваёй.
124 Зрабі рабу Твайму паводле міласьці Тваёй і навучы мяне пастановам Тваім.
125 Я твой слуга; уразумі мяне, каб я ведаў сьведчаньні Твае.
126 Час Табе, Госпадзе, працаваць, бо зьнішчылі закон Твой.
127 Таму больш за золата люблю запаведзі Твае; ды, вышэй чыстага золата.
128 Таму я лічу ўсе наказы Твае адносна ўсіх справядлівымі; і я ненавіджу кожны ілжывы шлях.
129 ПЭ. Дзівосныя сьведчаньні Твае, таму душа мая захоўвае іх.
130 Уваход слоў Тваіх асвятляе; яно дае разуменне простым.
131 Я адкрыў вусны мае і задыхаўся, бо прагнуў загадаў Тваіх.
132 Паглядзі на мяне і будзь міласэрны нада мною, як Ты рабіў з тымі, што любяць імя Тваё.
133 Умацуй крокі мае ў слове Тваім, і няхай ніякае беззаконьне не пануе нада мною.
134 Вызвалі мяне ад прыгнёту чалавечага, і буду захоўваць наказы Твае.
135. Зазьзяй абліччам Тваім над рабом Тваім; і навучы мяне пастановам Тваім.
136 Рэкі вод цякуць па вачах маіх, бо яны не захоўваюць закону Твайго.
137 ЦАДЗІ. Праведны Ты, Госпадзе, і справядлівыя суды Твае.
138 Сьведчаньні Твае, якія Ты наказаў, справядлівыя і вельмі верныя.
139 Руплівасьць мая зьядае мяне, бо ворагі мае забылі словы Твае.
140 Слова Тваё вельмі чыстае, таму і любіць яго раб Твой.
141 Малы я і пагарджаны, але не забываю наказаў Тваіх.
142 Праўда Твая - праўда вечная, і закон Твой - праўда.
143 Бяда і туга ахапілі мяне, але запаведзі Твае - асалода мая.
144 Праўда сьведчаньняў Тваіх навечна: уразумі мяне, і буду жыць.

145 КОРН. Я плакаў усім сэрцам; пачуй мяне, Госпадзе: пастановы Твае захаваю.
146 Я клікаў цябе; выратуй мяне, і я буду захоўваць сьведчаньні Твае.
147 Раніцы я не даваў і клікаў: на слова Тваё спадзяваўся.
148 Вочы мае ад начных вартаў, каб я разважаў у слове Тваім.
149 Па міласэрнасьці Тваёй пачуй голас мой; паводле суду Твайго, Госпадзе, ажыві мяне.
150. Набліжаюцца тыя, што шукаюць ліха, далёкія яны ад закону Твайго.
151 Ты блізка, Госпадзе; і ўсе запаведзі Твае праўда.
152 Аб сьведчаньнях Тваіх я ведаю з даўніх часоў, што Ты ўмацаваў іх навекі.
153 РЭШ. Паглядзі на гора маё і выбаў мяне, бо закону Твайго не забываю.
154 Заступіся за справу маю і выбаў мяне, ажыві мяне паводле слова Твайго.
155 Далёкае выратаваньне ад бязбожных, бо яны не шукаюць пастановаў Тваіх.
156 Вялікая міласэрнасьць Твая, Госпадзе; паводле судоў Тваіх ажыві мяне.
157 Шмат ганіцеляў маіх і ворагаў маіх; але я не адхіляюся ад сьведчаньняў Тваіх.
158 Я глядзеў на злачынцаў і засмуціўся; бо яны не захавалі слова Твайго.
159 Паглядзі, як я люблю наказы Твае: ажыві мяне, Госпадзе, паводле міласьці Тваёй.
160 Слова Тваё праўдзівае ад пачатку, і кожны суд праўды Тваёй трывае вечна.
161 ШЧЫН. Князі гналі мяне без прычыны, але сэрца маё баіцца слова Твайго.
162 Радуюся слову Твайму, як знайшоўшы вялікую здабычу.
163 Хлусьню ненавіджу і агіджуся, а закон Твой люблю.
164 Сем разоў на дзень слаўлю Цябе за суды праўды Твае.
165 Вялікі мір у тых, хто любіць закон Твой, і нішто не спакушае іх.
166. Спадзяюся, Госпадзе, на выратаваньне Тваё і выконваю запаведзі Твае.
167. Душа мая захавала сьведчаньні Твае; і я іх вельмі люблю.
168 Запаветы Твае і сьведчаньні Твае захоўваю, бо ўсе дарогі мае перад Табою.
169 TAU. Няхай дойдзе енк мой перад абліччам Тваім, Госпадзе; уразумі мяне паводле слова Твайго.
170 Няхай прыйдзе маленьне маё да аблічча Твайго: выбаў мяне паводле слова Твайго.
171 Вусны мае вымавяць хвалу, калі Ты навучыў мяне пастановам Тваім.
172 Мой язык будзе абвяшчаць слова Тваё, бо ўсе запаведзі Твае - праўда.
173 Няхай рука Твая дапаможа мне; бо я выбраў наказы Твае.
174 Я прагнуў выратаваньня Твайго, Госпадзе; і закон Твой - асалода мая.
175 Хай жыве душа мая і будзе славіць Цябе; і хай дапамогуць мне суды Твае.
176 Я заблукаў, як авечка заблудзілася; шукай раба Твайго; бо не забываю запаведзяў Тваіх.

РАЗДЗЕЛ 120

1 (Песня ступеняў.) У бядзе маёй я клікаў да Госпада, і Ён пачуў мяне.
2 Выратуй, Госпадзе, душу маю ад вуснаў ілжывых і ад языка падступнага.
3 Што дадуць табе? ці што табе зробяць, язык ілжывы?
4 Вострыя стрэлы моцных з вугольлям ядлоўцу.
5 Гора мне, што я жыву ў Месэху, што жыву ў намётах Кедарскіх!
6 Душа мая доўга жыла з тым, хто ненавідзіць мір.
7 Я за мір, але калі я кажу, яны за вайну.

РАЗДЗЕЛ 121

1 (Песня ступеняў.) Падыму вочы мае да пагоркаў, адкуль прыйдзе дапамога мая.
2 Дапамога мая ад Госпада, Які стварыў неба і зямлю.
3 Ён не дасць пахіснуцца назе тваёй;
4 Вось, той, хто вартаўнік Ізраіля, не задрэме і не засне.
5 Гасподзь - ахоўнік твой, Гасподзь - цень твой па правую руку тваю.
6 Не паб'е цябе сонца ўдзень, ні месяц уначы.
7 Ад усякага ліха ахоўвае цябе Гасподзь, ахоўвае душу тваю.
8 Гасподзь захавае твой выхад і твой уваход ад гэтага часу і навекі.

РАЗДЗЕЛ 122

1 (Песня аб ступенях Давіда.) Я ўзрадаваўся, калі сказалі мне: пойдзем у дом Гасподні.
2 Ногі нашы стануць у брамах тваіх, Ерусаліме.
3 Ерусалім пабудаваны як горад, які зьліты разам:
4 Куды ўзыходзяць плямёны, плямёны Гасподнія, да сьведчаньня Ізраіля, каб славіць імя Гасподняе.
5 Бо там пастаўлены троны суду, троны дому Давідавага.
6 Маліцеся за супакой Ерусаліму: посьпех будзе тым, хто любіць цябе.
7 Спакой у сценах тваіх і дабрабыт у палацах тваіх.
8 Дзеля братоў маіх і сяброў маіх скажу цяпер: супакой табе!
9 Дзеля дома Госпада Бога нашага буду шукаць табе дабра.

РАЗДЗЕЛ 123

1 (Песня ступеняў.) Да Цябе ўздымаю вочы мае, Ты, што жывеш у нябёсах.
2 Вось, як вочы слуг глядзяць на рукі гаспадароў іхніх, і як вочы дзяўчыны - на рукі гаспадыні яе; дык вочы нашыя зьвяртаюцца да Госпада, Бога нашага, пакуль Ён зьлітуецца над намі.
3 Зьмілуйся над намі, Госпадзе, зьмілуйся над намі, бо мы насычаны пагардай.
4 Душа наша напоўнена пагардай спакойных і пагардай ганарыстых.

РАЗДЗЕЛ 124

1 (Песня аб ступенях Давіда.) Калі б не Гасподзь быў з намі, хай скажа цяпер Ізраіль;
2 Калі б ня Гасподзь быў з намі, калі людзі паўсталі на нас,
3 Тады яны хутка праглынулі нас, калі запалаў на нас гнеў іхні.
4 Тады залілі нас воды, паток пераплыў душы нашыя;
5 Тады гордыя воды пайшлі над нашай душой.
6 Дабраславёны Гасподзь, Які не аддаў нас на здабычу іхнім зубам.
7 Душа наша вырвалася, як птушка, з пасткі лаўцоў: сетка разарвалася, і мы ўратаваліся.
8 Дапамога наша ў імя Госпада, Які стварыў неба і зямлю.

РАЗДЗЕЛ 125

1 (Песня ступеняў.) Тыя, што спадзяюцца на СПАДАРА, будуць як гара Сіён, якая не зрушыцца, але стаіць вечна.
2 Як горы вакол Ерусаліма, так Гасподзь вакол народу Свайго ад гэтага часу і навекі.
3 Бо жазло бязбожніка не спачне з доляй праведнага; каб праведнік не працягнуў рук сваіх да беззаконня.
4 Рабі дабро, Госпадзе, добрым і шчырым сэрцам.
5 А тых, што зьвярнуліся на крывыя дарогі свае, вывядзе Гасподзь разам зь беззаконьнікамі, але мір Ізраілю.

РАЗДЗЕЛ 126

1 (Песня ступеняў.) Калі Гасподзь вярнуў палон Сіёна, мы былі падобныя да тых, што мараць.
2 Тады вусны нашыя напоўніліся сьмехам і язык наш сьпевам; тады казалі сярод народаў: Вялікае ўчыніў ім Гасподзь.
3 Вялікае ўчыніў нам Гасподзь; чаму мы рады.
4 Вярні, Госпадзе, палон наш, як патокі на поўдні.
5 Хто сее са слязамі, пажне з радасцю.
6 Той, хто ідзе і плача, нясучы каштоўнае насенне, вернецца з радасцю, несучы з сабою снапы свае.

РАЗДЗЕЛ 127

1 (Ступенная песня для Саламона.) Калі Гасподзь не пабудуе дома, дарэмна працуюць будаўнікі яго; калі Гасподзь не ахоўвае горада, дарма вартаўнік будзіць.
2 Дарэмна вам рана ўставаць, позна сядзець, есьці хлеб смутку, бо так Ён дае сон каханаму свайму.
3 Вось, спадчына Госпада - дзеці, і ўзнагарода Яму - плод улоньня.
4 Як стрэлы ў руцэ моцнага; так і дзеці моладзі.
5 Шчасьлівы чалавек, у якога напоўнены імі калчан: яны ня будуць пасаромленыя, але будуць гаварыць з ворагамі ў браме.

РАЗДЗЕЛ 128

1 (Песня ступеняў.) Дабрашчасны кожны, хто баіцца Госпада; што ходзіць шляхамі Ягонымі.
2 Бо ты будзеш есьці працу рук тваіх: шчасьлівы будзеш, і добра будзе табе.
3 Жонка твая будзе, як пладавітая вінаградная лаза, каля дома твайго;
4 Вось, так дабраславёны будзе чалавек, які баіцца Госпада.
5 Дабраславіць цябе Гасподзь зь Сіёна, і ты будзеш бачыць дабро Ерусаліма ва ўсе дні жыцьця твайго.
6 І ўбачыш сыноў сыноў тваіх, і мір Ізраілю.

РАЗДЗЕЛ 129

1 (Песьня ступеней.) Шмат разоў угнеталі яны мяне зь маладосьці маёй; няхай цяпер скажа Ізраіль:
2 Шмат разоў уціскалі яны мяне з маладосьці маёй, але не адолелі мяне.
3 На маёй сьпіне аралі аралі, рабілі доўгія барозны свае.
4 Праведны Гасподзь: путы бязбожных разарваў.
5 Хай пасаромеюцца і вернуцца назад усе, што ненавідзяць Сіён.
6 Няхай яны будуць, як трава на дахах, якая сохне, перш чым вырасьце;
7 Якім касілец не напаўняе рукі сваёй; ані той, хто вяжа снапы, не бярэ пазуху сваю.
8 І праходзячыя не кажуць: дабраславеньне Господнае на вас! дабраслаўляем вас у імя Госпада.

РАЗДЗЕЛ 130

1 (Песня ступеняў.) З глыбіні я клічу Цябе, Госпадзе.
2 Пачуй, Госпадзе, голас мой: хай будуць вушы Твае ўважлівыя да голасу маленьня майго.
3 Калі Ты, Госпадзе, будзеш заўважаць беззаконьні, Госпадзе, хто ўстоіць?
4 Але ў цябе дараванне, каб цябе баяліся.
5 Спадзяюся на Госпада, спадзяецца душа мая, і на слова Яго спадзяюся.
6 Душа мая спадзяецца на Госпада больш, чым тыя, што вартуюць раніцы;
7 Няхай спадзяецца Ізраіль на Госпада, бо ў Госпада міласэрнасьць і вялікае адкупленьне ў Яго.
8 І Ён выбавіць Ізраіля ад усіх беззаконьняў ягоных.

РАЗДЗЕЛ 131

1 (Песня ступеняў Давіда.) ГОСПАДЗЕ, сэрца маё не ўзвышаецца, і вочы мае не ўзвышаюцца;
2 Сапраўды, я паводзіў сябе і супакойваўся, як дзіця, адлучанае ад маці; душа мая, як дзіця, аднятае ад грудзей.
3 Хай спадзяецца Ізраіль на Госпада ад гэтага часу і навекі.

РАЗДЗЕЛ 132

1 Песня градусаў. Успомні, Госпадзе, Давіда і ўсе пакуты ягоныя:
2 Як ён прысягнуў Госпаду і прысягнуў Богу моцнаму Якава;
3 Не ўвойду я ў скінію дома майго і не ўзыду на ложак мой;
4 Не дам сну вачам маім і дрымоты павекам маім,

5 пакуль не знайду месца Госпаду, жытлішча магутнаму Богу Якава.
6 Вось, мы чулі пра гэта ў Эфраце, мы знайшлі яго ў палях лясных.
7 Мы ўвойдзем у жытлы Ягоныя, паклонімся падножжу ног Ягоных.
8 Устань, Госпадзе, у спачын Твой; ты і каўчэг сілы Тваёй.
9 Няхай сьвятары твае апрануцца ў праўду; і хай радуюцца сьвятыя Твае.
10 Дзеля Давіда, раба Твайго, не адвярні аблічча памазанца Твайго.
11 Гасподзь прысягнуў Давіду ў праўдзе; ён не адвернецца ад яго; З плёну цела твайго пасаджу на троне тваім.
12 Калі сыны твае будуць захоўваць запавет Мой і сьведчаньне Маё, якому Я навучу іх, дык і сыны іхнія будуць сядзець на троне тваім вечна.
13 Бо Гасподзь выбраў Сіён; ён пажадаў яго для свайго жытла.
14 Гэта адпачынак мой навекі: тут буду жыць; бо я жадаў гэтага.
15 Дабраслаўлю багата харчам ягоным, хлебам накармлю ўбогіх ягоных.
16 І сьвятароў яе апрану ў выратаваньне, і сьвятыя яе ўсклікнуць ад радасьці.
17 Там распусьціць рог Давідаў, паставіў сьветач памазаніку Майму.
18 Ворагаў яго апрану ў сорам, а на ім расквітнее вянок ягоны.

РАЗДЗЕЛ 133

1 (Песня ступеняў Давіда.) Вось, як добра і як прыемна жыць братам у адзінстве!
2 Гэта як каштоўнае міра на галаве, якое сьцякае на бараду, на бараду Аарона, якое сыходзіць на край вопраткі ягонай;
3 Як раса Гермона і як раса, што сышла на горы Сіёнскія, бо там СПАДАР загадаў дабраславеньне і жыцьцё вечнае.

РАЗДЗЕЛ 134

1 (Песня ступеняў.) Вось, дабраславіце Госпада, усе слугі Гасподнія, што ўначы стаіце ў доме Гасподнім.
2 Узьніміце рукі вашыя ў сьвятыні і дабраславіце Госпада.
3 Дабраславіць цябе з Сіёна Гасподзь, Які стварыў неба і зямлю.

РАЗДЗЕЛ 135

1 Хваліце Госпада. Хваліце імя Госпада; слаўце Яго, слугі Гасподнія.
2 Вы, што стаіце ў доме Гасподнім, у дварах дома Бога нашага,
3 Хвалеце Госпада; бо добры Гасподзь: сьпявайце імя Яго; бо гэта прыемна.
4 Бо Гасподзь выбраў Якуба Сабе і Ізраіля - скарбніцай Сябе.
5 Бо я ведаю, што вялікі Гасподзь і што Гасподзь наш вышэй за ўсіх багоў.
6 Усё, што хацеў Гасподзь, Ён рабіў на небе і на зямлі, у морах і ва ўсіх глыбінях.
7 Ён падымае пары ад канцоў зямлі; ён стварае маланкі для дажджу; ён выводзіць вецер са скарбніц сваіх.
8 Які пабіў першынцаў Егіпта, ад чалавека да быдла.
9 Які паслаў знакі і цуды сярод цябе, Егіпце, на фараона і на ўсіх слуг ягоных.
10 Які пабіў вялікія народы і забіў моцных каралёў;
11 Сігона, цара Амарэйскага, і Ога, цара Васанскага, і ўсіх царстваў Ханаанскіх,
12 І аддаў зямлю іхнюю ў спадчыну, у спадчыну народу Свайму Ізраілю.
13 Імя Тваё, Госпадзе, вечна; і памяць Твая, Госпадзе, ва ўсе роды.
14 Бо Гасподзь будзе судзіць народ Свой і пашкадуе рабоў Сваіх.
15 Ідалы паганаў - срэбра і золата, справа рук чалавечых.
16 Яны маюць вусны, але не гавораць; вочы маюць, але ня бачаць;
17 Маюць вушы, але ня чуюць; і няма дыханьня ў вуснах іхніх.
18 Да іх падобныя тыя, што ствараюць іх, і кожны, хто спадзяецца на іх.
19 Дабраславіце Госпада, доме Ізраілеў; дабраславіце Госпада, доме Ааронаў!
20 Дабраславіце Госпада, доме Лявіяў;
21 Дабраславёны Гасподзь ад Сіёна, які жыве ў Ерусаліме. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 136

1 Слаўце Госпада; бо Ён добры, бо вечная міласьць Ягоная.
2 Дзякуйце Богу багоў, бо вечная міласьць Ягоная.
3 Слаўце Госпада ўладароў, бо вечная міласьць Ягоная.
4 Таму, хто адзін творыць вялікія цуды, бо вечная міласьць Ягоная.
5 Таму, хто стварыў нябёсы мудрасьцю, бо вечная міласьць Ягоная.
6 Таму, хто раскінуў зямлю над водамі, бо вечная міласьць Ягоная.
7 Таму, хто стварыў сьвятла вялікія, бо вечная міласьць Ягоная.
8 Сонца, каб панавала ўдзень, бо вечная ласка Ягоная.
9 Месяц і зоркі, каб панавалі ўначы, бо вечная міласьць Ягоная.
10 таму, хто пабіў Егіпет у першынцах іхніх, бо вечная міласьць Ягоная;
11 І вывеў Ізраіля з асяродзьдзя іх, бо вечная міласьць Ягоная.
12 Рукою моцнаю і мышцаю высокаю, бо вечная міласьць Ягоная.
13 Таму, хто падзяліў Чырвонае мора на часткі, бо вечная ласка Ягоная.
14 і правёў Ізраіля пасярод яго, бо вечная міласьць Ягоная.
15 І скінуў фараона і войска ягонае ў Чырвонае мора, бо вечная міласьць Ягоная.

16 Таму, хто вёў свой народ праз пустыню, бо вечная міласьць Ягоная.
17 Таму, хто пабіваў вялікіх каралёў, бо вечная міласэрнасьць Ягоная.
18 і забіў славутых цароў, бо вечная міласьць Ягоная;
19 Сігон, цар Амарэйскі, бо вечная ласка Ягоная.
20 і Ога, цара Васанскага, бо вечная ласка Ягоная;
21 і аддаў зямлю іхнюю ў спадчыну, бо вечная міласьць Ягоная.
22 Наследства Ізраілю, рабу Свайму, бо вечная міласьць Ягоная.
23 Які ўспомніў нас у пакорнасьці нашай, бо вечная міласьць Ягоная;
24 І адкупіў нас ад ворагаў нашых, бо вечная міласьць Ягоная.
25 Які дае ежу ўсякай плоці, бо вечная міласьць Ягоная.
26 Дзякуйце Богу нябёсаў, бо вечная міласьць Ягоная.

РАЗДЗЕЛ 137

1 Ля рэкаў Вавілонскіх, там мы сядзелі і плакалі, успамінаючы Сіён.
2 Мы павесілі арфы нашы на вербах пасярод яго.
3 Бо там патрабавалі ад нас песьні тыя, што вывелі нас у палон; і тыя, што марнавалі нас, патрабавалі ад нас весялосці, кажучы: "Спявайце нам адну з песень Сіёна".
4 Як мы будзем сьпяваць песьню Госпаду ў чужой зямлі?
5 Калі я забуду цябе, Ерусаліме, хай забудзе правіца мая хітрасьць сваю.
6 Калі я не памятаю пра цябе, хай язык мой прыліпне да небясьпекі маёй; калі я не стаўлю Ерусалім вышэй за галоўную радасць маю.
7 Успомні, Госпадзе, сыноў Эдома ў дзень Ерусаліма; якія сказаў: разбурайце, разбурайце да падмурка яго.
8 Дачка Вавілона, якая павінна быць знішчана; шчаслівы той, хто ўзнагародзіць цябе за тое, што ты служыў нам.
9 Шчаслівы, хто возьме і разаб'е дзяцей тваіх аб камяні.

РАЗДЗЕЛ 138

1 (Псальма Давіда.) Ад усяго сэрца буду славіць Цябе, перад багамі пяю Табе.
2 Паклонюся ў сьвятым храме Тваім і праслаўлю імя Тваё за міласьць Тваю і за праўду Тваю, бо Ты ўзвысіў слова Тваё над усім імем Тваім.
3 У той дзень, калі я клікаў, Ты пачуў мяне і ўмацаваў мяне сілаю ў душы маёй.
4 Праславяць Цябе, Госпадзе, усе цары зямлі, калі пачуюць словы вуснаў Тваіх.
5 І будуць сьпяваць на шляхах Госпадніх, бо вялікая слава Госпадняя.
6 Хоць СПАДАР высокі, але паважае пакорлівых, а ганарлівых Ён здалёк пазнае.
7 Хоць я іду сярод бяды, Ты ажывіш мяне; працягнеш руку Тваю супроць гневу ворагаў маіх, і правіца Твая выратуе мяне.
8 Гасподзь выканае тое, што датычыць мяне; міласьць Твая, Госпадзе, навекі; не пакідай дзеяў рук Тваіх.

РАЗДЗЕЛ 139

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Госпадзе, Ты мяне даследаваў і пазнаў.
2 Ты ведаеш сядзеньне маё і паўстаньне маё, Ты здалёк разумееш думку маю.
3 Ты акружыш шлях мой і ляжаньне маё і ведаеш усе шляхі мае.
4 Бо няма слова на языку маім, але вось, Госпадзе, Ты ведаеш яго цалкам.
5 Ты акружыў мяне ззаду і сьпераду і ўсклаў на мяне руку Тваю.
6 Такое веданьне надта цудоўнае для мяне; гэта высока, я не магу дасягнуць яго.
7 Куды я пайду ад духу Твайго? ці куды мне ўцячы ад аблічча Твайго?
8 Калі я ўзыду на нябёсы, Ты там; калі пасьцелю ў пекле, вось, Ты там.
9 Калі я вазьму ранішнія крылы і пасялюся на краю мора;
10 І там рука Твая будзе весці мяне, і правіца Твая будзе трымаць мяне.
11 Калі я скажу: цемра пакрые мяне; нават ноч будзе светлая каля мяне.
12 Так, цемра не схавае ад цябе; а ноч сьвеціць, як дзень: цемра і сьвятло аднолькавыя для цябе.
13 Бо Ты валодаў нутро маім, Ты ахаваў мяне ва ўлоньні маці маёй.
14 Я буду славіць Цябе; бо я страшна і дзіўна створаны: дзівосныя справы Твае; і што душа мая добра ведае.
15 Маёмасьць мая не была схаваная ад цябе, калі я быў створаны ў таямніцы і мудрагеліста зроблены ў глыбінях зямлі.
16 Вочы твае бачылі маёмасьць маю, але недасканалую; і ў кнізе Тваёй былі запісаны ўсе члены мае, якія ўтварыліся ў працяг, калі яшчэ не было ніводнага з іх.
17 Якія ж каштоўныя для мяне думкі Твае, Божа! як вялікая іх сума!
18 Калі б я палічыў іх, іх больш, чым пяску; калі я прачынаюся, я ўсё яшчэ з табою.
19 Сапраўды, Ты, Божа, заб'еш бязбожніка; дык адыдзеце ад мяне, крывавыя.
20 Бо гавораць супраць цябе ліха, і ворагі твае марна вымаўляюць імя тваё.
21 Ці не ненавіджу я тых, што ненавідзяць Цябе, Госпадзе? і хіба я не засмучаны тымі, што паўстаюць супраць цябе?
22 Я ненавіджу іх дасканалай нянавісьцю, лічу іх сваімі ворагамі.
23 Даследуй мяне, Божа, і спазнай сэрца маё; выпрабуй мяне і спазнай думкі мае;
24 І паглядзі, ці няма на мне ліхога шляху, і вядзі мяне шляхам вечным.

РАЗДЗЕЛ 140

1 (Начальніку песень, Псальма Давіда.) Вызвалі мяне, Госпадзе, ад чалавека ліхога, захавай мяне ад чалавека гвалтоўнага;
2 Якія замышляюць у сэрцы сваім нягоды; увесь час зьбіраюцца разам на вайну.

3 Яны навастрылі языкі свае, як зьмеі; пад вуснамі іхнімі атрута. Сэлах.
4 Захавай мяне, Госпадзе, ад рук бязбожных; захавай мяне ад чалавека гвалтоўнага; якія задумалі зрынуць мой шлях.
5 Ганарыстыя схавалі для мяне сетку і вяроўкі; яны раскінулі сетку пры дарозе; яны паставілі мне джыны. Сэлах.
6 Я сказаў Госпаду: Ты Бог мой; пачуй, Госпадзе, голас маленьня майго.
7 БОЖА, Госпадзе, сіла выратаваньня майго, Ты пакрыў маю галаву ў дзень бітвы.
8 Не выконвай, Госпадзе, пажаданьняў бязбожнага; каб яны не ўзвышалі сябе. Сэлах.
9 Што тычыцца галавы тых, што атачаюць мяне, няхай пакрые злосць вуснаў іхніх.
10 Няхай упадуць на іх палаючыя вуглі, хай будуць укінутыя ў агонь; у глыбокія ямы, каб яны не ўсталі зноў.
11 Няхай не ўмацавацца на зямлі ліхаслов: зло будзе гнацца за чалавекам гвалтоўным, каб зваліць яго.
12 Я ведаю, што Гасподзь захавае справу ўбогіх і справядлівасьць бедных.
13 Праведнікі будуць славіць імя Тваё, праведныя будуць жыць перад абліччам Тваім.

РАЗДЗЕЛ 141

1 (Псальма Давіда.) Госпадзе, клічу Цябе: пасьпяшайся да мяне; прыслухайся да голасу майго, калі я клічу да Цябе.
2 Хай будзе малітва мая, як дымленьне, перад абліччам Тваім; і ўзьняцце рук маіх, як вячэрняя ахвяра.
3 Пастаў варту перад вуснамі маімі, Госпадзе; захавай дзверы вуснаў маіх.
4 Не схіляй сэрца майго ні да чаго ліхога, каб рабіць ліхі ўчынкі з людзьмі, якія чыняць беззаконьне, і няхай я ня ем іхніх прысмакаў.
5 Хай паб'е мяне праведнік; гэта павінна быць ласка: і няхай ён дакарае мяне; гэта будзе выдатны алей, які не разаб'е маёй галавы, бо яшчэ і малітва мая будзе ў іхніх бедствах.
6 Калі судзьдзі іхнія будуць скінутыя на камяністых месцах, яны пачуюць словы Мае; бо яны салодкія.
7 Косці нашы раскіданы ля вусця магілы, як калі сякуць і калочуць дровы па зямлі.
8 Але вочы мае да Цябе, БОЖА, Госпадзе; не пакідай душы маёй беднай.
9 Захавай мяне ад сетак, якія яны расставілі для мяне, і ад сетак тых, хто чыніць беззаконьне.
10 Няхай бязбожнікі ўпадуць у свае сеткі, а я ўратуюся.

РАЗДЗЕЛ 142

1 (Масхіл Давіда; Малітва, калі ён быў у пячоры.) Я клікаў Госпада голасам маім; голасам маім да Госпада маліўся я.
2 Я выліў сваю скаргу перад ім; Я паказаў яму сваю бяду.
3 Калі дух мой быў перапоўнены ўва мне, тады Ты ведаў шлях мой. На дарозе, па якой я ішоў, яны таемна паставілі мне сетку.
4 Я зірнуў на правую руку сваю і ўбачыў, і няма чалавека, які б ведаў мяне; ніхто не клапаціўся пра маю душу.
5 Я клікаў Цябе, Госпадзе: я сказаў: Ты мой прытулак і мая доля на зямлі жывых.
6 Паслухай енк мой; бо я вельмі прыніжаны: вызвалі мяне ад ганіцеляў маіх; бо яны мацнейшыя за мяне.
7 Вывядзі душу маю зь цямніцы, каб я праслаўляў імя Тваё; бо ты будзеш са мною шчодра.

РАЗДЗЕЛ 143

1 (Псальма Давіда.) Пачуй малітву маю, Госпадзе, прыслухайся да маленняў маіх: у праўдзе Тваёй адкажы мне і ў праўдзе Тваёй.
2 І не ўступай у суд з рабом Тваім, бо ніхто з жывых не апраўдаецца перад Табою.
3 Бо вораг перасьледаваў душу маю; Ён зьнішчыў жыццё маё на зямлю; Ён пасяліў мяне ў цемры, як даўно памерлых.
4 Таму дух мой ашалеў ва мне; сэрца маё ўва мне пустое.
5 Памятаю дні даўнія; Разважаю пра ўсе справы Твае; Разважаю пра справу рук Тваіх.
6 Я працягваю да Цябе рукі мае: душа мая прагне Цябе, як смаглая зямля. Сэлах.
7 Хутчэй выслухай мяне, Госпадзе: дух мой слабее; не хавай ад мяне аблічча Твайго, каб я не быў падобны да тых, што сыходзяць у магілу.
8 Раніцай дай мне пачуць міласьць Тваю; бо на Цябе спадзяюся; пакажы мне дарогу, па якой мне ісці; бо я ўзношу душу маю да Цябе.
9 Вызвалі мяне, Госпадзе, ад ворагаў маіх: да Цябе ўцякаю, каб схаваць мяне.
10 Навучы мяне выконваць волю Тваю; бо Ты Бог мой; дух Твой добры; вядзі мяне ў зямлю праведнасці.
11 Ажыві мяне, Госпадзе, дзеля імя Твайго, дзеля праўды Тваёй выведзі з бяды душу маю.
12 І зь міласэрнасьці Тваёй зьнішчы ворагаў маіх і зьнішчы ўсіх, што ўціскаюць душу маю, бо я слуга Твой.

РАЗДЗЕЛ 144

1 (Псальма Давіда.) Дабраславёны Гасподзь сіла мая, Які вучыць рукі мае ваяваць і пальцы мае ваяваць!
2 Дабрыня мая і цьвярдыня мая; мая высокая вежа і мой выратавальнік; мой шчыт і той, на каго я спадзяюся; які падпарадкоўвае мне народ мой.
3 Госпадзе, што такое чалавек, што Ты спазнаеш яго? альбо сын чалавечы, што ты робіш зь ім рахунак!
4 Чалавек падобны да марнасьці: дні ягоныя - як цень, які праходзіць.
5 Нахілі нябёсы Твае, Госпадзе, і сыдзі; дакраніся да гор, і яны задымяцца.
6 Кінь маланку і рассей іх; пусьці стрэлы Твае і зьнішчы іх.
7 Пашлі руку Тваю зверху; вызвалі мяне і вызвалі мяне ад вялікіх водаў, ад рукі дзяцей чужых;
8 чые вусны гавораць пустое, і іхняя правіца - правіца хлусьні.

9 Песьню новую запяю Табе, Божа, на псалтыры і
дзесяціструннай інструмэнце буду сьпяваць Табе.
10 Ён дае збаўленьне царам, Ён вызваляе Давіда, раба
Свайго, ад ліхога мяча.
11 Вызвалі мяне і вызвалі мяне ад рук дзяцей чужых,
вусны якіх гавораць пустое, і іхняя правіца - правіца
хлусьні.
12 Каб сыны нашыя былі, як расьліны, вырасьлі ў
маладосьці; каб дочкі нашыя былі, як вуглавыя камяні,
адшліфаваныя да падабенства палацу.
13 каб былі поўныя нашыя сьвіранкі, каб давалі ўсякі
запас, каб нашыя авечкі пладзіліся тысячамі і
дзясяткамі тысяч на вуліцах нашых;
14 каб валы нашыя былі моцныя да працы; каб не было
ні ўзлому, ні выхаду; каб на нашых вуліцах не было
нараканняў.
15 Шчасьлівы той народ, які ёсьць у такім выпадку; і
шчасьлівы той народ, у якога Гасподзь ёсьць Бог.

РАЗДЗЕЛ 145

1 (Псалом хвалы Давіда.) Праслаўлю Цябе, Божа мой,
цару; і буду дабраслаўляць імя Тваё на векі вечныя.
2 Кожны дзень буду дабраслаўляць цябе; і буду славіць
імя Тваё на векі вечныя.
3 Вялікі Гасподзь і праслаўлены; і веліч Яго
недаследная.
4 Адно пакаленьне будзе славіць дзеі Твае і абвяшчаць
магутнасьці Твае.
5 Я буду гаварыць пра слаўную славу велічы Тваёй і
пра цуды Твае.
6 І людзі будуць казаць пра моц жудасных учынкаў
Тваіх, і я абвяшчу веліч Тваю.
7 Будуць усхваляць памяць вялікай дабрыні Тваёй і
апяваць праўду Тваю.
8 Міласэрны і міласэрны Гасподзь; доўгацярплівы і
вельмі міласэрны.
9 Добры СПАДАР да ўсіх, і міласэрнасьць Яго на ўсіх
учынках Ягоных.
10 Няхай славяць Цябе, Госпадзе, усе справы Твае; і
дабраславяць цябе сьвятыя твае.
11 Будуць казаць пра славу царства Твайго і аб сіле
Тваім;
12 Каб абвясьціць сынам чалавечым магутнасьць
Ягоную і слаўную веліч Царства Ягонага.
13 Валадарства Тваё - валадарства вечнае, і
валадарства Тваё ва ўсе роды.
14 СПАДАР падтрымлівае ўсіх, што падаюць, і
падымае ўсіх, што ўпадаюць.
15 Вочы ўсіх спадзяюцца на Цябе; і ты даеш ім ежу ў
свой час.
16 Ты адкрываеш руку Тваю і насычаеш жаданне ўсяго
жывога.
17 Праведны Гасподзь ва ўсіх дарогах Сваіх і сьвяты ва
ўсіх справах Сваіх.
18 Блізкі Гасподзь да ўсіх, хто кліча Яго, да ўсіх, хто
кліча Яго ў праўдзе.
19 Ён выканае жаданне тых, што баяцца Яго, і пачуе
енк іхні і выратуе іх.
20 Гасподзь захоўвае ўсіх, хто любіць Яго, а ўсіх
бязбожных зьнішчыць.
21 Вусны мае будуць вымаўляць хвалу Госпаду, і хай
дабраслаўляе кожная плоць сьвятое імя Яго на векі
вечныя.

РАЗДЗЕЛ 146

1 Хваліце Госпада. Хвалі, душа мая, Госпада.
2 Буду славіць Госпада, пакуль жывы, буду сьпяваць
Богу майму, пакуль ёсьць.
3 Не спадзявайцеся ні на князёў, ні на сына чалавечага,
у якім няма дапамогі.
4 Выйдзе дух ягоны, ён вернецца ў зямлю сваю; у той
самы дзень гінуць думкі ягоныя.
5 Шчасьлівы той, каму дапамога Бог Якава, чыя надзея
на Госпада Бога ягонага.
6 Які стварыў неба і зямлю, мора і ўсё, што ў ім, які
вечна захоўвае праўду;
7 Які чыніць суд прыгнечаным, які дае ежу галодным.
Гасподзь вызваляе вязьняў:
8 Гасподзь адчыняе вочы сьляпым, Гасподзь падымае
схіленых, Гасподзь любіць праведнікаў.
9 Гасподзь ахоўвае чужынцаў; Сіроце і ўдаве
дапамагае, а дарогу бязбожных пераварочвае.
10 Гасподзь будзе валадарыць вечна, Бог твой, Сіёне, з
роду ў род. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 147

1 Хваліце Госпада, бо добра сьпяваць Богу нашаму; бо
гэта прыемна; і пахвала прыемная.
2 Гасподзь будуе Ерусалім, зьбірае выгнанцаў Ізраіля.
3 Ён аздараўляе зламаных сэрцам і перавязвае раны
іхнія.
4 Ён называе лік зорак; ён называе іх усіх па імёнах.
5 Вялікі наш Гасподзь і вялізная сіла; Яго розум
бясконцы.
6 Гасподзь падымае лагодных, а бязбожных кідае на
зямлю.
7 Сьпявайце Госпаду з падзякай; сьпявайце Богу
нашаму на арфе:
8 Хто пакрывае неба хмарамі, рыхтуе дождж на зямлю,
робіць траву на горах.
9 Ён дае ежу зьвярам і маладым крумкачам, якія
крычаць.
10 Яму не падабаецца сіла каня, не падабаюцца яму
ногі чалавечыя.
11 Гасподзь упадабае тых, што баяцца Яго, якія
спадзяюцца на міласьць Ягоную.
12 Хвалі, Ерусаліме, Госпада; слаў Бога твайго, Сіёне.
13 Бо Ён умацаваў засаўкі брамаў тваіх; Ён дабраславіў
дзяцей тваіх у табе.
14 Ён дае мір у межах тваіх і насычае цябе найлепшай
пшаніцай.
15 Ён пасылае на зямлю запаведзь Сваю, вельмі хутка
бяжыць слова Ягонае.
16 Ён дае снег, як воўну, рассыпае іней, як попел.
17 Ён выкідвае лёд свой, як кавалак: хто ўстоіць перад
яго холадам?
18 Ён пасылае слова Сваё і растае іх;
19 Ён аб'яўляе слова Сваё Якаву, пастановы Свае і
суды Свае - Ізраілю.

20 Ні з адным народам так не рабіў, і судоў Ягоных
яны ня ведаюць. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 148

1 Хваліце Госпада. Хваліце Госпада зь нябёсаў,
хвалеце Яго на вышынях.
2 Хвалеце Яго, усе анёлы Ягоныя, хвалеце Яго, усе
войскі Ягоныя.
3 Хваліце Яго, сонца і месяц; хвалеце Яго, усе зоркі
сьветлыя.
4 Хваліце Яго, нябёсы нябёсаў і воды, што над
нябёсамі.
5 Хай усхваляюць імя Госпада, бо Ён загадаў, і яны
былі створаны.
6 Ён таксама ўмацаваў іх на векі вечныя: даў пастанову,
якая не пройдзе.
7 Хваліце Госпада зямля, цмокі і ўсе бездані!
8 Агонь і град; снег і пара; бурны вецер выконвае слова:
9 Горы і ўсе пагоркі; пладаносныя дрэвы і ўсе кедры:
10 Звяры і ўсякае быдла; паўзуны і лятучыя птушкі:
11 Цары зямныя і ўсе людзі; князі і ўсе суддзі зямлі:
12 І юнакі, і дзяўчаты; старыя і дзеці:
13 Няхай усхваляюць імя Госпада, бо толькі імя Ягонае
высокае; слава Ягоная над зямлёю і небам.
14 Ён таксама ўзвышае рог народу Свайго, хвалу ўсіх
сьвятых Сваіх; нават з сыноў Ізраілевых, народ блізкі
яму. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 149

1 Хваліце Госпада. Сьпявайце Госпаду песьню новую і
хвалу Яму ў саборы сьвятых.
2 Няхай цешыцца Ізраіль тым, хто стварыў яго; хай
весяляцца сыны Сіёна царом сваім.
3 Няхай славяць імя Яго ў скоках, хай пяюць Яму на
бубнах і арфах.
4 Бо Гасподзь упадабае народ Свой, упрыгожыць
лагодных збаўленьнем.
5 Няхай весяляцца святыя ў славе: хай спяваюць на
ложках сваіх.
6 Няхай хвала Божая будзе ў вуснах іхніх і меч
двусечны ў руцэ іхняй;
7 Каб учыніць помсту над народамі і кары над
народамі;
8 каб закаваць цароў іхніх у кайданы і вяльможаў іхніх
у кайданы жалезныя;
9 Каб зьдзейсьніць над імі суд напісаны: гэта гонар
усім сьвятым Ягоным. Хваліце Госпада.

РАЗДЗЕЛ 150

1 Хваліце Госпада. Хваліце Бога ў сьвятыні Ягонай,
хвалеце Яго на цьвердзі сілы Ягонай.
2 Хвалеце Яго за магутнасьць Ягоную, хвалеце Яго
паводле вялікай велічы Ягонай.
3 Хваліце Яго гукам трубы, хвалеце Яго гусьлямі і
гусьлямі.
4 Хваліце Яго бубнам і танцам, хвалеце Яго жалейкамі
і арганамі.
5 Хваліце Яго на цымбалах гучных, хвалеце Яго на
цымбалах гучных.
6 Няхай хваліць Госпада ўсё, што дыхае. Хваліце
Госпада.